

கல்கி

KALKI

10.11.68

40 கல்கி

[illegible]

**அழகுத் தேவதையோ
என வியக்கத்தக்க**

இந்த ஆணைக்கு அளித்திருப்பது

ஏளய்ப் பூர்

நாத்தல் கற்றத குணவாகுக
புப்பூர் பீண்டு, அகமதாபாத்

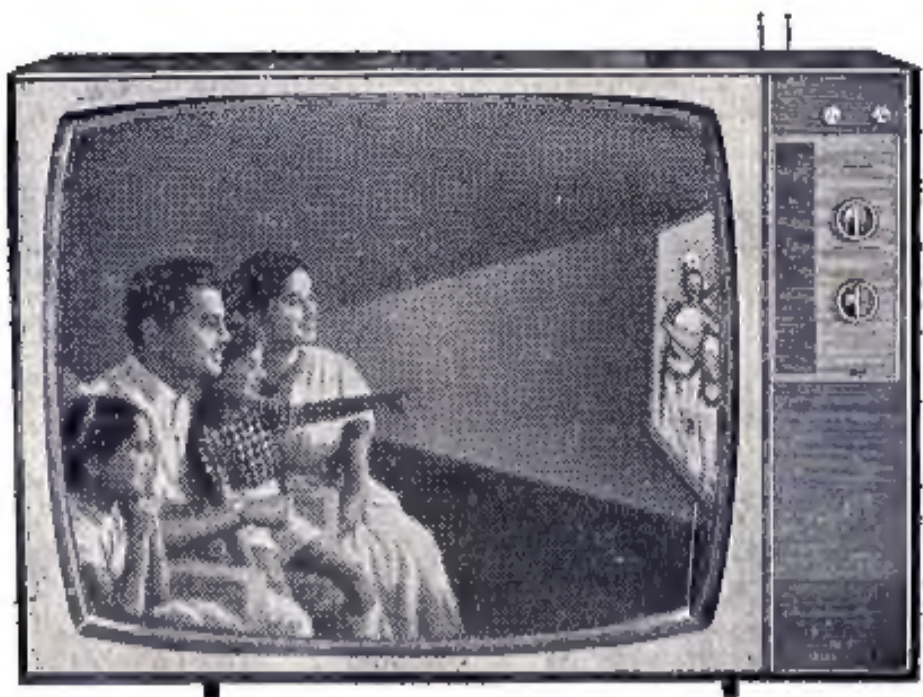

FINALIST

CONCLUSIONS

தகவோக கிற்பனீ ஒவ்வொருவர் திரு. அஜிதாப் ரெவர்தியைச் சேவாபாஸ பரீட்சை கீ. கோ. 5, கிடங்குத் தெரு, சென்னை, தகவோக ஏற்றுமதி ஒவ்வொருவர் திரு. காலாபாய் கதம்போர்ட்டன் ஸிமிடெட், கண்டாபரட்டர் பிளாக் திங்கோவ் கோடு, பவலாட்டி அலபீட்டி, பம்பாய்—1.

LAALAVI SHAN

டாடாவின் பெருமேகம். தீர்க்க தரிசனமூலம் கருத்துக்கள் இருந்து என்ன? அங்கு மக்களிடையே பரவாவிட்டால் என்ன பயன்? — அங்கு மக்களைத் தடுத்து என்ன செய்யமுத்த வேண்டாமா?

ஜாம்ஷெட்பூரில் எல்லா கருத்துக்கள் செயலாகாமல் விழுந்தன. ஏற்ற உதவிகளும் குழந்தைகளும் அங்கே உள்ளன. இந்தநகரமே ஏற்றகுடும்ப கலத்தில்.

இந்தத் திட்டம் ஜாம்ஷெட்பூரில் தொடங்கிய மூன்று ஆண்டுகளுக்கும் 'விவாத-வட்டங்களில்' கலந்து கொண்டோர் கொள்கை பற்றி மட்டுமே உடங்கு திட்டம். விவாதத் தின் விவரமாக எழுந்த தெளிவாக உறுதி: 1963-இல் ஜாம்ஷெட்பூரில் நிறுப்புகிறத் குறைந்த தொடங்கி திட்டம்.

LAALAVI SHAN ஸ்தாபனத்தின் குடும்ப கலத் திட்டத்திலும் ஜாம்ஷெட்பூர் மக்களுக்கு என்ன பயன்?

இன்னொரு கார்த்துக் குடும்பத் திட்டம் நிலைப்பதும் ஆறு மூன்று மூலக்கை பராமரிப்பு நி. அ. இலும் திரைமரக்க குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு சாதனங்களின் வழங்கு திட்டம், ஆரோக்கிய உறுதித்தன்.

இன்னொரு மூல நிலையங்களிலும் டாடா மெயின் ஆஸ்பத்திரியிலும் 'வாஸ்கட்டி' ஆபரேஷன் செய்யப் படுகிறது. அந்தச் செய்து கொள்கும் கம்பெனி ஹதிரித்தக் ஆபரேஷன் கொண்டு திரை. அப்போடு கோக்கப் பரிசாக ரூ. 200/- தரப் படுகிறது. போளவருடும் ஆண்டு

கூம்பல் காலத்தில் 1950 மேல் ஆபரேஷன் செய்து கொண்டதில் விவரம். கம்பெனி 'ஹதிரி' மரக்கை 'கூப்பெட்டி' ஆபரேஷன் செய்து கொண்டாலோ, 'ஹதிரி' மரக்கை கொண்டாலோ ஊக் கப்படுத்தும் வகையில் கொக்கை வழங்கப்படுகிறது.

LAALAVI SHAN

**“நாம் வெகுசீக்கிரம் செய்யும்
முடிவுகளை சில வேளைகளில்
மிக நல்லதாக
அமைவதுண்டு!”**

“என்றுமடைய சொற்ப
சேமிப்பை வைத்துக்கொண்டு
என்ன செய்வதென்று யோசித்துக்
கொண்டிருந்தேன். பண முதலீடு விஷயத்தில்
அதுபலம் மிக்க நண்பர் ஒருவர் அதே நேரம்
உள்ளே வந்தார்.”

“போகஸ் யூனிட்டாகி
வாங்கினால் என்ன?!” என்று
கேட்டார் அவர். “உங்களு
மடைய சேமிப்புக்கு யூனிட்டாகி
பாதுகாப்பு அளிக்கின்றன.
கணிசமான முனிடெண்ட்
வருமானத்தையும் வழங்கு
கின்றன. யூனிட்டாகி கலப்
மாகப் பணமாக்கவும் முடியும்.
மேலும் ரூ. 1000 வரை மீ
டெண்ட் வருமானத்திற்கு
வரி விடப்படாது.

“என் கண்பின் போலிசையை
நான் உடனே ஏற்றுக்கொண்டேன்.
யூனிட்டாகிக்கு முதலீடு செய்தேன்.
அதுபற்றி இப்போது நான் மகிழ்ச்சி
அடைகிறேன். யூனிட்டாகி
எனக்கு உண்மையாகவே நல்ல
வரும்படியைத் தந்துள்ளது.”

யூனிட்டாகி

சம்பீக்கையுடன் முதலீடு செய்ய
வாய்ப்பளிக்கின்றன

யூனிட் டிரான்ட் கூடும் இந்தியா

மும்பாய் • சென்னை • புது தில்லி • கலகத்தா

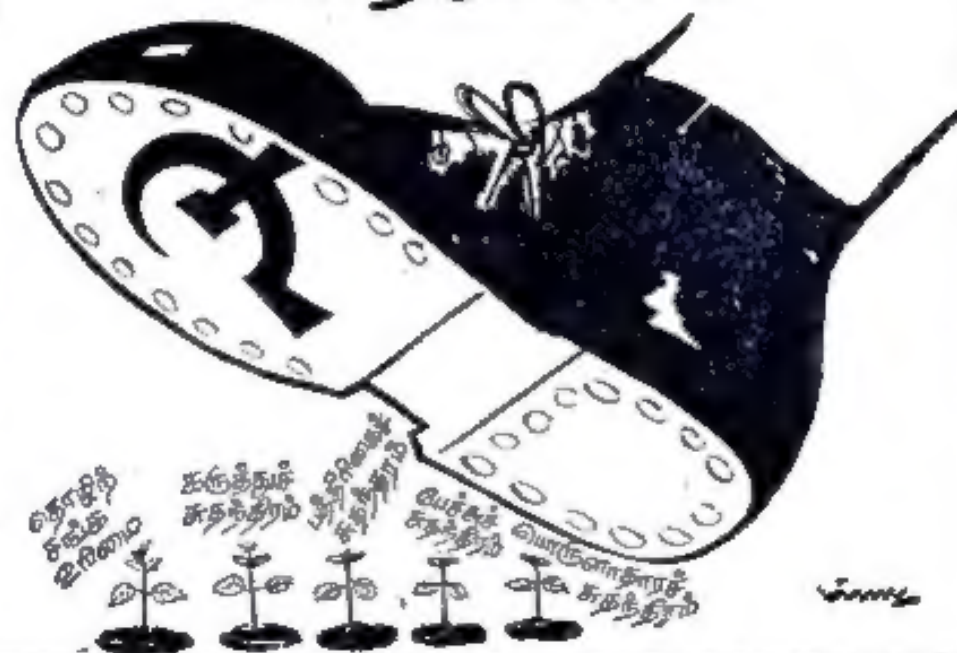
காந்தி விழா!

PK

செக்' தரும் பாடம்

தந்திரத்துக்கு இடமற்ற சுதந்திரக் கட்சி

சுதந்திரக் கட்சிக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்குப் பொறுமை அவசியம். ஆனால் சுதந்திரக் கட்சியில் உள்ள ஒரு சிலர் பொறுமைவாக இருப்பதற்குச் சிரமப்படுகிறார்கள். திரும்பத் திரும்ப மக்களுக்கு ஒரே விஷயத்தைச் சொல்வது அவர்களுக்கு அலுப்பாக இருக்கிறது. எனவே பளிச்சென்று ஏதாவது தொன்றைப் பின்பற்ற விரும்புகிறார்கள். கவர்ச்சிகரமான தந்திரம் எதேனும் செய்யவேண்டும், தீவிரமான போராட்டம் எதிலேனும் ஈடுபடவேண்டும் என எண்ணுகிறார்கள். தமிழகத்தில் ஆட்சியில் உள்ள கட்சியுடன் நட்பாயிருப்பது பல சுதந்திரக் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு உபத்திரவமாகத் தோன்றுகிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சியிலிருந்தால் அதை எப்படி எதிர்ப்போமோ, அதுபோல் தமிழகத்தில் இன்றைய ஆளும் கட்சியை எதிர்த்துச் சுதந்திரம் வேண்டும் என இவர்கள் எண்ணுகிறார்கள்.

உண்மைகளை மக்களுக்குப் புரியவைப்பது சிரமம். எதையேனும் தாக்குவதால் மக்களைக் கவருவது கவரம். எனவே சில சுதந்திரக் கட்சிக்காரர்கள் எதிர்ப்பை விரும்புகிறார்கள். இவர்களுக்குப் பொருளாதார உண்மை தெரியும். இப்போதுள்ள உத்தியோகவாய்ப்புக்கள் காரணமாகவும், அவற்றுக்குத் தரப்படும் சம்பளம் காரணமாகவும் தான் தொழிலாளர்கள் இன்று நல்ல நிலைமையில் உள்ளனர் என்பதை இவர்கள் அறிவார்கள். லாபத்துக்கு இடமில்லாத தொழில்களிலிருந்து முதலாளிகள் வெளியேறியிருவர் என்பதும், இதனால் நீண்ட கால அடிப்படையில் வேலையில்லாக் கஷ்டம் உண்டாகும் என்பதும் இவர்களுக்குத் தெரியும். ஆயினும் முதலீடு செய்பவர்களுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கு மிடையேயுள்ள பொறுவான் நலன்களைப் புரிய வைப்பது சிரமம் எனக் கண்கின்றுனர். ஆனால் ஒரு சாராரைத் தாக்கிப் பேசினால் மக்களின் கவனத்தைச் சுவமமாகப் பெற முடிவதைக் காண்கிறார்கள். பொருளாதார உண்மைகளை விளக்குகிற கடினமான, ஆயாசமான பணியை விட, ஏதாவது ஒரு விதத்தில் வரி கொடா இயக்கம் போன்ற போராட்டத்தை நடத்துவது சிவாக்கியம் என்று இந்த அதிருப்தியுற்ற சுதந்திரக் கட்சிக் காரர்கள் கருதுகின்றனர்.

உண்மை யாதெனில், காங்கிரஸின் இன்றைய நாசகரமான கொள்கை காரணமாக அதனின்றி விலகியவர்களே இந்த சுதந்திரக் கட்சிக்காரர்கள். அவர்களுக்கு போர்தீவிரர்களின் மனோபாவம் உள்ளது. எனவே போராட்டத்தை விரும்புகின்றனர், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை எதிர்த்த காங்கிரஸாரின் மனப்பான்மைதான் இவர்களுடையது. சமாதானத்திலும், ஒற்றுமையிலும், ஒத்துழைப்பிலும் இவர்களுக்குச் சுவாரஸ்யமாக ஏதும் தெரியவில்லை. ஆனால் இந்தியாவின் நல்வாழ்வில் நாம் கொள்ளும் நம்பிக்கை சமாதானத்தையும், ஒற்றுமையையும், ஒத்துழைப்பையும் சார்ந்தனவே. நாட்டு நலனில் அக்கறையில்லாதவர்கள், எளிதில் நம்பியிடும் மக்களைத் தம் வசப்படுத்திக் கொண்டு, ஜனநாயக சமுதாயம் தருகிற அதிகாரத்தைப் பெறுவதிலேயே முனைந்திருப்பார்கள். இவர்கள் பூசல்களை முட்டி விடுவார்கள். இந்தப் பூசல்களை அகற்றி அமைதி, இசைவு, கூட்டுறவு இவற்றை ஏற்படுத்துவதிலேயே தேசத்தின் நலம் உள்ளது.

சமீபத்தில் நாட்டின் தென் பாகத்தில் நடந்த மாநாடுகள் பற்றி அறிந்து கலக்கம் கொண்டேன். அதன்மீதே இந்தக் கருத்துக்களை வெளியிடுகிறேன். பொறுமை இழந்த இந்தச் சகாக்களினால் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர்கள் தவறான வழி சென்றுவிட்ட கூடாது என்று எச்சரிக்கிறேன். சுதந்திரக் கட்சி ஸ்தாபிக்கப்பட்டபோது வகுத்த நேரான பாதையையே அவர்கள் வழுலாமல் பின்பற்ற வேண்டும்.

இந்தியாவைக் காங்கிரஸிடமிருந்தும் கம்யூனிஸ்ட்களிடமிருந்தும் காப்பாற்ற

தாம் விருப்பமிருந்தும், இதை எவ்விதக் கணக்கிற் கருதிரக்கனாவும் காதிக்க முடியாது. தந்திர உபாயங்கள் நாற்காலிகக் கிழிவிழப்பு, உண்டாக்குவதற்கு வேண்டியது அப்பெயர். 'நமக்கு அதிகாரம் கிடைத்ததால் தான் நாம் நம்மைச் செய்ய முடியும்; எனவே முதலில் நமக்கு அதிகாரம் கிடைக்க என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும்' என்ற கருத்திலிருந்து நாம் விடுபட வேண்டும், எதிர்க் கட்சியின் முன்னிலையில் இருப்பதில் ஓர் அதிகார சக்தி உண்டு; அப்படி அதிகார சக்தி போன்ற ஏதோ ஒன்று உண்டு. இந்தச் சக்தியைப் பெற்றவர்கள் உடனே ஆளாக வாயில் சிக்கிவிடுகிறார்கள். நம்மளுக்குக் கிடைத்ததென சக்தி தீயப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதிலேயே நாட்டம் காட்டுகிறார்கள். சுதந்திரக் கட்சிக்கென்றே ஏற்பட்ட பணிமைக்கட மறந்து, தமது அதிகார தீயப்பிலேயே ஆனவ கொள்ளவானது. உண்மையில், நாம் தேடிப் போவாயில், நம்மைத் தேடி வருகிற அதிகாரத்தால் நாட்டுக்கு நன்மையாகும். பற்றியாயாவில் கருமத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று தோசாரிவர் சொன்னதில், 'எழுதல்' என்பது கைதிக் கடங்குகளை மட்டும் குறிப்பதல்ல. அரசியல் கட்சியை உட்பட சைவ கருமங்களையும் பத்

தின்மை என்றோ தோ குத்திரம் தருவதற்கு; அரசியல் உட்கிட்ட எந்தக் காரியத்தின் கருபும்போதும் அதில் கலப் பற்றின்மைவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நாம் பணி செய்வையில் பின்பற்ற வேண்டிய மனப்பாங்கை விளக்கி, மனத்தில் பதியச்செய்ய முயன்றிருக்கிறோம். கைதிகள் உபதேசத்தை அரசியலில் பொருத்துவதற்கென என்ன நினைப்பவர்கள் கைதையையும் அதிர் தவிர்த்து; அரசியல் பணியில் இயல்பையும் அதிர் தவிர்த்து, உடனில் சைவ காரியங்களிலும்—பிறர் நலனுக்காகச் செய்கிற சைவ காரியங்களிலும்—கேதோபதேசம் பொருத்தும். கருமத்தில் கருபட்ட மக்கள் அனைவருக்கும் தரப்பட்ட அங்குபதேசம் நமக்கு வழி காட்டி, தமது இயல்பிக்கு அழகுத்துச் செல்லுமா? காரிகொடா இயல்பும் முதலிய நேரடி நடவடிக்கைகள் குறித்த தந்திரத்துக்குச் சுதந்திரக் கட்சியில் இடமே கிடைக்காது. மத்திய சர்க்கார் மூன்றாமக் குழியாவின் உப கிரகமாகி, இங்கு முத்திரும் அத்தியராட்சிக்குச் சமமான தீவிர ஏற்பட்டாலென்றே சுதந்திரக் கட்சி நேரடி நடவடிக்கையில் இறங்குவதற்கில்லை.

(ராஜாதி 'கவாது'வில் கருதிப்பது.)

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

உடலியல்புதான் ஒன்று போடுவதை அமெரிக்கா நினைத்திருக்கிறது. ஆனால் இதையும் பாக்கில் நடக்கும் இயல்புதான் பற்றிய போல் வார்த்தை வேறுவாகச் சீர்ப்பும் என்று நாம் நம்பவில்லை. ஒன்று வீதம் நினைத்துவதால், அடுத்த வாரம் நடக்கும் அமெரிக்கா துணிபு நினைத்தல் மறுபாடு ஏற்படும் என்றும் நாம் எண்ணவில்லை. இதனால் நம்மளுக்கு (குடியரசுக் கட்சி) எதிராக ஹூபர்ட் தலைப்பிரயில் (ஜனநாயகக் கட்சி) வெற்றி வாய்ப்பு அதிகமாகாது. திருவாகத்தில் மறுதல் ஏற்பட வேண்டும் என்று அமெரிக்க மக்கள் கொண்டுள்ள விருப்பம் மாறுது.

கிட்டி

பழம் காவதில் வழிப்பதிகாரர்கள், கொங்கைக் கட்டத்தினர் யாவரும் ஒரு தேவனுக்கோ, தேவிக்கோ வேண்டுதல் செய்துதிருக்கிற தங்கள் சாலைகளில் இறல் ஒன்று வழக்கம். இன்று காட்டில் சீட்டு வாய்ப்புவுடனும், மக்கள் திருப்பதி வேண்டிப் பரவிடம் அநிரவுடம் வேண்டிய பிரார்த்தித் தீவனம். அநிருவுடம் அடித்தால் பரிசில் ஒரு பருதிவைத் திருப்பதி உண்டியலுக்குச் செய்துதவாக நேர்ந்து கொள்ளுகிறார்கள்.

'அரங்கம் தாறுவெ பரிசுத் தொலை தரவில்லை, பரிசு பெறாத லட்சக் கணக்கான மத்தியர்களின் பணத்தையே நாம் பெறுகிறோம்' என்பதை காட்டிலி எக்சைக் காரர்கள் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. காலுடைய பணத்தையப் பெறுகிறோம் என்பதை மனத்தில் கொள்ளாமல் ஆண்டவனிடம் அநிருவுடம் வேண்டுகிறார்கள்.

ஏழை மக்களுக்கு கரி வித்ததற்காக் காட்டாமலை, அவர்களின் பணத்தைத் திரட்டும் கை மயமான ஒரு திட்டம் பவ விதிகளில் கவரு விட்டு வளர்கிறது. இவை யாவும் தெரி தவறியவை; உண்மை முன்னேற்றத்துக்கு வந்து வயப்பவை.

இத்திட்டத்தை எப்படிச் சட்டப்படி செய்வதற்காகவாகவாம் என்று மத்திய சர்க்கார் ஆராய்ந்து வருவதாகச் செய்திகள் வருகின்றன. படிக்கவே வேகிறது. தவறான கருத்தில் ஏற்கனவே செய்துவிட்டதை வேண்டுமாயின் சட்டப்படி செய்வதற்காகவாம். ஆனாலும் இவ்விதம் இவையே திர்த்த மக்கி ராஜ்ய சர்க்கார் நிதி வேகிக்க வழி உண்டாக்குவது மத்திய சர்க்கார் செய்வதற்காக காரியம். இது குகாட்ட உணர்வை ஊக்குவதற்கு வேறல்ல. இது காத்தி துத் குண்டைக் கொண்டா ஓர் இயிவான வழி, பட்டுகூட் வகுக்கத்திருந்து அகெளரவமான முதலில் கண்கவகிறது.

ராஜ்யங்கள் போடும் திட்டங்களுக்குப் படுமொசாளைய காட்டிக்குச் சட்டப்படி அங்காரம் பெற ராஜ்ய சர்க்கார்கள் எவ்வளவு ஆர்வமாயுள்ளன என்பதைப் பார்க்கும் போது, இத் தீமை பற்றி நாம் எவ்வளவோ சொல்லியும் பொதவில்லை என்றே அஞ்சுகிறோம். சொம்பேறித்தனம்தான் இத்தியாவின் தன்மைக்குப் பெரும் பாதம் விளையப் பது. அதை ஊக்குவது காட்டிலித் திட்டம். பார்க்கிமென்ட் அங்கத்தினர்களின் தன்மையே செய்வதற்குத்தேவது. எழுச்சி பெற்று.

வாட்டரிங் நிரத்தரமாகச் சட்டப் பூர்வமாக
கும் சாலனத் திருத்த யோசனையை அவர்கள்
தீராகமிப்பர் என நம்புகிறேன்.

சீக்கி

சென்னை நகர சபைத் தேர்தல் முடிவுகள்
பற்றிப் பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் விமரி
சனங்களைப் படித்துப் பார்க்கிறேன். நடை
முறைக்குச் சம்பந்தப்பட்டாமல் அரசியல்
தத்துவ ரீதியில் தரப்படும் விளக்கங்களுக்கு
முக்கியத்துவம் தருவதற்கில்லை. வாக்குகள்
எப்படிப் பெறப்படுகின்றன என்று நன்கு
அறிந்தவர்கள் அரசியல் தத்துவ விளக்கங்களை
முக்கியமாகக் கருதுவர்.

தேர்தல் முடிவுகள் பற்றிய அபிப்பி
ராயம் எதுவாலானும் ஒரு விஷயம் தெளி
வாகத் தெரிகிறது. ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும்
ஒரு வேரட்டு எங்கிற அமைப்பும், துண
தாயகப்படி திறவப்பட்ட சனமாயல் நகர
நிர்வாகம் செய்வதும் இன்றைய இந்திய
நிலைக்குப் பொருந்தியில்லை. நகரத்தின் பொது
அபிவிருத்திக்கான காரியத்தில் மேலும் அதிக
கார பூர்வமான சக்தியும், பொறுப்பும், திற
னும் நகர சபைக்குத் தேவை. ஒவ்வொரு
அங்கத்தினரும் தன் பேட்டையைப் பற்றி
மட்டிலும் அக்கறை காட்டுவது சிலாக்கிய
மான ஏற்பாடானது.

நகர நிர்வாகத்தில் துணதாயகத்தைப்
பொருத்தியதன் நிகர விளைவு அதை வஞ்ச
கதப்பதி ஸ்தாபன மாக்கியதே எனத்
தோன்றுகிறது. நல்ல மனிதர்கள் நகர சபை
அங்கத்தினர்களானால் தமது தேர்மைக்
குணத்தை மட்டுமீய்நின்றுக்கத்தையும் இழக்
கிற பேரபாத்து இருப்பதாகக் காண்கிறது.

சீக்கி

நான்கு ஆற்றை கருத்துக்களை நிறை காப்ப
மாகக் கொண்ட நான்கு வாக்கியங்கள்:

1. கடவுளர்கள் யாரை அழிக்க விரும்பு
கின்றவரோ, அவர்களை முதலில் அதி
காரத்தினால் வெறி கொள்ளச் செய்
கின்றனர்.

2. ஆண்டவனின் அன்றையை இயத்
திரம் மெதுவாகவே அகலக்கிறது; ஆனால்
பொடிப் பொடியாக அதைத்துவிடுகிறது.

3. வண்டு எந்த மலரைக் கவனமாடு
கிறதோ, அந்த மலரைச் சூய் கொள்ளச்
செய்கிறது.

4. பொதிய இருள் இருந்தாய்தான்
நட்சத்திரங்களைக் காண முடியும்.

பெரிய மனிதர்கள், சிறிய மனிதர்கள்
யாவரும் இவற்றை நினைவில் வைத்திருக்க
வேண்டும். "தான் கற்ற பாடம்" (What
Have I learned) என்ற புத்தகத்துக்கு நர்மன்
கவின்ஸ் எழுதிய முகவுரையில் இயவாக்கி
யங்கள் உள்ளன.

சீக்கி

'தவித்து'ப் பத்திரிகை மீண்டும் வெளிவரு
வதை மக்களின் எல்லாப் பிரிவினரும் வர
வேற்பர். நம்பகமான தகவல்களை உடனுக்
குடன் தந்து, பாரபட்சமில்லாமல் வழி
காட்டுவதாக 'தவித்து' உரிமை பாராட்டுவது
நியாயம். கடந்த 73 தினங்களில் பொது
மக்கள் மிகவும் மதிப்புள்ள ஒன்றைத்
தாங்கள் இழந்ததாகக் கருதியது இதை
முற்றிலும் திருபித்து விட்டது.

சீக்கி

இரண்டாம் உலக யுத்தம் முடிந்தபொது
சர்வதேச வட்டாரத்தில் இந்தியா மிக
உயர்ந்த தார்பிக முக்கியத்துவம் பெற்றிருத்
தது. இன்று இந்தியா உள்ள நிலையை
நினைத்து, அன்றைய தார்பிக ஸ்தானத்தையும்
நினைவு கொண்டால், எவ்வளவு பரிதாபமான
மாறுதல் ஏற்பட்டு விட்டது என்று தெரியும்.

காரணம் என்ன? இதை எங்கிற மனச்
சார்புமின்றி நாம் சித்தித்து முடிவு காண
வேண்டும். அன்றைய நாட்டுத் தலைவர்களும்,
பிரதிநிகளும் உபசாரமாகக் கூறும் புகழ்
மொழியால் நாம் ஏமாந்து போகலாகாது.
நம் தார்பிக நிலையைப் பழையபடி அடைகிற
பணிக்ரு உண்மையாக மூலக் கொடுக்க வேண்
டும். தமக்குப் பிடித்தபடி மஜெராநியம் செய்
பாடல் உள்ளது உள்சுரபடி. அவசியப் பார்த்து,
பரிசாரங்கள் தொடரவேண்டும். செயல்பு வேண்டி
யவற்றைச் செய்வதே தவறுவதாலும், செய்
வதே தகாதவற்றைச் செய்வதாலுமே தனி
மனிதர்கள் தங்கள் நீதிநியை இழக்கிறார்கள்.
தேசங்களின் விஷயமும் இதேபடி.

ஷெனாய் நகர் ஆர்ட்ஸ் அகாடமி (ரிஜிஸ்டர்டு)

11, வங்கி டாக்ஸிஸ் ரோடு, சென்னை-30 - போன்: 65496

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி ... பாட்டு

ஸ்ரீ வி. வி. சுப்பிரமணியம் ... வயலின்

ஸ்ரீ குருவாயூர் துரை ... மிருதங்கம்

ஸ்ரீ டி. எச். விஜயகிரம் ... கட்டம்

★

தர்மபிரகாஷ் ஹாலில்

(ஓட்டி தாண்டிவோகல் அருகில்)

17-11-68 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 6-15 மணிக்கு

உட்டளங்கள்: ரூ. 10, ரூ. 5, ரூ. 3 ஐ 2

“கண்ணனே நான் ஆட்கொண்டேன்”

ரா. கணபதி

ஆண்டவர் அடியார்கள் ஆட்கொண்டும் சரிதவன் பல. ஆண்டவர் என்னுடைய மக்களை ஆளக்கூடப் பணிகொண்டு அவர்களை ஆளு பலர் என்பதுதான் பொருள். அடியார்கள் என்னுடைய அடியும் என்னுடைய பணியும் என்றே அர்த்தம். இப்படியிருக்க ஆண்டவனை ஒருவர் ஆட்கொண்டார் என்றால் அதிசயம்தானே! ஆண்டவனைத் தமக்குப் பணிவாணாகக் கொண்ட அந்த அதிசய பக்தரான பாரதியார்

கண்ணனே நான் ஆட்கொண்டேன்

கண் கொண்டேன்

கண் செல்கண்டேன்

எனப் பாடுகிறார்.

இவ்வாறே ஓர் அதிசய பக்தர் மகாராஷ்டிரத்தில் வைத்தானூயில் தானாது ஆண்டு களுக்கு மூன் வாழ்ந்தார். அவர்தான் ஏதநாதர்.

ராமாயணத்தைவும், பாகவதத்தைவும் மகாராஷ்டிர மொழியில் பாடுமாறு தத்தாதி ரெயரே ஏதநாதரைப் பணித்தார். பரம பக்த கொமலியான் ஏதநாதர் அவ்வாறே தாய் மொழியில் ராமாயணமும், பாகவதமும் இயற்றி, தாமே அவற்றைப் போதுமக்க விடையில் பரப்பினார். வீட்டிலே இந்த இவ்வா சங்கீதப் பாராயணம் செய்வார்; வேலியிலே அவற்றைப் பிரவசனம் செய்வார்.

அவருடனேயே அநுதினமும் இருந்து பாராயணமும் பிரவசனமும் வேட்க சிறும்கி ளார் பண்டிதர்தான்.

“எங்கிருந்தோ வந்தான்” என்று பாரதி பாடினாற்போல் ஏதநாதரிடம் சென்று அவர் ளன் திள்ளுன் பண்டிதர்தான். தன்னை வேலைக் காரனுக்குப் பணி கொள்ளச் சொன்னான்.

ராத்ருத்தான் சங்கரவர்த்தினி யிராபாய் “என்குப் பணிவாணாக்கிக் கொள்வாய்” (சாகர ராஜோஜி) என்று வேண்டியது இந்தக் கண்ண னிடம்தான். கந்தாடக சங்கீத மூலகர்த்த ரான புரத்தர தானாகும் அந்நி வேண்டு கோள் “தானை மாடினோ” என்று பாடியது இந்தக் கண்ணனிடம்தான். எனினமையிற் தெவிலான் அவனை ஏதநாதரிடம் வேலைக் காரனுலத்தரு வேண்டுமோன் விடுத்தான்.

அவனை உற்று நோக்கினார் ஏதநாதர். கட்டுறாதி டுள்ள உடல்; கண்ணின நன்ம ளுணம். உழைத்து உழைத்து உடம்பின் வாய் உண்டானது போல் உள்வந்திறும் வாய் உண்டான தீவன் என்று முடித்தார்.

“உன் பெயர் என்ன அப்பா?” என்றார்.

“கண்ணபுர கிருஷ்ணன்” என்றார்.

“கண்ணபுர கிருஷ்ணனே, நாம் உண்டு கொண்ட கிருஷ்ணனே” என மயங்கினார்.

“அப்போ! எனக்கு ஊழியம் செய்துதான் பழக்கம். ஊழியம் வாங்கிக் கொள்ளத் தெரியாது. உன்னைப் போ என்று சொல்ல மா மில்லை. ஆனால் உனக்கு என்ன வேலை தருவது என்றும் புரியவில்லை... மேலும், எனக்குப் பணம் வைத்துக் கொண்டு பழக்கமில்லை. உனக்குச் சம்பளம் தர இந்த ஏழையால் எப்படி முடியும்?” என்றார்.

“ஐயோ! தங்களைத் தேடிப் பண பாச வதர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கைம் கையில் புதிய ஆசைப்பட்டே வந்தேன். எனக்குச் சம்பளம் ஏதும் வேண்டாம். பூனை மூடித்து துளசித் திர்த்தம் தருகிறேனே, அதை தெற்குக் குறி மணக்க உட்கொள் வேன். அதுவே மகத்தான சம்பளம்” என் றார் கண்ணபுர கிருஷ்ணன்.

அவனது வாக்கிலே துளசி மணத்தது. ஏதநாதர் அவனைப் பணி கொண்டார்.

அன்று ஏதநாதரின் தந்தையான குரிய நாராயணருக்குச் சிராத்தம்.

கண்ணபுர கிருஷ்ணன் உழைப்பே உருவாக விட்டடை கண்ணபுர போல் மெழுகினான். நீர் செதி திரப்பினான். காய் கறிகள் தறுக்கினான். பிறகு பஞ்சபட்சிய பரமான்னங்களைச் சமைக் கலானான்.

மதுரமிக்க மாநவம் சமைத்தால் அந்த விபஞ்சனங்கள் எப்படித்தான் மணக்காது? வீடு முழுவதும் அவனது அப்பே போல் சமைவல் கமகமத்தது.

வீட்டுக்கு வேலியிலும் வாகன பரவியது. வீட்டுக்குப் பின்புறம் ஒரு ஹரிஜனக் குடும்பம் வசித்த வந்தது. அந்தக் குடிசையிலும் மணம் பரவியது. கண்ணன் வீலையில் காற்று செய்த மாயம் அது!

“இப்படி ஒரு வாகன விக்கிறதென்றால் இந்தச் சரப்பாடு வாய்க்கு எப்படித்தான் இருக்குமோ? நாம் உணவில்கட அதை உண்டு பார்த்தக் முடியுமா?” என்றுத் தறரி ளுள் பெண் தன் கணவனிடம்.

கண்ணன் வீலையில் காற்று மீண்டும் மாயம் செய்தது. அந்தச் சராதனைத் தூக்கி வந்து ஏதநாதர் செவியில் விட்டது!

“கண்ணபுர கிருஷ்ண!” என்று கூப்பிட டார் ஏதநாதர்.

“வந்தேன்” என்று வந்து திள்ளுன் கண் புர கிருஷ்ணன். தூக்கிச் செருகிய வேஷ்டி. கையின் பிடித் துண்டு. நெற்றியில் எய்வாய் மூத்து முத்தாக வேர்வை.

அவனாழைவே பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஏதநாதர். “உனக்குச் சிரமம் கொடுக் கிறேன். கோபித்துக் கொள்ளாதே. சமைத் திருப்பதை வேண்டாம் தோட்டத்துப் பக்கம் இருக்கிற பஞ்சமர்களுக்குப் படைத்துவிடு. பணிவிதாயாவாசனம் செய்து பிட்டுக்குக்குக் கறையுடும் சமைத்துவிடலாம். நீதான் தொடியில் செய்துகொடுவாய்” என்றார்.

ஏதநாதர் ஸ்மித்துவிட்டார் என்பதில் அவன் மயிற்றதான். அவர் உணர்த்தால் ஸ்மித்து விட்டார். அநேபோதில் சான்றிரத் திறும் ஸ்மித்து விட்டார். அவர் மணம் பெரிதானது. ஆனாலும் சான்றிரக் கட்டுப் பாட்டை மீறி அது இயங்க அவர் விடவில்லை. ஆனால் இப்போது உணவைப் பக்குவம் செய் ததுபோல் அவர்மனத்தையும் பக்குவம் செய்து விட்டோம் என்று மயிற்றதான் கண்ணபுர.

மேகநினை உருக்கொண்டு நேயர்களுக்கு அமுதம் படைத்த ஆரவரமுதன், மோதன

என்பதையொட்டிப் பஞ்சமருத்துப் பஞ்சாபட்சிய
பரமான்வகவியப் பரிமாற்றும்! ஸ்ரீராம
இதையும் புடைக்க அந்த எலிய மக்கள்
உண்பதைக் கண்டு நெஞ்சம் திவற்தான்.

மீண்டும் சோத்தல் கையெய்தித் தொடக்
கிலும், ஆறுக் திமத்திரணப் பிராமணர்கள்
அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. "பித்ரு வாகியப்
ஆறும் மூன் மத்தவர்களுக்கு-அவர்கள் வாரா
விருத்தாளும் சரி - உணவிட்டது தவறு"
என்று அடித்துக் கூறிவிட்டு, சோத்தல்
செய்து வைக்காமலே சென்றேயினர்.

கைக்கி திரளர் ஏதாதர்.

ஸ்படிமயாகச் சிரித்தான் கைக்கவா.

"ஏன் ஸ்பயெ கைக்கம்? உங்களுக்கு
தான் மத்திரம் தெரியுமா! அவ்வாற்த
சொல்லித் திடு சொடுக்கன்" என்றான்.

"மத்திரம் தெரியும் என்பது வாக்தவம்.
ஆறும் மத்தாவிஞ்ஞ இலையிலும், கிச்செ
தெவர் இலையிலும், பித்ருக்களுக்கான இலை
யிலும் அமர்த்து புகிக்க அத்தணர் இக்கியே"
என்றார் ஏதாதர் விவாதத்துடன்.

"அவதப்பற்றி ஏன் கவலை? மகாவிஞ்ஞ
இலையில் அமர மகாவிஞ்ஞயை வஞ்சுகார்.
கிச்செ தெவர் இலையில் அமர விவாதாநெ
வஞ்சுகார். பித்ருக்கள் இலையில் அமர உமறு
பித்ருயை வஞ்சுகார்" என்றான் கைக்கவா.

அவர் குரலிக் தொகித்த உறுதியைக்
கண்டு அவர்ந்நுமிட்டார் ஏதாதர்.

அக்கிதமே நடக்கும் என்று திடமூடன்
சொர்த்த வாகியம் தொடக்கிலும்.

அப்படியே நடத்தது.

கண்டியா கிருஷ்ணன் பக்குவம் செய்த உணவை உட்கொள்ள மறையிடுத்து வந்தான். கிடைவதான் வந்தான். ஏதாததின் தந்தை குரியதாராயணமும் வந்தார். இத்தெய்வமான் ஏதாததருக்குக் கண்டியாவின் மகிமைமயாகத் தொன்றியிருக்கிறான். வேதமந்திரம்கள் அவர்களைக் கட்டி இருந்து வந்ததானவெ என்னினார்.

இருப்பினும் ஏதாததின் மனம் பூர்த்தி யாகவில்லை. தமது கிருஷ்ணன் போதனை செய்வ வந்த வேதிகர்கள் அன்னம் கொள்ளாமல் வெளியேற நேர்ந்தது அவர் உள் வந்ததை உறுத்தியது.

அவர்களை மீண்டும் வரவழைத்தார். "தான் கண்டியா ஸ்தானம் செய்து தொகுத் தைத் துண்டத்துக் கொள்ள கிருஷ்ணனின் சங்கடம் செய்து வைப்பான்" என்றார். சங்கடம் செய்து வைப்பான் என்பதன் ஒரு கிறி வேதிகர் அக்கு வந்து சேர்ந்தார். பாரீக அருவருக்கும் தொழுதொய்க்காரர் அவர்.

"நான் பரத்தாமனின் பத்தன். தொழு நோய் தீர நீண்ட நாளைக் கண்டித் தொழுது வந்தேன். உடம்பில் அவனும் கருவியை கொண்டு கணிக் தொன்றியும். 'சுபத் தானியம் ஏதாதர் பிராந்த திவத்தன்று பஞ்சமருக்கு உணவு தந்தார். அந்த அன்ன தான பதனுக்கு எடுமிக்கி; இவையுமிக்கி. அதை உங்களுக்குத் தருமாறு அவரைக் கண்டிப்பேன். அப்பகை அவர் மெருகுத் தந்தான் உமது நோய் உடனே தீரும்" என்றான். அந்நேரம் தான் ஓடி வந்தேன். அவ்வதான பகைத் தருவீர்களா?" என்றார் கிருஷ்ணன்.

"எங்கோ பரத்தாமன் புரிந்து கொள்ள வில்லை" என்று விடையார் ஏதாதர். "அன்னதானத்துக்குப் பலன் உண்டு என்பதை நினைத்தா நான் ஏதாதருக்கு உணவிட்டேன்? அந்தப் பகை எங்கேயென்றுதான் எடுத்துக் கொள்வேனா? 'அந்தப் பகை நான் தந்தார்' நான் இவ்வதான் ஏன் சந்தேகமாப் போக வேண்டும்?" என்றார்.

பகைத் தந்தம் செய்ததற்கு அறிவிப்பாக, கண்டியா பரத்திரைச் சங்கடப்படுத்துகாக அவைத் திருத்த நீரை தொழுதொய்க்காரரின் கையில் வார்த்தார்.

அந்த நீரில் கண்டியின் கண்ணீராகச் சொறுத்தப்படுகும் கண்டியும் பீசோகியும் காணப்பட்டன!

திருவிசை தந்தார் பூதர அப்பாவாவின் வீட்டுக் கிணற்றில் இவ் போன்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கண்டிய பிரவாகம் வந்ததைத் தவிரும் அறிவும்.

தமிழகமாவது, மகாராஷ்டிரமாவது? மனம் எங்கு தெளிந்தாலும் அக்கு நீரையும் கண்ணீரையும் விடுவான்!

கிறப்பு பிராமணரின் தொழு நோய் மறைந்தது. சுபத்தானு பிராமணர்களின் 'அதி'பாண போக்கும் மறைந்தது.

இப்படிப் பன்னிரண்டாண்டுகள் பன்னிரண்டாக இருந்தான் பரமன். பண்டிபுரத்தில் குகியினிக்கு அந்த நோய் தான் கண்டியை. பத்தர் ஒருவரால் சொல்லிப் பரமன் பண்டிபுரத்துக்கு இழுத்தவரைக் கொள்ளும்.

ஏதாததின் இம்மைய அடைந்தார் பத்தர். அப்போது கண்டியா ஆற்றத்துச் சென்றிருந்தான். ஏதாததே பத்தரை வரவேற்றார்.

"இப்போ கண்டியா கிருஷ்ணன் வேலைக்காரனாக இருக்கிறானா?" என்றார் பத்தர்.

"ஆம், தங்களுக்கு அவர் என்ன ஆக வேண்டும்?" என வினவினார் ஏதாதர்.

"அவந்தான் எனக்குச் சகலமும்" என்று உன்னதமாகச் கூறினார் அப்பார்.

"தானே தனிமான்" என்று கொள்ளவ னுறித்தே கண்டியா! அவன் மனிதர் என்று இதுவரை யாரும் தெடி வந்ததில்லை" என்று போகித்தார் ஏதாதர்.

அவர் மனத்தில் புரிதும் பூரிமாமையும் ஏதா இத்தான் விசித்த தொடங்கின. அப்படி குற்றியும் மாராக மலர்ந்து விடாமல், மெல்ல மெல்ல வாய் திறந்து பேசத் தொடங்கும் அருவி நிலை அது.

அச்சமயத்தில் ஆற்றிலிருந்து திரும்பினார் கண்டியா. கண்டியன் செய்து பரமத்தமனாக வந்தான். தொனில் காவடி. இரண்டுபுறமும் நீர் நீர்விய இடம்கள். வெண் அவசரத் துடன் விடுகிறவென்று விட்டிருந்து புத்த தான். பூதரபுரத்தருக்குப் பிரவேசித்தான்.

"கண்டியா, கண்டியா" என்று கெதிக் கொண்டு அவனைப் பீசுதொடரித்தார் பண்டிபுரப் பிராமணர்.

ஏதாததின் கித்தனை மலர் முற்றும் விசித்தது. அதும் நிலக்கும் அப்பாற்பட்ட அந்த அதுபகைத்துள் பூதர அமைக்கும் முயற்சி. கண்டியாவைக் காணவில்லை.

"காண வில்லைமா?"

"அவர் காணாது போக முடியுமா?"

"காண்பதெல்லாம் அன்னதானே?"

"தானே தனிமான்" என்றும், அவன் தான் எல்லாரும், தானும் அவந்தான். தனி - ஆனானி அனனே ஏதாததன். தானும் அனனே.

ஏதாதர் ஏதாததானவெ ஆனார்.

ஏதாதர் கண்டியா பரத்திரைக்குப்போகாத அழகிய கதைமய மேலை பார்த்தோம். அவர் போதாவர் பரத்திரைக்குப் போன அழகிய கதையும் ஒன்றுண்டு.

பூராமன் ரயித்த கொதாவரிபிவிருந்து பூதருக்காக நீர் எடுத்த வந்தார் ஏதாதர். போடி ஒட்டிக் கொள்ளும் வெயில். நடப் பதே சிரமமாயிருந்தது. வறுகிற வழியில் ஒரு கழுதை. தாகத்தின் தனித்தபடி, வெயில் தாங்காமல் விடிக் புரண்டுகொண்டிருந்தது.

ஏதாததின் இதயத்தில் கரம் சுரந்தது. நெஞ் தொண்டி கொதாவரிபிவிருந்து தாம் எடுத்து வந்த நீரை அப்படியே அந்த கித்தபத்துக்கு தந்தார். மக்களும் தாழ்த்தப்பட்ட தீண்டாதாருக்கு அன்ற விருந்து படைத்தார். இன்று கிண்கிண்கிண்கி இழிவாகக் கருதப்படும் கழுதைகளைத் தாம் தீர்த்தார்! தீர துபரத்தின் கதவுபவனே அவனென்று என்ற வார்த்தையை மெய்ப்பித்தவர் ஏதாதர். 'பூ தங்கி உபகார சீரே' என்று 'காண்கண துனேதா' பாடலில் வரும் காக்கியத்துக்கு உருவமாகக் கரு தோய் தீட்டியுள்ள ஏதாதர் ஓவியத்தையே இக் கதைக் காண்கிறோம்.

ஹாழன் டக் ஸாராயாண்ட் ஸுதிட்டிங்ஸ்

ஹாழன் டக் தயாரிப்புகளின்
தரமேன்மையும் டெரின் டூரில்
தூரின் டக்கான தன்மையும்
இணைந்தவை

டுவின் டஸ்கர் துணிகள்

நயமநன விலைகளில் தரமுள்ள துணிகள்

மதுரை மிலிஸ் கம்பெனி லிமிடெட், மதுரை
மாணேஜிங் ஏஜன்டுகள் :
ஏ. கி. எப். ஹாழன் டக் லிமிடெட்

மதுரை மிலிஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

MAZ 100-2014

ஆறு நெருக்கடிகளும் அயராது நெஞ்சமும்

(செந்த வாரத் தொடக்கம்)

வடிகமமான வாதத்திற்குட்பட்ட
மேற்பெருக்காற்றுகள் நிகழ்ச்சி

இடம் பெற்றன. அநாசரிமமாக நடந்து கொண்ட ஒருவிலின் சார்பாக வேறு பல கணவார்களும் திறவனத்தினரும் மன் விப்புக் கேட்டுக் கொண்டனர்.

இப்படி வேறுபாட்டிலும் தமது தன ராதி உறுதி காரணமாய் ஒரு நெருக்கடி யைச் சமாளித்தார்.

குறுகிய பதவியிலிருந்து காலத்தில் தன் கரிகை விடாமல் படித்து வந்தவர்களுக்கும், அவர் இத்தியவாவுக்கு விஜயம் செய்தபோது நேரில் பார்த்தவர்களுக்கும் அவரது பேச்சும் தோற்றமும் நடைமுறை பாவனையும் எவ் வளவு கவர்ச்சிகரமானவை என்பது தெரிந் திருக்கும். எம்ஜிவிஸ்க் கொள்ளைகளை விட்டுக் கொடுக்காமல் அழுத்தம் திருத்தமாய்ப் போக்கவாறு அவர், அந்த சமயத்தில் எல்லா நாடுகளுடனும் ஒருக பாவத்தை வளர்த்துக் கொள்ள விரும்பினார். வேறு எந்த குடியத் தலைவரும் செல்வத் துணியாத பல காரிகை களை அவர் செய்தார். பிரிட்டனுக்கும் அமெ ரிக்காவுக்கும் அவர் போன்ற. பிரிட்டன், அமெரிக்கத் தலைவர்களைத் தமது நாட்டுக்கு வரவழைத்தார். பணிப் பேரவின் உத்தரம் தணிய குறுகிய நல்லாற்றிகளை மேற் கொள்ள முன்வந்தார். அமெரிக்கப் பொருட் காட்சி காரிய ஒன்று முன்புள்ள நடக்க அனுமதித்ததுடன், அது தத் திறத்து வைக்க அமெரிக்க உப ஜனாதிபதி நிகல்கியே அனுமதித்தார்.

உப ஜனாதிபதி பதவிக்கு முடியாகக் கப்பிவின
அப்போது ஆண்டு.

வேறுபாட்டை தாட்டிய அவர்நாட்டு மத்தியிருக்க கணவியல் அடிப்பட்டனதையும் கூட் டத்தினரின் ஆர்ப்பாட்டம் விஜயக்கு விஜய அபிமானமதையும் கொண்ட நிர்ணயமுடைய மேய்க்காப்பாளர் கோபத்துடன் துப்பாக் கிலை உருவினார். அவர் எண்ணத்தைப் புரிந்து கொண்ட திணை உடனடியாக அவரைத் தடுத்து நிறுத்தினார். அன்று துப் பாக்கி வெடிக்கும் சத்தம் கேட்டிருந்தால் அடுத்த கணம் என்ன நேர்ந்திருக்கும் என்று யாரால் சொல்ல முடியும்? அந்த ஒரு பொறி வைக் காட்டுத் தியாக மாற்றக் கம்யூனிக்ஷன் தலைவர்களுக்குத் தெரியாதா?

கடைசியில் முறைபடுமுடைய சமர்த்தியம் காரணமாக எப்படியோ அந்தக் கூட்டத்தி லிருந்து விடுபட்டு திணை அமெரிக்கத் துதராவயத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்.

அடுத்த நாள் காலை திணைமீடம் மன் விப்புக் கேட்டுக் கொண்டிரு முன்புள்ள ஏராளமான விளம்பரங்கள் திணைமீடம்

குஷியாகிய திக்கன் குருஷேசுவரப் பரம ஹதிகள் சத்தித்துப் பெரியும் இவற்றின் ஒரு சத்திப்பும் விவாதமும் "சமையலறை விவாதம்" என்று தலைப்பில் உரைப் பிரசுதி பெற்றன.

அமெரிக்கப் பொருட்டாட்சி காணியில் ஒரு ராசரி அமெரிக்க வீடு எப்படி இருக்கும் என்று குஷிய மக்களுக்கு உணர்த்துவதற்காக ஒரு வீட்டைக் கட்டியிருந்தனர். இதைக் கூற்றிப் பார்த்துக் கொண்டு வருமையில் திக்க னுக்கும் குருஷேசுவரக்கும் இடையில் சமைய லறையில் விவாதம் வறுத்ததாக இரு "சமையலறை விவாதம்" என்று பிரசுதி பெற்றது.

இந்த விவாதத்தை அமெரிக்க மக்கள் தங்கள் இல்லங்களில் பெண்களுடன் கன் டார்கள். சர்வாதிபாதி குருஷேசுவரத்தரும், வாராக்கும் அநுசாரமும் அடித்துப் பெருகுர். ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலேயே தமது வானை வயக் சுற்றி அந்தக் கொண்டு மெதுவாய் அறைந்தவராயிற்றே குருஷேசுவர! ஆனால் திக்கன் தாம் ஒரு விருந்தினர் என்பதை மறக்க முடியவில்லை. எவ்வாறாகக் காட்டி தராமல் முரட்டுத்தனமாக நடந்துகொண் டால் அந்தத் தமது எதுமானார்களான அமெ ரிக்க மக்கள் விரும்ப மாட்டார்கள் என்பதை திக்கன் சதா தீவிரம் அவதூறுக் கொண் ண வேண்டியிருந்தது. ஆனால் குருஷேசுவர திக்கன் பிச்சே விடாமல் ராமாயிவாகப் பொறித்து தள்ளினார். இடைவிடையே மெ தா உகம் வார்த்தைகளைக்கூடப் பயன்படுத்தி தம் தயங்கவில்லை அவர். இதைச் சமையலறைக் கண்ணியத்தை இழக்காமல், அதே சமயத் தில் பயனீழமாகக் காட்டிக் கொள்ளாமல் அவருக்கு ஈடு கொடுத்து, முடிந்தாக வெற்றி யும் காணவேண்டிய தெருக்கடி தீவிரம் இருந்தார் திக்கன். இதைக் குத்துச் சண்டை யில் ஈடுகொடுப்பின்னும் கட்டிக் கொண்டு எதிராளியுடன் பேராாருகிற தீவிரமக்கு

ஒப்பீடுகொள் அவர். எனினும் மூதம் ரவுன் டிக் தொற்றவை இரண்டாவது ரவுண்டில் எதிர்வை வீழ்த்துவது போல திக்கன் ஆரம்பத்தில் தடுமாற்றமும் பின்னும் சமாளித்தார்.

கடைபிடித் குருஷேசுவர, "இப்பொழுது அமெரிக்காவுக்குப் பின்னும் குஷிய இருக் கலாம்; ஆனால் வெகு சீக்கிரமே உங்களை மூத்திக் கொண்டு விடுவோம்! உங்களுக்கு "பாட்டா" கொடுக்கிட்டு தாங்கள் வெகு தூரம் முன்னேறி விடுவோம்" என்றார்.

"பாட்டா பாட்டா தான் அமெரிக்கப் பொருளாதார வெற்றிக்கு அடிப்படை. அந்த விதத்தில் பொருளாதாரத் துறையில் உயர்வடைந்துடன் ஐந்தாவதம் நடத்தக் கூடிய இந்தப் பாட்டா பொட்டிசுவைக் கூட தாம் வரவேற்றிறேன்" என்றார் திக்கன்.

விவாதங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க நினைத்த அருகிலிருந்த அரசாங்க உயர் உத்தியோகஸ்தரிகள் சிலர், மதுவை இருவருக் கும் வழங்கினர். "இதைக் குருஷேசுவர தானுக்கு அருந்தவோம்; அவர் நான் ஆண்டுகள் வாழட்டும்" என்றார் ஒருவர்.

"மிகை மகிழ்ச்சியோடு இந்த எண்ணத்தை தாம் வரவேற்றிறேன். குருஷேசுவர கொள் ளகளை தாங்கள் ஏற்காமல் போகலாம்! ஆனால் குருஷேசுவர தீழி வாழ வேண்டும்" என்றார் திக்கன்.

"ஆமாம், எனக்குத் தொண்ணூற்ற ஐம்பது வயதான பிறகு மீண்டும் இந்தப் பிரச்சினை விவாதிப்போம் இப்போதே என்ன அவசரம்?" என்றார் குருஷேசுவர.

"தத்ததரமான தேர்தல்கள் ஏறியில்வ...த காரணத்தால் திக்கன் தொண்ணூற்று ஐம்ப தாவது வயதிலும் அதிகாரத்திலிருப்பீர்கள் என்றுதானே சொல்லித்தீர்கள்?" என்றார் திக்கன்.

விவாதத்தின் உச்ச கட்டத்தில் தம் மையம் மீதி திக்கனுக்கு ஒரு பாராட்டு

தீவிரம் உருவம்

வாழ்க்கைப் படகு

இவ்விறகு அடையின் ஓர் இனம் சிறை நடுவும் மலிவ உணவாய்க் கந்தித் திவ்வகத் தாய்ப்பிணம்.

காவுயிர்த்து நான் எரிவே, அம்மு மோகங்களைக் குத்திரிவே, அம்மு உதவையால் வளம்போ என்மெய்க்கம் வளவிக் குழம்புகின்றே.

கொளியின், "எத்த னையானோ வான்! மொழிது வையதவங்கள்! உணவாய்க்கப் போகி னுங்கள்!" என்று துன்பப்பினம்.

குழை அந்தக் குழிப்பத் திவ்வகா ஒரு கந்திதை கேட்கவான்? "ஓம், நிம் வான் உணவாய்க்கவா இடுக்கிறீர்கள்?" என்று ஒரு வாய்த்துதாய்க் கேளுக்கின்றேன். அங்க என்ன பதில் மொகவாக் தெரியுமா?

"கொன்று எய்துதிக் வாழ்க்கைப் படகைக் கொடுத்தி விட்டேன். குழிப்பத்துடன் வளம் கொத் தெரியாமல் தவிக்கிறேன். அதை குளுக்காக் வளம் கொடுக்க நீக்கு மந்திரிபெற ஞானிடுவன்" என்று.

ஓம், குய்வொருகுக்கும் வளம் இருக்கத்தான் செக்கும். அது உலக நியதி. அதனிடையே விழும்பினையும், உணவாய்க்கையும் வளம் ஞானப்பினம் மனிதன்!

சிலவாக் வளவிக் மனிதனை வளத்த வாய்ப்பின் போகி வளம்பிணமாக அழுதிற் பங்குகும். அதை எதிர்ந்துத் தடுப்பதென்பது வேறே தத்துவப்பின அறிவான்!

புகழ்ப்புகி: சித்தவந்தர

வழங்கினார் குருவேள். இரு நாடுகளுக்கு மிடையே கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் அதிகரிப்பதற்கு ஒப்புக் கொண்டு விட்டு, பிறகு திருமென விழித்துக் கொண்டவராக, "நான் எதற்கு ஒப்புக் கொண்டேன்? எதற்கு? ஆ! நான் ஒரு திறமைசாலியான வழக்கறிஞ ருடன் அவ்வாறு விவாதம் செய்கு கொள் முக்குகிறேன்!" என்று. பீர்ப்பன், "நான் ஒரு கரங்கத் தொழிலாளியாக இருந்தவன். நாய்கள் இவெலின் விட்டுக் கொடுக்க மாட் டோம். மாட்டையே மாட்டோம்!" என்றார்.

மற்றொரு நாள் திண்ணைக்கு விடுத்து அளித் தார் குருவேள். பிற்பகலில் ஆரம்பித்த விருந்து, ஐந்தாவது மணி நேரத்துக்கு நீடித் தது! பேச்சு, பேச்சு, விவாதம், தர்ச்சம்!

இடையில் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் குருவேள், "இதைப் பற்றி நான் ஏதும் உறுவதற்கில்லை; திருவாரணியின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டறிய வேண்டும்!" என்றார்.

"என்ன! குருவேள் விவாதத்தில் ஈடுபட மறுக்கும் விஷயமும் இந்த உலகத்தில் இருக் கிறதா?" என்று ஆச்சரியப்பட்டுக் கேட்டு விட்டார் திண்ணைக் கவி. விருந்தினர்க ளுமழக்கப்பட்டு, ஏழெட்டுப் பெண்களினால் வந்திருந்தபோதிலும், ஐந்தாவது மணி நேர விவாதத்தில் போது பெண் குரல் ஒலித்தது இந்த ஒரு சமயத்தில்தான்!

புறமே நோக்கில் அமெரிக்காவின் வட கொடி சாஷ்வமான் அலாங்காவிலிருந்து குடிவ என்னை நம்பித்து லுண்டி வயல். ஆனால் கொங்கை அளவில் இரு நாடுகளுக்கிடையில் உள்ள தாரமோ சொம்மத் தென்கலிங்கி, எனிலும் திண்ணைக் குடிவ விதுயம் இரு நாடுகளும் ஞானவுக்கு தெருக்கி வரத் துண புரியவே செய்தது.

கீகிப்போர்னியா சாஷ்வத்தில் போர்னா லிண்டா என்ற சிறு கிராமத்தில் (இதைத் தொகை குழாது) இக்கதைக்கு துயித் ததற்கு ஆண்டுகளுக்கு முன் பிறந்தார் திண்ணை. இவர் தகப்பனார் மணிகை கண்டயும் பெட்டோக் பங்கும் வையத்திருந்தார், பணி நேரம் போக மற்ற சமயங்களில் திண்ணை

கார்டுக்குப் பெட்டோக் நிர்ப்புவார்; விரு லிடாகப் போய் மணிகைக் காமாங்கலினைக் கொடுத்துவிட்டு வருவார். உபகாரச் சம்பளம் பெற்றுக் கல்லூரீப் பங்குபை மேற் கொண்ட திண்ணை, அப்போதே சொத் போழிவுகொன்றுவதில் சிறந்து விளங்கிப் பை பரிக்கலிப் பெற்றிருக்கிறார். சட்டப் பரிட்சையில் பாராட்டுக்குரிய வகையில் தேறினார். "இதற்கெல்லாம் காரணம் நான் மற்ற மாணவர்களைக் காட்டிலும் அறிவிற் சிறந்தவனாக இருந்தேன் என்பதன்மேல். மற்ற வர்களை விட நான் அதிகமாக உழைத்தேன் என்பதுதான்" என்கிறார் திண்ணை.

வழக்கறிஞராகத் தொழில் நடத்திவர உலக யுத்தம் லுண்டியும் அமெரிக்கக் கடற் படையில் சேர்ந்து பணிவாற்றினார். பிறகு 1944 முதல் அமெரிக்க அரசினால் தீவிரப் பங்கெடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்.

திண்ணை தமது சொந்தபோழிவுகளில் அடிக்கடி வயிற்றுத்துவது நேர்வது, லுண்டியும் இவற்றைத்தான். "அமெரிக்காவின் செக்ஷ லும் கலிபோர்னியா வாழ்க்கையும் ஒரு முடிவாக; ஒரு விட்டியத்தை அடைவதற்கான எதனாக் கட்டு. அந்த விட்டியம் தார்பிகை வளர்வுதான்; ஆகவே உலர்வுதான்" என்று உறுவார். "அபரிமிதமான செக்ஷம் இவறுவனர்க்கி னையும், பண்பாட்டைடையும் தவிவச் செய்யும்! இறுதியில் நாடே அழிந்து போகும்" என்று சீர்திரித்திருந்து மேற்கொண்டவர் காட்டி எச்சரிப்பார். "உலகம் அமெரிக்காவைப் போற்றுகிறதென்றும் அது அமெரிக்காவிடம் உள்ள செக்ஷம் செழிப்புக்கானவோ அல்லது படை பலத்துக்கானவோ அல்ல. அமெரிக்கா மேற்கொண்டுள்ள எதிர்த் காழ்முறைக்காக்வும் இதர விட்டிய நோக்கங்களுக்காவைத் தான். இதை மறக்க வேண்டாம்!"

திண்ணைவைய வாழ்வில் ஏற்பட்ட தெருக் கடிக்க என்வாவற்றிலும் மிகப் பெரியதான ஒன்று வெவ்வையான அவர் நேரத்தில் சத் தித்ததுதான் என்றும் மிகவாயாகாது.

கெவ்வயில் திறகமைய, அறிவாற்றல்க் வாரும் குதவாக மதிப்பிட்டு விட லுடி

வாது. எங்குதும் தன்து அவரது எடுப்பான தொற்றும், கண்பாது மூழும், அங்குதைய மயிளவியின் அழகும் அவரது தேர்தல் வெற்றிக்குப் பெருந்த துணை புரிந்தன என்பதையும் வாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். கென்னடிக்கு சொற்பெருக்காதது தாவன்சுமய வெருவரக இருந்தது. வழக்கறிஞர் திண்ணும் இதில் சேலத்தவரல்லதான். ஆகவே இவ்விருவருடைய பேச்சுக்களும் விவாதங்களும் மிகவும் குகிரமாகவும் வெற்றி தொய்வியை எவ்விதம் திரிணவீகக் முடியாத வகையிலும் அமைந்து பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தின. ஆனால் திண்ணுக்கு இவ்வாத ஒரு பெயர் வசதி அன்று கென்னடிக்கு இருந்தது. கென்னடி எந்த ஒரு கட்டுப்பாடுமின்றி தம் விருப்பம் போல் பிரசார நோக்குடன் வெருவந்து வாகம் முடிந்தது. திண்ணுக்கு துருநிபதி பதவிக்குப் போட்டியிலுமிருந்த அநேக சம்பந்தம் தான் துருநிபதி பதவியையும் வகித்து வந்ததால் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் வார்த்தைகளை உதிரவில் வேண்டியிருந்தது.

தேர்தல் பிரசாரங்கள் ஓர் உச்ச கட்டத்தை அடைந்திருந்தபோது திண்ணுக்குத் துருநிபதிபதவியாக ஒரு கிப்பத்து நடந்த விட்டது. முழங்காலில் அடியுட்டுப் புரை போய் போல்ப் பத்துப் பங்கிரண்டு தாட்கள் ஆகப்பதிரியில் இருக்கும்படியாகி விட்டது. ஆகப்பதிரியிலிருந்து வெளியே வந்த நேரம் வகி குறைவாததால் அவர் முல்போல் தூரித வதியில் இயங்க முடியவில்லை.

தேர்தல் முயலிட்டு அமெரிக்காவில் உண் தும்பது ராஜ்யங்களிலும் கற்றுப் பலகம் செபுவை என்று சொல்லியிருந்தார் திண்ணு. இந்த வாகுறுதியை திறை வெற்றியே திருவது என்று பிடிவாதமாக இருந்ததால் உடல் தளர்ந்த கிணத்துப் போனார் அவர். பொதாக்க குறைக்கு உடல் பருத்துவிடக் கூடாது என்பதால் ஆகார விசுவத்தின் தியமமாக இருந்தார். இருதனும் சோர்வு உண்டாவிற்று. இவ்வெய்க்களும் திண்ணுக்குப் பாதகமாக வேலை செய்தன.

அப்படி வீருத்தும் இருபதாம் நூற்றாண்டு அமெரிக்கச் சீத்திரத்திலேயே மிகக் குறைந்த போட்டுக்கள் வித்தியாசத்தின் தொற்றவர் திண்ணுதான்!

இந்தத் தேர்தலின்போது வெற்றி முகமாக இருந்த திண்ணின் வாய்ப்பைப் தோல்விய் பக்கமாகத் திரை திருப்பிவிட்டது ஒரு டெலிவிஷன் காட்சிதான். அமெரிக்கச் சீத்திரத்தி மேலே முதன் முதலாக துருநிபதி தேர்தல் பிரசாரத்துக்கு டெலிவிஷன் பலன்படுத்துப் பட்டது. ஒரு திகழ்ச்சியில் கென்னடி, திண்ணு இருவரும் தோன்றிப் பிரச்சாரம் விவாதிக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடாகி வீருந்தது. கடைசி நிமிஷம்வரை திண்ணு தாம் தவாரித்து வந்திருந்த குறிப்புக்களைச் சரிபார்த்துக் கொண்டிருந்தார். காயிரா மூல், பரிட்சை எழுத முற்படும் ஒரு மாணவரின் போல் காணப்பட்டார். ஆனால் கென்னடியிலே வேறு அபட்சியமாகக் கால் மேல் கால் போட்டபடி நூற்காலியின் முதுகில் ஒரு கரத்தைத் துவை விட்டு, ஏற்று ஒருக்கனித்த திணியில், கிரீரமாக தம் முகத்தில் புக் காக தவற அமர்ந்திருந்தார். டெலிவிஷன் காட்சியில் வாதத் திறமைகள் விட தொற்றத்தான் முகவியையும் பெறும் எல் பதை திண்ணு அடியோடு மறந்து விட்டிருந்தார். அவர் அணிந்திருந்த உடை வெளியே திறத்திய் இருந்ததால் கடுடியிலே அவரின் வேண்டி திறத்துடன் ஒளிதீப் போய்விட்டது. ஆனால் கென்னடியின் உடை அழுத்தமாக திறத்திய் இருந்ததால் அவர் உருவம் பளிச் செய்து தோன்றியது. திண்ணு கால் மேல் கால் போட்டுக் கொண்ட முடியாமல் முழல் கால் வேறாக நிற்கிறது. இவ்வாடு கரல் காலம் இவ்வாடு துடைகளின் மீது பதித் திருந்தன. திமிர்ந்து அமர்ந்திருந்தார். மொத்தத்தில் அந்த டெலிவிஷன் காட்சி கைப் கண்ட ஆரிரமாயிரம் அமெரிக்க மக்களுக்கு திண்ணு ஒரு மாணவனாகவும் கென்னடி ஒரு பேராசிரியராகவும் தொற்ற மனித்ததான். காதில் விழுந்தது எவ்விதம்

மகா துளவியின் மகரிசொழி

கடவுள் அடியோடு விவகிவிட்டு, உயிருள்ள தெய்வ சத்தியிடம் உயிருள்ள தம்பிக்கை கைக்கும் தெகையில்காமலே மனித வாழ்வின் உண்மை திணை அடைய வாய்ப்பு உண்டு என்று வற்புறுத்துவதே இவ்வறைய தாவிரமாக இருக்கிறது. தங்கள் விட எண்ணிந்த மடங்கு உயர்ந்த ஒரு சத்தி தெகை விக்ஸ் என்று எண்ணி அதனிடம் தம்பிக்கை கைக் காதிருப்பவர்களிடம் தரும் தீயதீயின் சத்தியத்தை வேருன்றச் செய்திற திறமை எவ்விதம். இதே வெளிப்பட ஒப்புக்கொண்டால் வேண்டும். ஆனால் என் சோத்த அறுபவத்தைச் சோக்கிறேன். உயிருள்ள தரும் தீயதி ஒன்று உள்ளது. உடை பிரபஞ்சமும் அதற்கு அடக்கியே இயங்குகிறது. அதனிடம் அகக்க முடியாத தம்பிக்கை இருந்ததான்றி வாழ்வின் பரிபூரணத்துவம் பெற முடியுமே முடியாது.

தவிர்த்தல்

ஐடி மிழக்கப்பட்ட
பெட்டிகள்தான் இருக்கின்றன உங்களுக்கு?
பரவாயில்லை. அதைப்
பலவீரன்கள் பெட்டி

களையும் ஒரு பெரிய அட்டைப் பெட்டிக்கும் (படத்தில் காட்டியுள்ளபடி) அடுக்கும். ஒவ்வொரு பெட்டிக்கும் 8, 10, 12, 14, 16, 20, 24, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60 என்று குறிப்பிட்டு எண்ணிக்கை கொடுக்கக், உங்களிடம் உள்ள நல்ல பற்கைத் (செற்று தட்டிலுக்) எதுமேயும் குறிக்க வேண்டும்.) தரையில் அடிக்கக், தரையில் பட்ட பந்து எழும்பித் தூவி நீங்கள் அடுக்கி வைத்துள்ள பெட்டிகளுக்குப் போய் விழு வேண்டும். அதற்கு ஏற்றபடி கைத் அடிக்கக், பந்து எத்தப் பெட்டிக்கும் போய் விழு விடுவோ அதன் எண்ணிக்கைதான் உமோர். பந்து பெட்டிக்குள் விழாமல் வெளியே தாவிப் பேரகூழாமலும் அடுத்தவர் ஆட வேண்டும். இப்படியே மாதிரி மாதிரி ஆடி முதலில் 300 எண்ணிக்கையை உமர் எடுக்கிறார் கிறோர் அவர்களை வெற்றி பெற்றவர்களாகக் கொள்ள வேண்டும்.

மத்தியதரம் தந்திரம்

துண்டாகும் பெண்' உடல்

இந்திர ஜாவல் என்ற கறி மத்திரவாதின்கள் ஒரு பெண்ணை மேகாது மீதுள்ள ஒரு பெட்டிக்குள் படுக்க வைத்து ஐடி விடுவார்கள். மத்திரவாதின்கள் அவரது துண்டாகும் ஒரு பெண் ரம்பத்தைக் கொண்டு அதைப் பெட்டியின் நடுவே அதுவாக்கின. ஒரு பொட்டு ரம்பம் வெளியே வராது. குட்டிக்காத்தான் குடித்து விடுவான் ரம்பத்தை! பெட்டியைத் துண்டாடி இரண்டாகப் பிரித்துக் காட்டுவார்கள். ஒரு பக்கம் பெண்ணின் தலை, மற்ற பாதியில் பெண்ணின் கால். பாரிக்கப் பவர்களாக இருக்கும். இந்த மத்திரவாதின்கள் தந்திரம்தான். இது எப்படிச் செய்கிறது என்பதுகுறித்து தெரிவுமா? பெட்டி உள்ள மேகாது வெளும் பலகையாக. அதுமேகாது ஒரு பெட்டிதான். அதில் இன்னொரு பெண் ஒலித்து கொண்டிருப்பாள். (படம் 1) பெட்டிக்குள் படுத்துக் கொண்ட பெண் தன் உடலைச் சரிபாதிவாகக் குறுக்கிச் கொண்டு பெட்டியில் ஒரு பாதிக்குள் முடிகி விடுவாள். அவள் தலை மட்டும் வெளியே இருக்கும். (படம் 2) மேகாதுவில் ஒலித்து கொண்டிருக்கும் பெண் பெட்டியின் மற்றபாதி யின் கீழுள்ள ரகசியக் கதவு வழியே தன் காலை நுழைத்துப் பெட்டியின் மற்றபாதிக்குள் பெட்டிக்குள் இருக்கும் பெண்ணின் கால் இருக்க வேண்டிய பாகத்தில் உள்ள துவாரத்தின் வழியே வெளியே தென்புழப்படி செல்லாள். (படம் 3) இப்போது சொல்லுக்கக், ரம்பம் எத்தப் பெண்ணை இரண்டாக அறுக்க முடியும்? பெட்டி இரண்டாகக் கட்டப்பட்டு விடக்கூடக் காட்டுவோது ஒரு பக்கத்தில் ஒரு பெண்ணின் தலைவும் மற்றபக்கத்தில் மற்றொரு பெண்ணின் காதுமே தென்படுகின்றன. மத்திரவாதி னானையும் வெட்டுவதில்லை. ரகசியம் புரித்ததா?

தயாரிப்பு
வாங்குமா

15

எண்ணின் பெருமை

உன் தம்பியர் பத்துக்குள் 99 எண்ணை நினைத்துக் கொள் னச் சொல்லுங்கள். நீரது அனைத்து ரம்பதால் பெருக்கி கொள்ளச் சொல்லுங்கள். வந்து விடாதே 1000-க்கு கூடுதல் சொல்லச் சொல்லி அவன் 12345679 என்ற இந்த எண்ணெழுதிய உலிதந்தைக் கொடுத்து (இதில் 8-ம் இடம் உடல் விடப்படுவதற்குக் கவனிக்க). ரம்பதால் பெருக்கி வந்து எண்ணினால் இதைப் பெருக்கக் கொள்ளுங்கள். பெருக்கி முடிந்தால் அவன் என்ன விடப்படுகிறார்?

"என்ன நீ நினைத்துக் கொண்ட எண்ணெழுதிய விடா விடுவதா?" என்று கேட்டால் இதைப்போய் போய் "அது எம்புட்டா?" என்று. "அதுதான் என்னின் பெருமை. ரம்பதால் விடைய சொத்திடப்போயோ?" என்று சொல்லுங்கள்.

உதாரணமாக	12345679
	× 45
நினைத்து 9	555555555
அனைத்து ரம்பதால்	61728395
பெருக்க	49082716
9 × 5 = 45	

சிங்கார்

குங்கும்

உங்கள் மேனி வளமாத்திற்கும்,
கேட்க அங்குக்கும் தீட்சயமாக
பல நிறங்களிலும் கிடைக்கும்
சிங்கார் குங்கும். உங்கள்
எழிலுக்கு எழில் கூட்டி, முத்திரையும்
மொழிவதை கருகிற்று.
அது எடுப்பான முகமேயும் குர்வி
களில் அம்மைத் தட்டியதெனிக்
கிடைக்கிறது.

Bottle design Registered
Patent No: 128338
PIPE PRODUCTS

2-10-11

விவரங்களுக்கு எழுதவும்: குருமேஸ்வரர் நியூட்டன்

A-30-ம் கு ஈம் இடங்கட்டும் எம்.சி. G. D. எஸ்.பி.சி. 6110, எஸ்.பி.சி. DD.

பொன்னியின் செல்வன்

மூப்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

பரிசோதனை

சின்னப் பழுவேட்டரை யலைரக் கண்டதும் வந்தியத் தேவன் சண்டையை திறுத்தி விட்டு அவரை நோக்கி நடந்தான். காவலர்கள் எழுந்து ஓடிவந்து அவனைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். அவர்களை அவன் சிறிதும் இலட்சியம் செய்யாமல் நானு அடிமுள்ளும் நடந்து வந்து. "நான்! நல்ல சமயத்தில் தாய்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். இத்தப் பக்காத திருடர்கள் என்னுடைய உடைமையைக் திருடிக்கொண்டது மல்லாமல், என்னையும் கொல்லப் பார்த்தார்கள்! விருந்தா ளினை இப்படிக்காரு நடத்துவது? இதுவா தஞ்சாவூர் சம்பிரதாயம்? நான் தங்களுக்கு மாட்டும் விருந்தாளியல்ல; சக்கரவர்த்திக்கும் விருந்தாளி; சக்கரவர்த்தினி சொன்னதைத்தான் தாங்களும் கேட்கமார்களே! பட்டத்து இளவரசரிடமிருந்து ஐய கொண்டு வந்ததுகள்! அப்படிப்பட்ட என்னை இத்தப் பாடுபடுத்துகிறவர்கள் மற்றவர்களை என்ன செய்துவிட மாட்டார்கள்! இப்படிப்பட்ட திருடர்களைத் தங்கள் பணி ஆட்களாக எவத்துக் கொண் டிருப்பது பற்றி ஆச்சரியப்படுகிறேன். எங்கள் தொண்டைமண்டலத்தில் இப்படிப்பட்ட திருடர்களை உடனே சுருவில் ஏற்றிவிட்டு மறு காரியம் பாசிப் போம்!" என்று சரமாரியாய்ப் பொழிந்தான்.

ஐன்று வீரர்களை ஏக காவத்தில் எதிர்க்குதுப் புரட்டிக் சேழே தள்ளிய வானிபனுடைய வீரச் செயலைப் பற்றிய

அமரர் கல்கி

வியப்பு இன்னும் பழுவேட்டரையின் மனத்தை விட்டகலவில்லை. இத்தகைய வீரனை நாம் நமது காவற் பண்டலில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் ஆக்ச அவருக்கு அதிகமாயிற்று. எனவே, அவர் சாந்தமான குரலில், "பொறு! தம்பி! பொறு! அப்படி யெல்லாம் இவர்கள் செய்திருப்பார்கள் என்று தோன்றவில்லை! இவர்களை விசாரித்துப் பார்க்கிறேன்!" என்றார்.

"நான் கொருவதும் அதுதான்! இவர்களை விசாரியுங்கள்; விசாரித்து நீதி வழங்குங்கள்! என்னுடைய உடையுள் உடைமையும் என்னிடம் திரும்பி வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள்!" என்றார் வல்லவனரையன்.

"அடே! இத்தப் பிள்ளையை விட்டு விட்டு இப்படி வாருங்கள்! நான்

கொன்னது என்ன நீங்கள் செய்தது என்ன? இவள் மீது என் கை எவர்த் தீரிகள்?" என்று கோயமாகக் கேட்டார் கோட்டையத் துளாதி.

"எனாமாவே! தாய்கள் கொன்னது கொன்னாயினே செய்தார். இவரை என்னென் முரட்காட்டார்! புதிய ஆண்டுகளையும் ஆரணங்களையும் அணி வித்தோம். அனுகளன் உண்டி அளித் தோம். சித்திர மண்ட பத்திரகும் அளர்த்து வந்தோம்! இவர் விழிது நேரம் சித்திர மண்ட பத்திர உயன் சித்திரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந் தார். திடீரென்று நினைத்துக் கொண்டே இவருடைய பவதைய உடைக்கிக் கேட் டார். உடனே எங்களைத் தாக்கவும்

"கிரமித்தார்!" என்று அய்லீர் களில் ஒருவன்.

"எனது மீது பிள்காயிடையா மூன்று தடியர்கள் அடிபட்டு விழுந்தீர்கள்?" என்று கூறி இரத்தக் களம் வீச விழித் துப் பார்த்தார்.

"எனாமாவே! அாண்டியன் வீருத்தாவி னாவித்தே என்று யோசித்தோம். இப் போது எற்று அநுபதி கொடுங்கள்! இவளை உடனே வெளியே தீர்த்து விடுகிறோம்."

"போதும். உங்கள் வீரம் பிர தாபம்! நிறுத்துங்கள்! தம்பி!... நீ என்ன சொன்னுக்கொண்டாய்?"

"இவர்களுக்கு அநுபதி கொடுங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன். எவர்க்கும் அநுபதி கொடுங்கள். சோழ குலத் துப் பகைவர்களோடு பொராடித் தொஞ்சம் தான் ஆயிற்று. தோள்கள் திணைக்குகின்றன. அரண்மனை

விருத்தாளிகளை எப்படி நடத்த வேண்டுமென்று இவர்களுக்குப் பாடம் கற்பிக்கிறேன்!" என்றான் நமது வீரன்.

விண்ணப் பழுவேட்டரையர் புண்ணைப் புரிந்து, "தம்பி! உன் தோள் பினைவத் தீர்த்துக் கொள்வதைச் சொழிப் பகைவர்களோடேயே எவத்துக் கொள்! சக்கரவர்த்தி நோய்ப் பட்டிருக்கும் நிலையில் தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் இவ்விதச் சண்டை, சந்தடி ஒன்றும் உதவாது என்று கட்டளை!" என்று சொன்னார்.

"அப்படியானால் என்னுடைய உடைகளையும் உடைமகளையும் உடனே கொண்டு வந்து கொடுக்கச் சொல்லுங்கள்!"

"எங்கேடா அவை?"
"எனமால்! தங்கள் கட்டளைப்படி பத்திரப்படுத்தி எவத்திடுக்கிறோம்."

"தளபதி! இவர்கள் எப்படிப் புறநுகிறார்கள், பாருங்கள்! சற்று மூன் உடைகளை வெளுக்கப் போட்டிருப்பதாய்ச் சொன்னார்கள். இப்போது தாங்கள் 'பத்திரப்படுத்தி' எவத்துச் சொன்னதாகக் கூறுகிறார்கள். சற்றுப் போனும் தங்களுக்கே திருட்டுப் பட்டம்மடக் கட்டிவிடுவார்கள்!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

தளபதி காவலர்களைப் பார்த்து, "மூட்டாள்களா! இந்தப் பிணைக்குப் புது உடைகள் கொடுக்கும்படி மட்டுத்தானே சொன்னேன்? பழையவைகளைப் பற்றி நான் ஒன்றுமே சொல்லவில்லையா?... இந்த மூட்டர்கள் என்னவோ உளறுகிறார்கள், தம்பி! போனும் போகட்டும்; பழைய உடையைப் பற்றி ஏதற்காக இவ்வளவு கவலைப்படுகிறாய்? அதற்குள் ஏதாவது உளர்ந்த பொருள் எவத்திடுத்தாயோ?" என்று கேட்டார்.

"ஆம்; வழிநடைச் செவவுக்காகப் பொற் காகுகள் எவத்திடுந்தேன்..." என்று வந்தியத்தேவன் சொல்வதற்குள், "அதற்காக நீ கவலைப்பட வேண்டாம். உனக்கு வழிச் செவவுக்கு எவ்வளவு பொன் வேண்டுமோ அவ்வளவு தருகிறேன்!" என்றார் பழுவேட்டரையர்.

"தளபதி! நான் இளவரசர் கரி காவலுடைய தூதன். பிறரிடம் ஒரு ரீட்டியப் பணம் பெறும் வழக்கம் என்னிடம் விடையாது..."

"அப்படியானால், உன்னுடைய உடைகளையும் அதற்குள்ளிருத்த பொற்காசுகளையும் திருப்பி உன்னிடம்

சேர்ப்பிக்கச் செல்கிறேன். கவலைப்படாதே! உன் உடையில் வேறு பொருள் ஒன்றும் இல்லைவல்லவா?" வல்வலையைள் ஒரு கணம் யோசித்தான். அத்தத் தயக்கத்தைச் சின்னப் பழுவேட்டரையரும் பார்த்துக் கொண்டார்.

"வேறொரு முக்கியமான பொருளும் என் அரைச் சுற்று ஆண்டில் இருக்கிறது. அதை உங்கள் ஆட்கள் தொட்டிருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தொட்டிருந்தால் அவர்கள் தொலைந்தார்கள்!..."

"ஆகா! உனக்கு எத்தனை கோயம்பு வருகிறது? எங்கே, யாரிடத்தில் பெசு நெரும் எப்பதை மறந்து விட்டே போகிறது. சிறு சிவ்வாயாற்றே என்று மன்னித்து விடுகிறேன். அப்படிப்பட்ட பொருள் என்ன?"

"தளபதி! அளவத் சொல்வதற்கு இல்லை. அது அந்தரங்க விஷயம்!"

"தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் எனக்குத் தெரியாத அந்தரங்கம் ஒன்றும் இருக்க முடியாது!"

"இளவரசர் கரிசாலர் என்னிடம் ஒப்புவித்த அந்தரங்க விஷயம்."

"இளவரசர் வடதிசையின் மாதண்ட நாயகர். அவருடைய அதிகாரம் பாலாற்றுக்கு வடக்கே செல்லும். இங்கே சக்கரவர்த்தியின் அதிகாரத்தான் செல்லும்!"

"தளபதி! புலிக் கொடி பறக்கும் இடமெல்லாம் சக்கரவர்த்தியின் அதிகாரத்தான். அதில் என்ன சந்தேகம்?"

"அனையிலுத்தான், இந்தக் கோட்டைக்குள்ளே எனக்குத் தெரியாத அந்தரங்கம் எதுவும் இருக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறேன். சக்கரவர்த்தியின் கேள்வித்தைக் கருதித்தான்!"

"தளபதி! சக்கரவர்த்தியைக் கண்ணால் கருத்துமாய்க் காப்பாற்றி வருவதற்காகத் தங்களுக்குள் பெரிய பழுவேட்டரையருக்கும் சொழி சாய் ராஜ்யம் வன்றிக் கிடன் பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குச் சக்கரவர்த்தி தங்களைப் பாராட்டியதும் என் காதில் விழுந்தது. தங்களுக்குப் பயித்து கொண்டுதான் யார் தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் புலுத்து வராமல் தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறான் என்று சக்கரவர்த்தி சொன்னாரோ? அது எவ்வளவு பொருள் பொறித்த யார்த்தை!"

"ஆம், தம்பி! பழையாறாவிரைத்து சக்கரவர்த்தியை நாங்கள் இங்கே அழைத்து வந்து கட்டுக் காவலுக்குள் எவத்திராவிட்டால், இத்தனை நாளும் என்ன விபர்தம் நடந்திருக்குமோ,

தெரியாது. பாண்டிய நாட்டுச் சதி காரர்களின் நோக்கம் நிறைவேறியிருந்தாலும் இருக்கலாம்."

"ஆ! தாங்களாக— அவ்விதமே சொய்திறர்களே! அப்படியானால் நான் கேள்விப்பட்டது உண்மையாகத்தான் இருக்க வேண்டும்!"

"என்ன கேள்விப்பட்டாய்?"

"சக்கரவர்த்திக்கு விரோதமாக ஒரு சதி நடக்கிறதென்றும், சக்கரவர்த்தியின் திருக் குமாரர்களுக்கு விரோதமாக இன்னொரு சதி நடக்கிறதென்றும் கேள்விப்பட்டேன்."

இன்னப் பழுவேட்டரையர் தம் வஜ்ரப் பற்களினால் உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டார். இந்தச் சிறு அறி யாய் பாய்வுடன் போக்கக் கொடுத்த திவ் தமக்கே இத்தகைய நேரமும் தோல்வி என்பதை உணர்ந்தார். ஏறக் குறைய அவனுடைய குற்றச் சாட்டு களுக்குத் தாம் பதில் சொல்லிச் சமய சிகிச்சும் ழிவனமைக்கு வந்து விட்டது! எவ்வே, பேச்சை அத்துடன் வெட்டி விட விரும்பினார்.

"உனக்கென்ன? அனாதப் பதறிக்கவலை? எல்லாச் சதிகளையும் உடைத்துச் சொழ் குவதெனத் பாதுகாக்க நாங்கள் இருக்கிறோம். உன்னுடைய கோரிக்கையைச் சொல்லு. உன் பழைய ஆடைகள் உனக்கு வேண்டும்; அவ்வளவுதானே!" என்றார்.

"என் பழைய ஆடைகளும் வேண்டும்; அவற்றுக்குள் இருந்த பொருள் களும் வேண்டும்."

"என்ன பொருள்கள் என்று இன்ன மும் நீ சொல்லவில்லையே!"

"சொல்லத்தான் வேண்டுமானால் சொல்லுகிறேன். அதன் பொறுப்பு தங்களைச் சார்ந்தது. இளவரசர் சக்கரவர்த்திக்குக் கொடுத்திருந்த ஒலையைத் தவிர இன்னொரு ஒலையும் என்னிடம் கொடுத்திருந்தார்...."

"இன்னொரு ஒலையா! யாருக்கு? நீ சொல்லவே இல்லையே!"

"அந்தரங்கமானபடியால் சொல்லவில்லை; நீங்கள் இப்போது வற்புறுத்துகிற படியால் சொல்லுகிறேன். பழையாறையிலுள்ள இளைய பிராட்டி குந்தவை தேவிக்கு இளவரசர் ழை ஒன்று கொடுத்தார்!...."

"ஓஹோ! அப்படியானால், நாளைக்குச் சக்கரவர்த்தி கொடுக்கும் திருமுகத்தை நீ

உடனே எடுத்துக் கொண்டு காஞ்சிக்குப் போக முடியாது. இளைய பிராட்டிக்கு இளவரசர் ஒலையுடையபடி இப்போது என்ன அவசரம் தேர்ந்ததோ?"

"தளபதி! தான் பிறருக்கு எழுதப் படும் ஒலையைப் படிப்பதில்லை, சக்கர வர்த்தியின் ஒலையைப் படித்தது போல் இவையும் நீங்கள் படிப்பதில் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபம் இடையாது. அந்தப் பொறுப்பு தங்களுடையது. என் உடையிலிருந்த பொன்னும் ஒலையும் களவு போகாமல் என்னிடம் திரும்பி வந்தால் போதும்."

"அனாதப் பதறிப் பயம் வேண்டாம். நானே பார்த்து எடுத்து வருகிறேன்" என்று இன்னப் பழுவேட்டரையர் நடந்தார். அவர் பின்னே வந்தியத் தேவனும் தொடர்ந்தான். அனாத யறிந்த கோட்டைத் தளபதி கண்ணினால் சமீக்கி ஒரு செய்யவே ழந்தாது வேல் பிடித்த வீரர்கள் வந்து வாசற்படியை எடை குறுக்கே நின்றுநீக்க, அவர்களுடன் சண்டை பிடிப்பதில் அணுகலம் ஒன்றுமில்லை யென்று கருதி வந்தியத்தேவன் அங்கேயே நின்றுன்.

சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் இன்னப் பழுவேட்டரையர் திரும்பி வந்தார். அவருக்குப் பின்னால் ஒருவன் ஒரு தட்டில் சிர் வரிசை ஏந்திக் கொண்டு வருவது போல் வந்தியத்தேவனுடைய பழைய ஆடைகளை எடுத்து வந்தான்.

"தம்பி! இதோ உன் ஆடைகள் பத்திரமா யிருக்கின்றன. நன்றாகச் சோதனை செய்து பார்த்துக் கொள்!" என்றார் கோட்டைத் தளபதி.

அவ்விதமே வந்தியத் தேவன் சோதனை செய்து பார்த்தான். அரைச் சுற்றுச் சுருளில் அவன் மவத்திருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகமாகப் பொற்காகுகள் இருந்தன. குந்தவை தேவியிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டிய ஒலையும் இருந்தது. அதிக பொற் காகுகள்

எப்படி வந்தது? முதலில் அவன் தேடிப் பார்த்த போது இல்லாத ஒலை இப்போது எப்படி வந்தது? சின்னப் பழுவேட்டரையரிடம் அது அகப்பட்டிருக்க வேண்டும், அதைப் பார்த்து விட்டு இப்போது நிறும்பி வந்த பிறகு அவன் அந்த ஒலையைத் திரும்பச் செருகியிருக்க வேண்டும்! எதற்காக இப்படிச் செய்திருக்கிறார்? பொற்காசுகள் எதற்காக அதிகம் வைத்திருக்கிறார்? போல்லாக மலிதர் இவர்! இன்னும் எப்படியெல்லாம் தன்னைச் சோதிக்கப் போகிறாரோ, தெரியாது! இவரிடம் சர்வ ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். ஏமாந்து போகக் கூடாது!

"எல்லாம் சரியா யிருக்கிறது, தம்பி! நீ கொண்டு வந்த யோன், பொருள் எல்லாம்?" என்று சின்னப் பழுவேட்டரையர் கேட்டார். "இதோ பார்த்துச் சொல்லுகிறேன்." என்று கூறி வந்தியத் தேவன் பொற்காசுகளை எண்ணினான். அதிகப்படிச் காசுகளை எடுத்துத் தனியாகப் பழுவேட்டரையர் முன்பு வைத்து விட்டு, "தளபதி! வாணர் குலத்தில் பிறந்தவன் நான்; ஆதித்த கரிகாலரின் தூதன்; பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப் படுவதில்லை!" என்றான்.

"உன்னுடைய நேர்மையை மிக மெச்சுகிறேன். ஆயினும் உன்னுடைய வழிச் செலவுக்கு இதை நீ வைத்துக் கொள்ளலாம்! எப்போது புறப்பட விரும்புகிறார்? இன்றைக்கே புறப்படுகிறாயா? அல்லது இன்றிரவு தங்கி இளைப்பாறி விட்டு, பெரியவரையும் பார்த்துவிட்டுப் போகிறாயா?" என்று கேட்டார் தளபதி.

முப்பத்துமூன்றாம் அத்தியாயம்

மரத்தில் ஒரு மங்கை

கோட்டைத் தளபதியின் இரு ஆட்களும் தன் இரண்டு பக்கத்தில் வர, வந்தியத்தேவன் தஞ்சைக் கோட்டையைச் சுற்றிப் பார்க்கப் புறப்பட்டான். தான் தப்பித்து ஒடிவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளவே அவர்கள் தன்னுடன் வருகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி அவனுக்குச் சந்தேகம் இருக்கவில்லை. கோட்டை வாசல் வழியாக வெளியே வரவரும் போக விடாமல் பார்த்துக் கொள்ளும்படி கட்டளை பிறந்திருக்கும் என்பதிலும் ஐயமில்லை. ஆனாலும் அவன் அன்று முன்விரவுக்குள்

"அவசியம் இன்றிரவு இங்கே தங்கிப் பெரிய பழுவேட்டரையரை யும் தரிசித்து விட்டுத்தான் போக என்மையிருக்கிறேன். ஆனால் உங்கள் ஆட்களிடம் மட்டும் கொஞ்சம் சொல்லி வைப்புகள்; என் பொருள்களில் கை வைக்க வேண்டாம் என்று!" - இவ்விதம் சொல்லிக் கொண்டு அதிகப்படியாயிருந்த பொற்காசுகளையும் வந்தியத் தேவன் எடுத்துத் துணிச் சுருளில் பத்திரப் படுத்திக் கொண்டான்.

"மிக்க சத்தோஷம். உனக்கு இங்கே எந்த விதமான இடைஞ்சல்களும் இனிமேல் இராது. உனக்கு என்ன வேண்டுமோ, தாராளமாகக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்."

"தளபதி! இந்தத் தஞ்சை நகரைச் சுற்றிப் பார்க்க வேண்டும் என்று எனக்கு ஆவசயம் இருக்கிறது. பார்க்கலாம் அல்லவா?"

"தாராளமாகப் பார்க்கலாம். இதோ இவர்கள் இருவரும் உன்னோடு வந்து கோட்டைக்குள் எல்லா இடங்களையும் காட்டுவார்கள். கோட்டைக்கு வெளியில் மட்டும் போக வேண்டாம். சாயங்காலம் கோட்டைக் கதவுகளைச் சாத்தி விடுவார்கள்! வெளியில் போய் விட்டால் இரவு நிறும்பி வர முடியாது. கோட்டைக்குள்ளே உன் விருப்பப்படி சுற்றி அலையலாம்!" - இவ்விதம் கூறி விட்டு இரண்டு புதிய ஆட்களைச் சின்னப் பழுவேட்டரையர் தம் அருகில் அழைத்து அவர்களிடம் மெதுவாக ஏதோ சொன்னார். அவர் சொன்னது என்னவாயிருக்கும் என்று வந்தியத்தேவன் ஒருவாறு ஊகித்துத் தெரிந்து கொண்டான்.

தப்பித்துச் சென்றே தீர வேண்டும். பெரிய பழுவேட்டரையர் வந்துவிட்டால், பிறகு தப்பிச் செல்வது இயலாத காரியம்; உயிர் பிழைத்திருப்பதே முடியாத காரியமாகிவிடும்!

ஆகவே, தஞ்சையுருக் கோட்டைக்குள் வந்தியத்தேவன் அங்குமிங்கும் அலைந்து வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது அவனுடைய மனம் தப்பிச் செல்லும் வழிகளைப் பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டே யிருந்தது. முதலில் இந்த மர கிங்கரர்களிடமிருந்து தப்ப வேண்டும்; பின்னர்,

கோட்டையிலிருந்து தப்பிச் செல்வ வேண்டும். எப்படித் தப்புவது? அது தான் தெரியவில்லை.

பார்க்கப் போனால் இவர்களிடமிருந்து தப்புவது பெரிய காரியமில்லை. இரண்டு பேரையும் ஒரு விநாடி நேரத்தில் தாக்கிக் கீழே தள்ளி விட்டு ஒடிவிடலாம். ஆனால் எங்கே ஒடுவது? தஞ்சைக் கோட்டையைப் பழுவேட்டரைவர்கள் எவ்வளவு பவப்படுத்திக் கட்டி விருக்கிறார்கள் என்பது நாடறித்த செய்தி. அவர்களுடைய அனுமதியின்றித் தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் காற்றாக்கட துறைய முடியாது என்று ஜனங்கள் சொல்லுவார்கள். யம்னும் வர முடியாது என்று சக்கரவர்த்தியே இன்று காங்கியில் சொன்னார். அத்தகைய கோட்டையிலிருந்து எப்படிச் செல்வது? இந்த இருவரையும் தொட வேண்டியதுதான்: அவர்கள் உடனே கச்சல் கிளப்பி விடுவார்கள். அடுத்த கணத்தில் தான் பாதாளச் சிறைக்குப் போக நேரிடும். அவ்வது டயிரிழக்க நேரிடும். இவர்களைத் தாக்குவதில் பயனில்லை: தாக்காமல் தந்திரத்தினாலேயே தப்பிக்க வேண்டும். அப்படித் தப்பித்த பிறகு கோட்டையிலிருந்து வெளியேற வழி தேடவேண்டும். எவ்வளவு பலமான கோட்டையா இருந்தாலும் இரகசியச் சுரங்க வழி இவ்வளவுப் போகாது. அதை எப்படிச் கண்டு பிடிப்பது? அது யாருக்குத் தெரிந்திருக்கும்? தெரிந்தவர்கள் யாரேனும் இருந்தாலும், தனக்குச் சொல்வார்களா?

இப்படிப் பவவகையாகச் சித்தித்துக் கொண்டே நடத்த போது, சட்டென்று பழுவூர் இளையராணியின் திணை வந்தது. ஆகா! அந்தக் கோட்டைக்குள் யாராவது தனக்கு உதவி செய்வதாயிருந்தால், அந்த மாதரசிதான் செய்வார்களும். அதுவும் சத்தேகத்தான். ஆனால் ஆழ்வார்க்கடியானின் பெயரைச் சொல்லி ஏதேனும் தந்திர மந்திரம் செய்து பார்க்கலாம். அப்படிப் பார்ப்பதற்கு முதலில் பெரிய பழுவேட்டரைவரின் அரண்மனைக்குக் கண்டு பிடிக்கவேண்டும். கண்டு பிடித்தாலும், தான் அங்கே ராணியைப் பார்க்கச் செல்வது இந்தத் தடவர்களுக்குத் தெரியக்கூடாது. தெரிந்தால் இவர்கள் போய்ச் சின்னப் பழுவேட்டரைவரிடம் சொல்லி விடுவார்கள். அதிலிருந்து என்ன விபரீதம் நேருமோ யார் கண்டது? ஒருவேளை, பெரிய பழுவேட்டரைவர் அரண்மனையில் இருக்கும்போது அவரே வந்துவிட்டால் என்ன செய்வது? சிக்கத்தில் குடைக்

குள் தாமாகச் சென்று தலையைக் கொடுப்பது போல ஆகுமே?

வித்தியத் தேவனுடைய மனம் சித்தித்துக் கொண்டிருந்த போது அவனுடைய வாயும் கண்களும் கம்மா இருந்து விடவில்லை. பின்னேரு வந்தவர்களை, "அது என்ன? இது என்ன?" "அது யார் அரண்மனை?" "இது யார் மானிகை?" "இது என்ன கட்டடம்?" "இது என்ன கோபுரம்?" என்றெல்லாம் அவன் வாய் கேட்டுக் கொண்டே விருந்தது. அவனுடைய காதலன், "இது பெரிய பழுவேட்டரைவர் அரண்மனை" அவ்வது "பழுவூர் இளையராணி அரண்மனை" என்ற மறுமொழி வருகிறதா என்று

கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டேயிருத்தன. அவனுடைய கண்களோ அப்புறமும் இப்புறமும் நாலாபுறமும் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தன. அப்படிப் பார்த்து வந்த போது ஒரு விஷயம் அவன் கண்கள் வழியாக மனத்தில் நன்கு பதிந்தது. கோட்டைக்குள்ளே பிரதான வீதிகள் விசாலமாயும் ஜனப்போக்கு வரவு திகழத்தகடாயும் இருந்த போதிலும் சேத்து பொந்துகளும் ஏராளமாயிருத்தன. மரமடர்ந்த தோட்டங்களும் அதிகமாயிருத்தன. அந்தச் சந்து பொந்துகளின் வழியாகச் சென்று அடர்ந்த தோட்டங்களுக்குப் புருத்த

மறைந்து கொள்வது அசாத்தியமான காரியம் அல்ல. ஒரு நாள், இரண்டு நாள் கூடத் தலை மறைவாக இருப்பது சாத்தியத்தான். ஆனால் யாரும் பாராத சமயத்தில் மறைந்து கொள்ள வேண்டும்; யாரும் தொடராமல் இருக்க வேண்டும், சின்னப் பழுப்பைத் தவிர அவருடைய கணக்கற்ற ஆட்களைத் தேடுவதற்கு ஏலி விட்டால் மறைந்திருப்பது சாத்தியமல்ல. அல்லது யாருடைய வீட்டுக்குள்ளாவது புருந்து அடைக்கலம் பெற வேண்டும், அம்பாநிதி தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் தனக்கு அடைக்கலம் யார் கொடுப்பாரிகள்? பழுது ராணி கொடுத்தால்தான் கொடுத்தது. தன்னுடைய கற்பு சத்தியப்பெயர்வால் பிரயோகித்து அலுமினம் கனத் கட்டிச் சொல்லி தப்பியபடி. செயல் வேண்டும், அதற்கு முதலில், இவர்களிடமிருந்து தப்பித்து நமஸ வேண்டும்....

ஆகா! இது என்ன கொள்கை? இது என்ன ஆர்ப்பாட்டம்?—ஓ! இவ்வளவு கூட்டமாகப் போயிருக்கேனா, இவர்கள் யார்? தெய்வமே! நீ என் பக்கத்தில் இருக்கிறாய் என்பதில் சத்தேகமில்லை. இதோ ஒரு வழி புலப்படுகிறது! இதோ ஒரு துணைத் தொன்றுகிறது!...

குறுக்கு வீதியில் ஒரு நிரப்பத்துக்கு வந்ததும், பிரதான வீதி வழியாக ஒரு பெரிய கும்பல் வரத்திய கோஷ லுய கோஷ முழக்கங்களுடன் போய்க் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து வந்தியத் தேவன் மேற்கண்டவாறு திகைத்தான். அந்தக் கும்பலில் சென்றவர்கள் வேனக்காரப் படைவீரர் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டான். வழக்கம் போல் மகாராஜாஸைத் தரிசனம் செய்து விட்டு அவர்கள் கோட்டையை விட்டு வெளியேறுகின்றார்கள் போலும்! இந்தக் கூட்டத்தில் தானும் கலந்து விட்டால்?... ஆகா! தப்புவதற்கு இதைக் காட்டிலும் வேறு சிறந்த உபாயம் என்ன?

பின்னேரு வருகிறவர்கள் அவ்வளவு கவனத்தில் தன்னை விட்டுவிட மாட்டார்கள், தான் கூட்டத்தில் கலந்தால் அவர்களும் கூடத் தொடர்ந்து வருவார்கள். கோட்டை வாசல் வழியாக வெளியேறுவதும் எளிதாயிராது! வாசல் வாயில் செய்வோர் அவ்வளவு ஏமாந்தவர்களாக இருந்து விடுவார்களா? தன்னைக் கண்டு பிடித்தத் தடுத்து நிறுத்திவிட மாட்டார்களா?... ஆயினும் ஒரு பிரயத்தனம் செய்து பார்க்க வேண்டியதுதான். வேறு வழியில்லை. உடவுளை பார்த்துக் காட்டியிருக்கும் இந்த வழியை உபயோகித்துக்

கொள்ளாவிட்டால் தன்னைப் போன்ற மூடன் வேறு யாரும் இல்லை.

வழக்கம் போல், பின்னேரு வந்தவர்களைப் பார்த்து, "இது என்ன கூட்டம்?" என்று வந்தியத் தேவன் கேட்டான். "வேனக்காரப் படை" என்று சொன்னதும், அந்தப் படை னாய் பற்றிய விவரங்களைக் கேட்கலானான், அத்தகைய வீரப் படையில் தானும் சேர்ந்துவிட விரும்புவதாகவும், ஆகையால் நெருங்கிப் பார்க்க வேண்டுமென்றும் சொன்னான். இப்படி பெய்லாய் பெளக் கொண்டே வேனக்காரப் படையை அணுகினான், சிறிது நேரத்தில் "முன்னால் தான்ற தப்பிப் பட்டை முழக்குகிறவர்களைப் பார்க்க வேண்டும்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே வேனக்காரப் படைக் கூட்டத்தில் கலந்து விட்டான்.

கூட்டம் மேலே போகப் போக, இவனும் ஓரிர இடத்தில் நிலாமல் மேலும் மேலும் அப்பாலும் இப்பாலும் நகர்ந்து கொண்டிருந்தான். வேனக்காரப்படை வீரர்களைக் காட்டிலும் அதிக உற்சாகத்துடன் கோஷங்களைச் செய்தான். அவ்வீரர்களில் சிலர் இவனை உற்று உற்றுப் பார்த்தார்கள். "இவன் யார் பைத்தியக்காரன்?" என்ற பாவனையில் சிலர் பார்த்தார்கள். "மிதமிஞ்சி மதுபானம் செய்தவன் போலிருக்கிறது!" என்ற பாவனையில் சிலர் பார்த்தார்கள். ஆனால் யாரும் அவனைத் தடுக்கவோ, அப்புறப்படுத்தவோ முயலவில்லை.

அவனுடன் வந்த சின்னப் பழுப்பைத் தவிரயின் ஆட்களோ, வேனக்காரப் படைக்குள் நுழையத் துணியவில்லை, "எப்படியும் அவன் வெளியில் வருவான், அப்போது மீண்டும் பற்றிக் கொள்ளலாம்" என்ற நம்பிக்கையுடன் வேனக்காரப் படையினர் ஓரமாகச் சற்று விலகியே அவர்கள் சென்று கொண்டிருந்தார்கள்.

அச்சமாய் வீதியில் எதிர்ப்புறமாகத் தயிர்க் கூடையுடன் வந்து கொண்டிருந்த ஒரு கூழிர் வேனக்காரப் படைக்கு ஒதுங்கி ஒரு சத்தம் நின்றுன். அந்த வீரர்களில் ஒருவன், "அம்மா! தாகமா யிருக்கிறது! கொஞ்சம் தயிர் தருகிறாயா?" என்று கேட்டான். அந்தப் பெண் துடுக்காக, "தயிர் இல்லை; கன்னத்தில் இரண்டு அசை வேண்டுமானால் தருகிறேன்!" என்றான்.

அதைக் கேட்ட ஒரு வீரன், "ஓகோ! அதைத்தான் கொடுத்து விட்டுப் போ!" என்று அந்தப் பெண்ணை அழுகிச் சென்றான். தயிர்க்

காரப் பெண் பவத்து ஓடினாள். வீரன் அவளைத் தொடர்ந்து ஓடினான். அவளைப் பிடித்துக் கொண்டு வருவதற்காக இன்னும் இரண்டு வீரர்கள் ஓடினார்கள். ஓடியவர்கள் அனைவரும் தலைக்குத் தலை ஒவ்வொரு வீதமாகக் கூச்சல் போட்டுக் கொண்டு ஓடியபடியால் விஷயம் என்னவென்பதே யாருக்கும் தெரியவில்லை. ஏதோ தமாஷ் என்று மட்டும் எல்லாரும் எண்ணினார்கள்.

இதை யெவ்வாறும் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததான் வவ்வவரையன். அந்த ஒரு கணத்தில் அவன் மனத்திற்குள் தீர்மானத்துக்கு வந்து விட்டான். தீர்மானிப்பதும் தீர்மானத்தைக் காரியத்தில் நிறைவேற்றுவதும் வந்தியத்தேவனுக்கு ஒன்றுதான் என்பதை 37ம் ஏற்கனவே பல முறை பார்த்திருக்கிறோம். தீர்மானித்த பிறகு தயங்குவதென்பது அவனுடைய இயற்கைக்கு விரோதமானது. எனவே, "ஓடு! ஓடு!" "பிடி! பிடி!" என்று கூவிக் கொண்டே வந்தியத்தேவனும், தவிர்க்காரப் பெண்டைத் துரத்திக் கொண்டு ஓடியவர்களைத் தொடர்ந்து நானும் ஓடினான். அந்தப் பெண் சற்றுத் தூரம் ஓடி ஒரு குறுகிய சத்தில் திரும்பினாள். பின்தொடர்ந்து ஓடியவர்கள் அங்கே போய் பார்த்த பொது தவிர்க்காரப் பெண்டைக் காணவில்லை. மாயமாய் மறைந்து விட்டாள்! துரத்தி வந்த வீரர்களும் அவளைப் பற்றி அப்புறம் கவலைப்படவில்லை; திரும்பி விட்டார்கள். வந்தியத்தேவன் மட்டும் திரும்பவில்லை. அந்தப் பெண் புருந்து சென்ற சத்து வழியாகவே மேலும் ஓடினான். இன்னும் இரண்டு மூன்று சத்துகள் புருந்து திரும்பிய பிறகே ஓட்டத்தை நிறுத்தி மெதுவாக நடக்கலுற்றான்.

வேணக்காரப் படைச் சாதாரணமாகக் கோட்டையிலிருந்து வெளி யேறும் நேரம் சூரியாஸ்தமன நேரம் ஆவலவா? வந்தியத்தேவன் இப்போது புருந்து சென்ற சத்துகளில் ஏற்கனவே இருந்துவிட்டு விட்டது. இருபுறமும் சில இடங்களில் மதின் கவராயிருந்தது. சில இடங்களில் செடி கொடிகள் அடர்ந்த வேயிலா யிருந்தது. வந்தியத்தேவன் எங்கும் நிற்காமல் போய்க் கொண்டேயிருந்தான். நெகையைப் பற்றி அவன் கவலைப்படவில்லை. பெரிய விதிகளில் புகாமல் சத்து பொந்துகளின் வழியாகப் புருந்து போனால் எப்படியும் கோட்டை வெளிக் கவரை அடைந்தே

தீர வேண்டும். கோட்டைச் கவரை அடைந்த பிறகு என்ன செய்வது என்பதைப் பிறகு தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம். போகித்து யுக்திகள் கண்டு பிடிப்பதற்குத்தான் இரவெல்லாம் நேரம் இருக்கிறதே!

சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் நன்றாக இருப்பிடித்து. அவன் சென்ற பாதை கடைசியில் ஒரு மதின் கவரில் வந்து முடிந்தது. இருட்டில் நடத்து வந்த வந்தியத்தேவன் அக்கவரின் மேல் இலேசாக மோலிக் கொண்டான். கவர் என்று மட்டும் தெரிந்தது. அது என்ன கவர், எவ்வளவு உபரமான கவர் என்பது

ஒன்றும் தெரியவில்லை. அதேசமமாக அது கோட்டை மதின் கவராகவே இருக்கலாம். அப்படியானால் இங்கேயே உட்கார்ந்து விடுவதுதான் சரி. சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் சத்திரன் உதயம் ஆகும். அப்போது பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அது வரை ஒய்த்திருப்பதற்கு இதைக் காட்டிலும் தயை இடம் இருக்க முடியாது. இத்தனை நேரம் சின்னப் பழுவேட்டரைப்பின் ஆட்கள் திரும்பிப் போய்ச் சொல்லியிருப்பார்கள். கோட்டைத் தளபதி தன்னுடைய ஆக்கிர நாவா புதலும் ஒவியிருப்பார். ஒரு வேளை வேணக்காரப் படைபுடன் தான் வெளி யேறியிருக்கலாம் என்றும் சத்தேபித்

திருப்பார், கோட்டைக்கு உன்னையும் வெளியேயும் தன்னைத் தேடிக்கொண்டிருப்பார்கள். தேட்டும் ; தேட்டும் ; தன்னுய்த் தேட்டும். அவர்களை வெல்லும் ஏமாற்றி விட்டு நான் இக்கோட்டையை விட்டுத் தப்பித்துச் செல்வா விட்டால் நான் வாணர் குலத்தவன் அய்ய ! என் பெயரும் வந்தியத்தேவன் அய்ய !

ஆனால் சத்திரன் உதயமாகி தனா அடிக்கத் தொடங்கி விட்டால் மறு வேட்டையார் ஆள்களுக்கும் வசதியாகப் போய்விடும். நன்னைத் தேடி இங்கே வந்தாலும் வந்துவிடுவார்கள். வந்தாக வரட்டும் ; தாராளமாக வரட்டும் ; இந்த அடர்ந்த தோப்புகளுக்கும்

ஒளித்து கொண்டால் யார்தான் தேடிக்கண்டு பிடிக்க முடியும்?....

இப்படி எண்ணிக் கொண்டே கவரின் மீது சாய்ந்து கொண்டு, வந்தியத் தேவன் உட்கார்த்தான். இளம் பிள்ளையாதலாலும், பகலெல்லாம் அலைத்து களைத்திருந்தபடியாலும் கண்ணைச் சுழற்றிக் கொண்டு தூக்கம் வந்தது. மேலக்காற்றில் மரக் கிளைகள் கூடி ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து உண்டாக்விட சத்தம் தாவிட்டுப் பாடிக் கொண்டு மலக்கதிரை உண்டு டண்ணி யது. அப்படியே தூக்கி விட்டான்.

அவன் தூக்கப் நீக்கிக் கண் விழித்த போது சத்திரன் உதயமாகிக் சிறு வானத்தில் சிறிது தூரம் மேலே வந்

நிறுத்தது. அடர்ந்த மரக் கிளைகளின் வழியாக நிவா வெளிச்சம் வந்து சுற்றிப்புரக் காட்சிகளை அரைகுறையாக அவனுக்குக் காட்டியது. தனது நிலை என்னவென்பதை வந்தியத்தேவன் ஞாபகப் படுத்திக் கொண்டான். கவரில் சாய்த்தபடி நான் தூங்கி விட்டது அவனுக்கு வியப்பாக அளித்தது. அந்தக் காட்டிலும் துயில் நீங்கி விழித்துக் கொண்டது ஆச்சரியம் அளித்தது. தன்னுடைய துயிலை நீக்கி விழிக்கச் செய்த காரணம் யாது? ஏதோ ஒரு குரல் கேட்டது போல் தோன்றியதே? அது மனிதக் குரலா? அல்லது விலங்கின் குரலா? அல்லது இரவில் விழித்திருக்கும் பறவையின் குரலா? - குரல் கேட்டது தான் உண்மையா?

வந்தியத்தேவன் அன்னுந்து பார்த்தான். அரைகுறையான நிவா வெளிச்சத்தில் செங்குத்தான கவர் தெரிந்தது. ஆ! இது கோட்டைச் சுவரா

யிருக்க முடியாது. கோட்டைச் சுவர் இன்னும் உயரமாவிருக்கும். ஒரு பவகை வெளிக் கோட்டைச் சுவருக்குள்ளே இன்னொரு சிறிய கோட்டைச் சுவராக இருக்குமோ? அல்லது பெரியதொர் அண்மணித் தோட்டத்தின் மதின் சுவரோ?

அன்னுந்து பார்த்துக் கொண்டே வந்தியத்தேவன் ஈழத்தான். ஒரு கணம் அவனுடைய இருதயத் துடிப்பு நின்று போயிற்று. வயிற்றிலுள்ள குடும் மேலே மார்பு வளர விம்மி வந்து அடைத்தது. அவ்வளவு பீதி உண்டாயிற்று. அதோ அந்த மதின் சுவருக்கு மேல்புணர் மரக் கிளையில் இருப்பது என்ன? மரங்களில் வசிக்கும் வேதாளம் என்னும் பிசாசைப் பற்றி அவன் கேட்டிருந்த கதைகள் பலவும் நினைவுக்கு வந்தன.

அனல் வேதாளம் பேசுமா? மனிதக் குரலில் பேசுமா? அதுவும் பெண்ணின் குரலில் பேசுமா? இந்த வேதாளம்

அவ்வாறு பேசுகிறதே? என்ன சொல்கிறது என்று கேட்கலாம்.

“என்ன ஸ்வா! கவரில் சாய்த்தபடி தூங்கிவிட்டாயா? எத்தனை தடவை கூப்பிடுகிறது?”

ஆ! இது வேதாளம் அவ்வ. மனித குலத்துப் பெண்மணிதான் பேசுகிறாள். மரக் கிளையின் பீது உட்கார்ந்திருப்பவன் ஒரு பெண்மணிதான்! இது என்ன கனவா? அல்லது உண்மையில் நடப்பதா?

“அமருதான்! இன்னும் தூக்கம் கவையவில்லை போலிருக்கிறது. இதோ என்னைய எலக்கிறேன். ஸாக்ரதையாக ஏறிவா! நீயே விழித்து தொலைக்காதே!”

இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே அப்பெண் கவரின் உட்புறத்திலிருந்து மெல்லிய மூங்கி மீனும் ஆள் ஏணி ஒன்றை எடுத்து வெளிப்புறத்தில் கவர் ஞாமாக வைத்தான்.

வந்தியத் தேவனுக்கு ஒன்றுமில்லாமல் விட்டதாய்! அனல் இப்படிப்பட்ட அரிய சந்தர்ப்பம்

பத்தை - தன்னைத் தேடி வரும் சந்தர்ப் பத்தை அவன் விட்டு விடுவானா?

வருகிறது வரட்டும்; பிறகு நடப் பது நடக்கட்டும். இப்போது இந்த ஏனையின் ஏறலாம்; கவரின் உச்சியை அடைந்த பிறகு மற்ற ஸ்வரங்கள் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஏனையின் முக்காய் பங்கு அவன் ஏதப்போது அந்தப் பெண் மறுபடி வர. "நல்ல தாமதக்காரன் நீ! அங்கே இவ்வ ராணியம்மாள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! இங்கே நீ மதிள் கவரின் சாய்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறாய்!" என்று. அப்போது ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியினால் வந்தியத்தேவன் ஏனையின்மேல் நுழை விழுந்துவிட இருந்தான். நல்ல வேளை யாக, அங்கே கவரின் நீட்டிக் கொண்டிருந்த கல்லைப் பிடித்துக் கொண்டு சமாளித்தான்.

இவ்வ ராணி என்றால், பழுப்பு இவ்வராணியாகத்தான் இருக்கும்? தான் இங்கே வந்து உட்கார்ந்திருப்பது அவனுக்கு எப்படித் தெரிந்தது? மரைய மந்திரம் ஒரோ அவன் அயிர்த்திருக்க வேண்டும்! தன்னைப் பார்ப்பதில் அவனுக்கு இவ்வளவு சிரத்தை ஏற்படக் காரணம் என்ன? ஒரு வேளை, - ஒரு வேளை, - வேறு என்னுட்காகவோ வைத்த ஏனையின் நாய் ஏறி விட்டுப் போய் எப்படியிருந்தாலும், இருக்கட்டுப்! முன் வைத்த காகைப் பின் வைக்க முடியாது! எல்லாம் சற்று நேரத்தில் தெரிந்து போய் விடுகிறது.

கவரின் உச்சியிலுமி வந்ததும் அவ னுடைய கையைப் பிடித்து அந்தப்

பெண் தூக்கிவிட்டான். அப்போது நிவா வெளிக்கேள் அவன் முகத்தில் அடித்தது. இதற்குள் ஆச்சரியப் படும் சக்தியையே வந்தியத்தேவன் இழந்து விட்டான். அதனுடைய அவனுடைய முகம், வேளக்காரப் படைமீனர துரத்திய தயிர்க்கூடைக் காரின் முகம் போலத் தோன்றியும், அவன் கவரின்மேல் தவறி விழவில்லை. இன்றிரவு இதற்கு மேல் என்னென்ன வியாபாரம் நிகழ்ச்சிகள் நடந்தாலும் வியப்படைவதற்கு இடமில்லாதான்.

"ஊம்! ஏன் விழித்துக் கொண்டு கவர் மேலேயே உட்கார்ந்திருக்கிறாய்? ஏனையை எடுத்து உன்னை இருக்கி விட்டுக் குதி சிக்கிரம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு அந்தப் பெண் சரசர வென்று மரக் கொய்க்கிட்டு ஐயே இறங்கினாள்.

வந்தியத் தேவன் அவன் கூறிய வாரே செய்தான். அவன் இறங்கிய இடம் ஒரு விஸ்தாரமான தோட்டம் என்று தெரிந்தது. சுற்றுத் தூரத்தில் ஒரு பெரிய அரண்மனையில் மாடகூட கோபுரங்களும் கிரக்களும் மங்கிய நிவா வெளிக்கத்தில் சொப்பன் உலகக் காட்சியைப் போல் தோன்றின.

அது யாருடைய அரண்மனை என்று கேட்பதற்காக வந்தியத் தேவன் தோண்டிடையைக் களைத்துக் கொண் டான். உட்பே அந்தப் பெண் "காள்!" என்று சொல்லி உதட்டில் வீசிய வைத்து எச்சரித்துவிட்டு முன்னால் நடந்தான். வந்தியத்தேவன் அவளைத் தொடர்ந்து சென்றான். (தொடரும்)

கதைத் கோபுரம்!

காதலர் ஒருவர் ராமேசுவரத்துக்குப் போனார். கடலில் குளிப்பதற்குமுன்பு நம் கையிலிருந்து வெண்மலர் செம்மையு பத்திரமாக ரேபத்தில் வைக்க எண்ணினார். நீண்ட நேரம் சிந்தனைக்குப் பிறகு அவருக்கு ஒரு யோனை புலப்பட்டது. வெண்ம ணையில் ஒட்டத்தில் வைத்தவர் அதன் மீது மணலினால் கோபுரம் போல் கட்டினாலே பிடித்து வைத்து செம்மையு முடி, அடையாத்துக்கூட அந்த மணல் போதின் மேல் ஒரு பூவை வைத்துவிட்டு திரும்பிச் சென்றார்.

குளித்துவிட்டுச் சென்று நேரம் வழித்து, வெண்ம எடுத்துச் செல்வதற்காக வந்தவருக்கு ரேப ஆரம்பம்! அங்கே அவர் கண் முன்னால் மணலினால் பிடித்து வைக்கப்பட்ட பல் கோபுரங்கள்! எல்லாவற்றின் மேல்நிலை மீதும் குங்குமம் வரை! எல்லாம் ரேப மாநிலத் தோற்றம்! இதில் அவர் போதற்ப் பதனாகத்த அந்தச் செம்மைய எப்படிக் காட்டு பிடிப்பது?

குளிப்பதற்காக வந்த காதலர்கள், குதகிமுதல் மணல் கோபுரத்தைப் பார்த்தவுடன் அது ஒரு அந்நி காவலன் வந்த என்னு நிகழ்வு அருகில் ஒன்றுவி பிடித்து வைத்துவிட்டு குவிக்கப் போக விட்டான்.

செம்மலர் தேடிப் பணிவிட எங்கே அவர், ரு க்வொரு கோபுரத்தையும் கிடைக்க ஆரம்பித் தப்போது அந்தப் பிடித்து வைத்த வர்கள் சன்னடைக்கு வர ஆரம்பித்து விட் டார்கள். சிலர் அயக்கமே வந்து விட்ட

னர், திசைப்பிறகுப் போயும் வந்து, அந்த மாதிரி செம்மலர் வந்தது திருப்பி வேண்டியதாயிற்று.

-நீடு என்னும்கூட உதிக் காவலன் எனது அனுப்புகள் மயிற் முகத்தி.

நல்லதொரு
முதலீட்டை
நாடுவீர்களானால்...

...உங்களுக்குத் தேவை
நெரோலாக் பெயிண்டுகள்

எல்லா நெரோலாக் பெயிண்டுகளும்
உலர்வு வீட்டிற்கு ஏற்றது. உலர்வு வீட்டிற்கு ஏற்றது.
தற்போதைய நிலைமைக்கு ஏற்றது. உலர்வு வீட்டிற்கு ஏற்றது.
பெயிண்டுகள் உலர்வு வீட்டிற்கு ஏற்றது. உலர்வு வீட்டிற்கு ஏற்றது.
தற்போதைய நிலைமைக்கு ஏற்றது. உலர்வு வீட்டிற்கு ஏற்றது.
பெயிண்டுகள் உலர்வு வீட்டிற்கு ஏற்றது. உலர்வு வீட்டிற்கு ஏற்றது.
தற்போதைய நிலைமைக்கு ஏற்றது. உலர்வு வீட்டிற்கு ஏற்றது.
பெயிண்டுகள் உலர்வு வீட்டிற்கு ஏற்றது. உலர்வு வீட்டிற்கு ஏற்றது.

குட்பாகஸ் நெரோலாக் பெயிண்ட்ஸ் ஒப்பற்ற தரம் வாய்ந்தவை

குட்பாகஸ் நெரோலாக் பெயிண்ட்ஸ் கிபிபெட், த.ம. 699, -மேய்யன் கிளவுஸ், கோல் கட்டிடம், பக்கம்-1.

INTERPUB/ENP/ISA TAM

குட்பாகஸ் நெரோலாக் பெயிண்ட்ஸ் கிபிபெட், 29, பெய்யன்ஸ் மேல்தி தெரு, சென்னை-1

மகாபாரதம்

ராஜாஜி

விராடன் மகன் உத்தரன் அச்சமயம் யாணியின் மேல் ஏறிச் சென்று சல்லியனை எதிர்த்தான். தேரிக் குதிரைகள் நான்கும் யாணியால் மிதிபட்டு இறந்தன. இவ்வாறு தாக்கப்பட்ட சல்லியன் சக்தியாயுதத்தை உத்தரன் மேல் வீசி எறிந்தான். அது உத்தரனுடைய கவசத்தைப் பிளந்து உடல் சென்றது. அவன் கையில் இருந்த அங்குசமும் தோமரமும் நழுவி விழுந்தன. யாணிய் பிடரியிலின்று உத்தரன் பிரேதமாகக் கீழே விழுந்தான்.

யாணி சல்லியனைத் தாக்குவதை நிறுத்தவில்லை. சல்லியனும் கத்தியை எடுத்து யாணியைத் தாக்கினான். துடுக்கை அறுபட்டு, மர்ம ஸ்தானங்களில் பாணங்களால் அடிபட்டு யாணியானது பயங்கரமான சப்தம் போட்டுக் கொண்டு கீழே விழுந்து மரித்தது. பிறகு சல்லியன் கிருத்தவர்மனுடைய தேரில் ஏறினான். அப்போது விராடனுடைய பூதர்கள் கடுமையாக உத்தரன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு நெய்விட்ட அக்ஷிணியைப் போல் ரௌத்ராகாரமாகத் தன் ரதத்தைச் சல்லியனை நோக்கி ஓட்டி வந்தான். சல்லியன் மிதநடையில் வசமாகி வீடுவான் என்று ஏழ் ரதிகளின் அவைக் காப்பாற்றுவதற்காக மிகவும் விரைவாக வந்து அவனை நூற்றுமூன்று சுத்துக் கொண்டு போய் இரத்தாரிகள், போகங்கள் மிண்ணு வதைப் பெயல் துவலிக்கும் சில்கள் கடுமையான அம்பு மழை பொழிந்தன. கௌரவ வீரர்களில் விற்கடிகச் சுமேதன் தன் பாணங்களிலூய் அறுத்தான். அவர்கள் ஏழு பேரும் ஏழு சக்திகளைக் கடுமையான போரில் வீறினார்கள். அவன் அளந்தற உடலே ஏழு பாணங்களால் துண்டித்தான். சுமேதன் செய்த யுத்தத்தைக் கண்டு இரட்டித்து வீரர்களும் வீரத்தார்கள். சல்லி

பனுவடைய அபக்தான தீவிர
மையைக் கண்டு துரியோத
வன் ஒரு பெரும் படைமைய
அந்த இடத்துக்குச் செலுத்தி
னான். அதன் மேல் பம்பு
கரப் பொய் நடந்தது. ஆஸீ
ரக் கணக்கில் வீரர்கள்
மாண்டார்கள். தேர்கள்
உடைந்து வீழ்த்தப்பட்டன.
பாடலாகவும், குதிரைகளும்
ஆஸீரக் கணக்கில் செந்தன்.
கவேதன் துரியோதனனுடைய
படைமையத் துரத்தி வடிந்து

பீஷ்மரைத் தாக்கினான். இருவ
ருக்கும் கோரமான புத்தம்
தடந்தது.
பீஷ்மருடைய தேர்த் கொடி
மயக் கவேதன் அறுத்துத் தன்னி
னான். பீஷ்மர் கவேதனுடைய

தேர்த் குதிரைகளையும் கொடியையும்
சாரதியையும் வீழ்த்தினார். அப்போது
கவேதன் ஒரு சேதி அபக்திதை எடுத்து
பீஷ்மர் போல் எறிந்தான். அதைப்
பீஷ்மர் தம் பாணத்தால் எடுத்து
விட்டார்.

அதன் பில் கவேதன் தொழுகத்தை
எடுத்துக் கழற்றிப் பீஷ்மருடையதேயில்
மேல் எறிந்தான். தேர் ஓடித்து பொடி
யானது. என்று தெரிந்த பீஷ்மர் தேரி
வீன்று கீழே எறிந்தார். அந்தக் கணம்
கொடி மரத்துடன் தேர் கக்கு நூறு
வீற்று. பதாமகர் கொய் மேலட்டு
வேறு தேரின் மீதேறி விட்டான். தன்னை
கவலைது ஓர் அம்பைக் கவேதன் மீது

செலுத்தினார். வீராடன் மகன் கயேதனும் வமாலயன் சென்றான். துச்சாதனன் வாத்திய கோஷங்களைவிட வெற்றிக் கூத்து அடினான். அதன் பிறகு பிதாமகர் பாண்டவ சேனைகளைத் தாக்கினார்.

முதல் நாள் யுத்தத்தில் பாண்டவ சேனை மிகவும் துன்புறுத்தப்பட்டது. திரும்புத்திரும்புப் பறந்தான். துரியோதனனுடைய மகிழ்ச்சியோ கரைபுரண்டு ஒடிற்று. பாண்டவர்கள் கிருஷ்ணனிடம்

வந்து, "என்ன செய்வோம்?" என்று ஏங்கி ஆலோசனை செய்யவாரார்கள்.

கிருஷ்ணன் யுத்திஷ்டிரனைப் பார்த்து, "பாரத சிரேஷ்டரே! கவலைப்படாதீர். நமஸ்கரிக்கத் தகுந்தவரே! பெற்றிருக்கிறீர். நீர் ஏன் பயப்படுகிறீர்? சாத்விகரும் வீராடனும் திருபதனும் திருஷ்டத்யும்னனும் தானும் இருக்க உமக்கு ஏன் விசாரம்? பீஷ்மனுடைய மரணத்துக்காகவே கிணங்கி காத்திருப்பதை மறந்தீரா?" என்று தெற்றினார்.

66. இரண்டாம் நாள் யுத்தம்

முதல்நாளில் பாண்டவ சேனை பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டதைக் கண்டு, சோனாதிபதியான திருஷ்டத்யும்னன் கவலைப்பட்டு அடுத்த நாளும் தன் சேனைகளை மிக்கக் கவனத்தோடு விலாப்படுத்தித் தைரியமும் உற்சாகமும் ஊட்டினான்.

துரியோதனனோ கர்வமடைந்து தன் சேனையில் கடுமையில் நின்று கொண்டு, யுத்த வீரர்களைப் பார்த்து, "கவலம் பூண்ட வீரர்களே! நம்முடைய வெற்றி நிச்சயம். உயிரைப்போராட்டித்தொடர்ந்து போர் புரியுங்கள்!" என்று கர்வமடைந்து சொல்கான்.

பீஷ்மரின் தலைமையில் கௌரவப் படை மறுபடியும் பாண்டவ சேனைகளைப் பலமாகத் தாக்கிற்று. வியூகம் உடைந்து போய் பாண்டவ சேனையில் மறுபடியும் பெரும் நாசம் ஏற்பட்டது.

அருக்கன், தன் சாரதியை விடுத்த கிருஷ்ணனைப் பார்த்து, "நாம் இப்படியே அனாதகிரகதையாக இருந்தோமானால் பீஷ்மர் நம்முடைய சேனை முழுவதையும் சீக்கிரமே நாசம் செய்து விடுவார். பீஷ்மரை வதம் செய்தாலொழிய நம்முடைய சைன்யம் தப்பாது" என்றான்.

கிருஷ்ணன், "தனாலுசை! இத்தோ பிதாமகனுடைய ரதத்தை அடைவாய். தேரைச் செலுத்துகிறேன். அவரைத் தாக்க அயக்கம் செய்து கொள்" என்று சொல்லி அருக்கனுடைய தேரைப் பீஷ்மர் இருந்த இடத்தை நோக்கிச் செலுத்தினான்.

வெகித்தோடு தம்மை நோக்கி வரும் அருக்கனைக் கண்டு பிதாமகர் அவனை பாணங்களால் வரவேற்றார். வீரர்களுக்குள் முதன்மையானவர் என்று உலகம் எங்கும் புகழ் பெற்றிருந்த பீஷ்மர் தன்ருக்கை நுதி பார்த்துப் பார்த்தன் மேல் பாணங்களை வீட்டார்.

பிதாமகரை எத்தக் கவனித்தும் ஊர்கிரகதையாகப் பாதுகாக்கும்படி சேனைக்குத் துரியோதனன் கட்டளை இட்டிருந்தான். பீஷ்மரைச் சுற்றியிருந்த வீரர்கள் அனைவரும் அருக்கனைத் தாக்கினார்கள்.

தனஞ்சயன் அதைவெய்வாம் கொஞ்சமும் கட்டியும் செய்யவில்லை. தனஞ்சயனை எதிர்த்துப் போர் செய்யக் கூடிய வர்கள் கௌரவ சேனையில் பிதாமகரான பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன், அகிய மூன்று பேர்களே; வேறு யாராவும் முடியாது என்பது நிரூபித்தது. தன்னைத் தடுத்த வீரர்களின் கூட்டத்தில் அருக்கனைப் பிரவேசித்து மகாரதர்களின் அனைவரையும் பிரயிக்கச் செய்துப்படியான லாகவத்தோடு போர் புரிந்தான். தேர்க்களிடையில் அவனுடைய தேர் அற்புத ஞானையில் இங்கு மங்கும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் சஞ்சாரம் செய்தது. துரியோதனனுடைய இருதயம் அப்போது கலங்கிற்று. பீஷ்மரிடம் வைத்திருந்த நம்பிக்கை குன்றிய ஆரம்பித்தது.

"கங்கா புத்திரரே! நீரும் துரோணரும் உயிரோடும் இருக்கும்பொழுதே இந்த அருக்கனையும் கிருஷ்ணனையும் நம்முடைய சேனை முழுவதையும் நாசம் செய்து விடுவார்கள் போலிருக்கிறது. என்மேல் உண்மையான அன்பை வைத்திருக்கும் கர்ணன் உபக்கா அபுதம் எடுக்காமல் இருக்கிறான். நான் ஏமாற்றம் அடைவேன் போலிருக்கிறது. பங்குனைக் கொல்லும்படியான வழி நீர் உடனே தேட வேண்டும்" என்றான்.

பீஷ்மார்தான் யுத்தத்தைப் பார்க்க தேவர்களும் கந்தர்களுக்கும் வந்துவிட்டார்கள். இருவர் ரதங்களிலும் வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டியிருந்தன. இரு

வரும் சம வீரர்களாகவும் போர்த் திறமை காட்டுவதில் மிகுந்த கொண்டவர்களாகவும் வெகு நேரம் புத்தம் செய்தார்கள். இரு பட்சத் திலும் பாணங்கள் எண்ணற்ற கண்க் கில் விடப்பட்டன. அம்புகள் அம்பு களை வெட்டித் தடுத்தன. சில சமயம் பீஷ்மருடைய பாணங்கள் கிருஷ்ணன் மார்பிலும் பாய்ந்தன. காமங்கலி விருந்து ரத்தம் ஒழுகிப் பச்சை வண்ண மாதவன் மலர் பூத்த பவாச மரம் போல் முன்னை விட அழகாக ஜோலித் தான். மாதவன் காயம் பட்டதைக் கண்டு பார்த்ததுக்கு ஆத்திரம் பொங்கப் பிதாமகரைப் பழமாகத் தாக்கினான்.

ஆயினும் இருவரில் யாரும் ஜெபிக்க முடியாமல் அருக்கனனும் பீஷ்மரும் வெகு நேரம் அற்புதப் போரை நடத் தினார்கள். இரு ரதங்களும் ஒன்றை ஒன்று தாக்கி இங்குமங்கு செல்லும் போது இரு தரப்புச் சேனைகளுக்கும் கொடிகளின் அடையாளம் ஒன்றே வித்திலாசம் தெரிந்தது. மற்றபடி எங்கே பீஷ்மர், எங்கே அருக்கனன் என்று சொல்வ முடியவில்லை.

பிதாமகரும் தன்னுடைய புத்தம் செய்து குருசேந்திரத்திலிருந்து வீரர்களையும், வானத்திலிருந்து தேவர்களையும் வியக்கச் செய்து கொண்டிருக்கையில் மற்றொரு புறம் புத்த களத் தில் துரோணரோடு அவருக்கும் பீஷ்மர் பகையும் பாஞ்சான் ராஜன் மகனும் திரௌபதியின் சகோதரனுமான திருஷ்டத்யும்னன் பெரும் போர் நடத்திக் கொண்டிருந்தான்.

துரோணர் திருஷ்டத்யும்னனைப் பலமாகத் தாக்கிக் காயங்களை உண்டாக்கி கினார். ஆனால் திருஷ்டத்யும்னன் மனம் கலங்காமல் துவேஷச் சிரிப்புச் சிரித் துக்கொண்டு பாணங்களைப் பொழித் தான். துரோணரும் அவன் எய்த பாணங்களையும் வீசிய கத்தியையும் கதாபுத்தத்யும்னன் வெகு சாமர்த்தியமாகத் தம் அம்புகளால் வெட்டித் துண்டாக்கினார். திருஷ்டத்யும்னனுடைய வில்லைப் பல தடவை துரோணர் அறுத்து எறிந்தினார். திருஷ்டத்யும்னனுடைய சாரதியும் எறித்தப்பட்டான். அதன் மேல் கோபம் கொண்டு கதா புதம் ஒன்றை எடுத்துத் தேரீசின்து கீழே குதித்துத் துரோணர் மேல் பாய வந்தான். துரோணர் கதாபுத்தத்யும்னன் பாணங்களால் கீழே விழச் செய் தார். புரட்சாவன் ஆத்திரம் தாங்காமல் கத்தியை வீசிக் கொண்டு யானை

மேல் சிக்கம் பாய்வது போல் துரோணரை தோக்கிச் சென்றான். துரோணர் சரங்கனைப் பொழிந்து, அவனைத் தடுத்த நடக்கவும் முடியாத நிலைமையை அவன் எய்தும்படி செய்தார். அந்தச் சமயத் தில் பீமசேனன் திருஷ்டத்யும்னனுடைய நிலைமையைத் தெரிந்து விரை வாக வந்து துரோணர் பேரில் பல பாணங்களை விட்டான். அவ்வாறு அவகாசம் செய்து கொண்டு பாஞ்சானனைத் தன் தேரின்மேல் ஏற்றிக் கொண்டு சென்றான்.

இதைப் பார்த்த துரியோதனன் பீமனைத் தாக்கும்படி கலிங்கச் சேனைக்குக் கட்டாயிட்டான்.

பீமசேனன் தன்னை எதிர்த்த கலிங்கர் படைமையச் சிவ்னு பிள்ளை செய்து வெட்டி தாசமாக்கினான். காலனை பீமனைப் போல் உருவம் எடுத்துவந்து கலிங்கரை வதம் செய்கிறான் என்று சேனை முழுவதும் அவறிற்று. கௌரவ சேனை உற்சாகம் அறிந்து பயப்படுவதைப் பார்த்த பீஷ்மர் கலிங்கருடைய உதவிக்கு அந்த இடம் வந்து சேர்ந்தார். பீஷ்மர் தாக்கச் சென்றதை அறிந்து சாத்தியமும் அபிமானமும் மற்றவர்களும் பீஷ்மரைத் தாக்கினார்கள். சாத்திய விடுதல் ஓர் அம்பு பிதாமகருடைய சாரதியை விழ்த்திற்று. சாரதி விழ்ந்ததும் குதிரைகள் பிழ்த்துக் கொண்டு எதிர்பாராத வேகத் துடன் புத்த களத்தை விட்டு ஓடின. இதைப் பார்த்துப் பாண்டவ என் னம் குதாசலம் அடைந்து குட்போடு குடாகக் கௌரவ சேனையைப் பலமாகத் தாக்கிற்று.

அருக்கனன் அன்று காட்டிய பராக் கிரமத்தினால் கௌரவ சேனை மிகவும் சேதமடைந்தது. கௌரவ பட்சத்து வீரர்கள் உற்சாகம் இழந்து குரீயன் எப்போது மனதவான் என்று எதிர்தோக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

குரீயன் அந்தவிடே அடைந்ததும் பீஷ்மர் துரோணனைப் பார்த்து. “புத்ததனை இப்போது நிறுத்துவதே உசிதம். நம்முடைய சேனையோ களைப்பும் பட்டும் அடைந்திருக்கிறது” என்றார். பாண்டவர் பக்கத்தில் தன்னுடைய முதலாளி நாங்கு வித வாதவிய கோஷங்களுடன் வெகு எத்தொஷ மாய்க் தங்கருடைய பாசனங்களுக்குத் திரும்பினார்கள். முதல் நாள் புத்தத் தில் பாண்டவர்கள் பலத்தது போல் இரண்டாவது நாள் முடியக் கௌரவர்கள் மனக் கலக்கத்தை அடைந் தார்கள். (தொடரும்)

எல்லா சோப்புக்களுமே சுத்தமாகக் கழுவுகின்றன...

சூறும், மாசற்ற வெனிஷியன்
விற தேவைப் படுவது

ஜி-11 கொண் சீந்திலி சோப்புதான்

சித்தரல் கோட்டிலுள்ள ஜி-11 (மெழுக்தலாக்குளோபிரெயிசில்)
அலுவல் களங்களில் உயரடுபுள்ளுல் கொடி
கிளியில் அழித்து விடுகிறது. நறுமணயல்க்குல்
ஜி-11 கொண். சித்தரல் கோட், உககல் அலாத்தித்து
மறுபழிப்பாலுல் சுத்திணயல் அலிக்கிறது.

இரண்டு பெண்டாட்டிக்காரர் முத்துவேலன் இருவரிடமும் ஆத்மாந்தமான திருப்தி காணவில்லை. இதனால் வாசகர்கள் முத்துவேலன் பிது கோபம் கொள்ள முடியவில்லை. அதுதாபேம் நிரூபித்து, நன்றித் காரணங்கள் இருப்பதால், தாபே வளர்த்துக் கொண்டு அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் ஏற்ப சமஸ்தாயம் அறிவாற்றல் கொண்ட சஞ்ஞானம் அவர் சந்திக்கும் போது அதிபூர்வமான தப்பு அளிக்கவிடவில் ஏற்படுகிறது. படிப்படியாகக் காதலாய் மாறுகிறது. ஏதோ பெரிய குற்றவாளிகளைப் போல் பவந்து பவந்து ரகிவாகக் கந்திப்பது முத்துவேலனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. சொத்தில் பங்கு கேட்க மனமுடையது மறுபடி வந்தானே என்ற ஆதங்கம் தம் குடும்பத்தினர் பாருக்கும் ஏற்படாத வண்ணம் சொத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்த ஹிட்டுர் சஞ்ஞானம் வேறு எங்கேயாவது போய் புது வாழ்வு தொடங்க விரும்பினார் முத்துவேலன்.

ஆனால் கிணம்ப வேண்டிய சமயத்தில் சஞ்ஞான வரல்கிடை; கடிதம் மட்டுமே வருகிறது. சஞ்ஞான சமூகத்துக்கு அடிமை பாகி ஹிட்டாக முத்துவேலன் வருகிறார். ஆனால் சஞ்ஞானமோ தன் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவே தான் அவ

எழுத்தில் புதுமை

சமூகம் என்பது நானு வர்

ருடன் கிணம்பி வர மறுப்பதாகக் கடிதத்தில் எழுதிக்கொள்ள.

இரண்டாம் பெண்டாட்டிக்காரன் கதை தான். மூன்றாவதாக நகுத்தினையையும் மனத்து கொள்ள முடியுமெனவரின் கதை. பல்வழித் தாளங்கள் மகிழ்வுகொண்டு பறித்துப் போன கதை. ஆனால் இறுதிவாழ்வு இதை கதைகள் எழுதும்போது எல்லாவை புதுப் புது மனம் வர கிடை வரக்கூடியதும் தெற்றென்கிறார்! எத்தனை எத்தனை கருத்துக்களை கதைகள் விரிபே (கவிதை) செய்கிற பாணியில் இவ் வாமல்) கூறி கிற்றிக்க வைக்கிறார்! அது சமூகத்தில் ஆழந்துவிடுகிறது.

சமூகத்தில் உயிர்தாடி தவிமனத்தினர் சுதந்திரம் தான் என்று மனப்பூர்வமாக நம்புகிறார் நேயகாந்தன் இத்தக கதைகளில். (யாரும் அடிக் கையால்) பெண்டாம்; அவரை பெட்டியில் போது கூறிய சஞ்ஞானத்தான்! அந்தத் தவிமனத்தின் சுதந்திரம் என்பது மனமும் அறிவும் கொற்போற்றினாலே அல்லது பாரக்கிலே நடக்காந்து கொண்டு தாக்கம் புரிவினாலே மட்டு மல்ல; என்ன விதங்களிலும் - இரண்டு பெண்டாட்டிக்காரனுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறவனாக ஒருத்தினையக் காதுவிப்பதற்குக்கூட - தவிமனத்தின் சுதந்திரம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறார். ஆனால் இன்றைய நமது சமூகம் தவிமனத்தின் அப்படி வர விடுகிறதா? இதுதான் அவர் எழுப்பும் கேள்வி. கேள்விக்கு விடை காணவே, பிரச்சினைக்கு முடிவு காணவே, பெற்றறி தோல்வியை நிர்ணயிக்கவே அவர் முயலவில்லை. இருக்கும் நிலைமையைக் கட்டிக் காட்டிவிட்டுத் திருப்தி அடைந்து விடுகிறார். எந்த முடிவையும் தீர்மானிப்பது அவர் பிரக்கல்லவோ. சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் வட்டியத்துக்கும் மருகாததுக்கும் இடம் கிடைக்கவில்லை என்பதையும் ஆதாரமாகத் தரக்கூடிய அத்துடன் ஹிட்டிடுகிறார். இதுவே நேயகாந்தன் பாவனா! இத்தக கதைகளில் புற்றிய எண்ணக்கூட அவர் பொய் வித்தப்போது எனக்குக் கிணம்ப வேல் விவகாரம் நுராகத்துக்கு வந்தது. நான் சொன் மோம்; பிரிட்டனில் மூத்திரியைக் கண்டித்துப் பார்த்திமென்டியில் பேசிய

பீன்னீப்ரீன்
புதிய
₹ 380
கேன்மென்ட்.

உலகமெங்கும், உங்கள் கின்பித்திரிதே
பயனுதகன் பவன்புதே சிறந்த சுகன்

கெட்டித்தாயம், தீயத்தாயம், அழகானது—பீன்னீப்ரீன்
 ₹ 380 கேன்மென்ட் பெற்று உபயோகத்திற்கு மிகவும்
 பொருத்தமானது. உங்கள் கின்பித்திரிதே அளவளிக்க,
 திரைச் சீலைகள் போட, நுழை உதவிகள் தயாரிக்க
 மேலும் துணிகளால் பயன்படுத்த மிகவும் சிவக்கிய
 மரணது. உங்கள் குழந்தைகளின் பன்வித்
 சீருடைகளிலும் உடுத்த கவுச்சியான பரிவளக
 அளவளவல் உங்கள்.

உங்கள் குழந்தைகளின் பன்வித்
 சீருடைகளிலும் உடுத்த கவுச்சியான
 பரிவளக அளவளவல் உங்கள்.

பீன்னீ
-துணி உலகிலே
புகழ்பெற்ற
பெயர்

தி பெயர்களுக்கும் உங்கள், கட்டல் து சிலக மிகவும் கம்பெனி கிமிடெட், அந்தரம் மோடு, பெய்களுக்கும். 23
 பீன்னீ து கம்பெனி கிமிடெட். அதரம் மோடுபலத்தின் ஒரு கிமி.

BM-472

007 பாஸு

கதை:
குமாரசி

படம்:
விஜயா

4

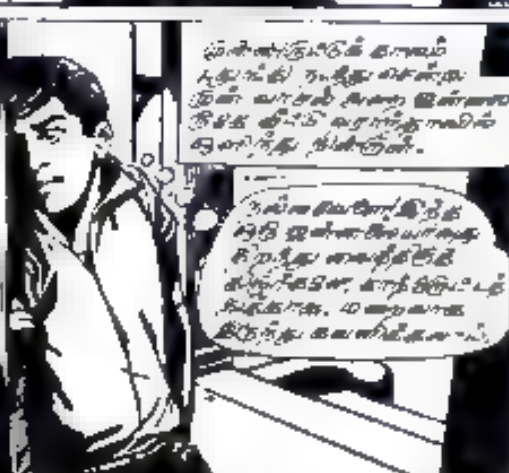
இதே நியதி கூட பத்திரிகை வாரியர் கூட காலம் மாறும் தன்மையை பார்க்கிறார். கி.கா. 1968-ல் என்.பி.சு.கா.கே. குடும்பம். இதற்குக் கொடுத்த நடவடிக்கை தற்போது என்ன வந்திருக்கிறது என்பது பார்க்க.

கி.கா. 1968-ல் என்.பி.சு.கா.கே. குடும்பம் பார்க்கிறார்.

என்.பி.சு.கா.கே. குடும்பம் பார்க்கிறார்.

இன்னொரு பக்கம் பார்க்கிறார். கி.கா. 1968-ல் என்.பி.சு.கா.கே. குடும்பம் பார்க்கிறார்.

இன்னொரு பக்கம் பார்க்கிறார். கி.கா. 1968-ல் என்.பி.சு.கா.கே. குடும்பம் பார்க்கிறார்.

இன்னொரு பக்கம் பார்க்கிறார். கி.கா. 1968-ல் என்.பி.சு.கா.கே. குடும்பம் பார்க்கிறார்.

இன்னொரு பக்கம் பார்க்கிறார். கி.கா. 1968-ல் என்.பி.சு.கா.கே. குடும்பம் பார்க்கிறார்.

இன்னொரு பக்கம் பார்க்கிறார். கி.கா. 1968-ல் என்.பி.சு.கா.கே. குடும்பம் பார்க்கிறார்.

இன்னொரு பக்கம் பார்க்கிறார். கி.கா. 1968-ல் என்.பி.சு.கா.கே. குடும்பம் பார்க்கிறார்.

இன்னொரு பக்கம் பார்க்கிறார். கி.கா. 1968-ல் என்.பி.சு.கா.கே. குடும்பம் பார்க்கிறார்.

இன்னொரு பக்கம் பார்க்கிறார். கி.கா. 1968-ல் என்.பி.சு.கா.கே. குடும்பம் பார்க்கிறார்.

இன்னொரு பக்கம் பார்க்கிறார். கி.கா. 1968-ல் என்.பி.சு.கா.கே. குடும்பம் பார்க்கிறார்.

உங்களுக்கே... பருவ மங்கையின்
பைந்தளிர் மேனியெழில்.

இளமை கொஞ்சிப் புதுமெருகு
விளிரும் எழிலுக்கே... ஜேப்
அழகு சோப்! சரும வெகிழ்ச்-
சிகரணாள் நெப்பக் கொழித்
திட; ஆம் ஊடுருவிச் சுத்த
மிடும் அதன் மெனக்கம் நுகர்
உங்கள் சருமத்திற்கு வேயமா-
ளது. விலகி உன்னவும்
எவ்வித கீழிய செழிப்புடன் கம
ழும் அதன் மயலிகை மணம்
உங்களைக் கொள்ளுகொள்ளும்.
மறவரதீர்கள், கடினமான
உலோக விவினா தாதுகை
தரித்தது ஜேப் ஒன்றுதான்.
ஜேப்-சீங்கள் வினாப்பதை விடக்
துறைலான விலை உன்ன அதி
விசேஷ அழகுசாதன சோப்!

உங்கள் எழில் பெருக

ஜேப்
அழகு சோப்

உங்கள் மனத்தைப் மனங்கொடுவது.

பாபா
தயாரிப்பு

Boston 3175 TM

கிளிகுசல கோபுரம்

அத்தியாயம் நான்கு

மலர்ந்தும் மலராக் காதல்

‘பருவத்தில் பயிர் செய்’ என்பதாக ஒரு பழமொழி உண்டு. வெணான்மைத் தொழிலுக்கு மட்டும் அது உரியதன்று; பணிதர் தாமராகவோ பிறராவோ ஏற்க விழைகின்ற ஏதேனும் ஓர் இவட்டியம், ஒரு கொள்கை, ஒரு சபதம், ஒரு வைராக்ஷியம் ஆகியவற்றுக்கும் பொருத்தம்.

இருபதுக்கும் முத்தைய பருவம் எதுபு நிலம் போன்றது, அதில் விளைப்பதெல்லாம் முளை விடும்; ஆனால் எதுவும் உருப்படியாக வளராது. வேர் விட்டு ஒங்கி உலராது. புதிது புதிதாக வந்து செரும் வண்டலில் - அதன் கரக் காம்பரில் - அவை அழிந்து புதைத்து போக விடும்.

முப்பதுக்குப் பிந்தைய பருவமோ சுட்டார் தரை லேயன்றது. ஏமாற்றம், தோல்வி, பயர், கிரகி முதலானவற்றால் இறுகிக் கிடத்திப் போன கனர் நிலம் அது. எவ்வளவுதான் அந்த இடித்துப் பொடித்துக் கொத்தி விளறிப் பண்படுத்தி விதை தூவினா துள் முளையாது; விதையே வெடித்துச் சிதறியிடும். அப்படி வேடிக்காமல் முளைத்தாலும் வேர் பாயக்காது; சீக்கிரமே கருகித் தீய்த்துவிடும். நீயாமல் தலையெடுத்தாலும் தலைத்துச் செழித்து வளர்ந்து பலன் தராது. தரைக்குத் தங்கச்சியாகத் தலைசாய்த்தே கிடக்கார். சுப்பாத்திக் கள்ளியும் வேலமுள் மாங்கனும் வேண்டுமானால் அதில் ஒங்கி வளரலாம்.

இருபதுக்கும் முப்பதுக்கும் இடைப்பட்ட பருவம் - அது அற்புத சக்தி வாய்ந்த நன்செய் நிலம், அதிசயத் திறன் படைத்த ஜீவ மண். அது புனிதமானது. வன்மானது. அதன் ஒய்வோர் அணுத் துகளிலும் உயிர் துடிப்பு நிரம்பியிருப்பது. அதிலே விதைப்பதெல்லாம் பயிராகும்; தடுவதெல்லாம் மரமாகும். அது காணும்

கனவையெல்லாம் தனவாக்கும், எண்ணும் எண்ணக்களெல்லாம் வண்ணமுறச் சித்தியாகும். அது காற்றில் ஏறியிண்ணையும் காடும், எண்ணிய ஏறிக் காற்றையும் பிடித்து வரும். மண்ணைக் குடைந்து கடலாக்கும், கடலைத் தூர்த்து மலையாக்கும். இவட்டிய விதை, சபதக் கொட்டை, வடிவரக் கிள பதியன் ஆகிய அனைத்துமே அதைத் தன் வெற்றி வடிவத்தை அந்தப் பருவத்தில் - அந்தப் பத்தரை மாற்றும் மாகம் போன் மண்ணில் - ஊட்டம் திளைக்கலமாகவும், நறமணங்கேர நன் மலராகவும், தேன்களவக் கணியாகவும் விளைத்துக் காட்டியே திரும்.

இதில் ஜாழ்ஸ்டா? இதோ, அழகாகச் சிரித்துக் கொண்டு நிற்றோம் முத்துசிலம்!

ஆமாம்! அந்த இருபதுக்கும் முப்பதுக்கும் இடைப்பட்ட - வாரிபத்தின் சகல கம்பீரங்களும் கொண்ட-பருவத்தில் அவன் ஏற்ற இவட்டியத்தின் எவ்வளவு நோக்கி அநிபிக்கத் தக்க விதமாக முன்னேறிக் கொண்டிருந்தான். உச்சிக் கிளையில் தொங்கும் கலியை விழுத்துவதற்காகத் தேர்ச்சியும் திறமையும் வாய்ந்த ஒருவனுய் குறி வைத்து விளியெறியப்பட்ட கவண் உக்கியப் போல் அணுவும்தினை பிரகாரம் வேகாவேசத்துடன் அவன் ஏகினான்.

ஐந்து வகுடங்களுக்குள் தன் சுயத் திறமையாலும் அகர உழைப்பாலும் சாதாரண குமாஸ்தா வேலியிலிருந்து மாடப் படியாக உயர்ந்து தலைமைக் குமாஸ்தாவாகவிட்ட அவன், தன் விட்டில் பேரில் இருந்த கடன்களை ஒருவாறு தீர்த்துவிட்டு அடுத்தபடியாகத் தனது முத்த தங்கை ஜாணிக் குத் திருமணம் செய்து வைப்பதிலும் முனைத்தான்.

கத்தையார் இருந்த போதே ஜாணி எட்டாம் வகுப்போடு படிப்பை நிறுத்தி விட்டாள். வேருளியான சுபாவம். விட்டு நிலவரத்தை அறித்து கொண்டு ஒத்துப் போகத் தெரியாதவன். கொஞ்சம் சுயதலக்காரி, தனக்குத் தேவையானதை எப்படியும் அடைதல் பிடிவாதமாக முயலும் குணம் படைத்தவள். கல் பிரியை, அதிர்ஷ்டவசமாக அவளுக்குக் கிடைத்த மாப்பிள்ளை தக்க வசதியான குடும்பத்தைச் சேர்ந்த வனுவிருந்தான். குண்டக்கையில் இரும்பு

ஜெகத்யன்

வியாபாரி ஒருவரின் மகன் அவன். அவனுடையே அவனுக்கு பாங்கு ஒன்றில் காவியர் வேலை, தங்கமான குண நலன்கள் கொண்டவன்.

இத்தகையதொரு நல்ல வரகைத் தேடித் தன் தங்கைக்குச் செய்து வைத்ததன் மூலம் தனது இலட்சிய ஒட்டத்தில் அதன் முதல் எல்லைக் கடக்க சொந்திகரமாக எட்டிப் பிடித் தான் முத்துசிலன்.

இந்த இலட்சியப் பாய்ச்சலில் அவனுக்குக் குறுக்கிடு ஏதும் சம்பவிக்க வில்லையா? இல்லை என்று சொல்வ முடியாது. விரிசும் வாய்ந்த சர்ப்புச் சக்தியொன்றினால் அவன் சற்றுக் கவனத் தடுமாற்றம் கொள்ளவே செய்தான். ஆனால் எப்படியோ அந்த எதிர்மறைச் சக்தியின் சர்ப்பினிலிருந்து உடனுக்குடன் தங்கை விடுவித்து நேரப்படுத்தியுள் கொண்டு விட்டான்.

அந்த சர்ப்புச் சக்தி எது? -

ஜா னகிரில் திருமணம் குண்டக்கல் லில் மாப்பிள்ளை விட்டிலே நடந்து முடிந்த பின், பெண்களையும் பிள்ளைய

யும் மரு உண்ணவாக்கு அழைத்து வந்து ஒரு வாரம் ஏக தட்டிடலாக விடுத்துகள் நடத்தி, சம்பந்தி விட்டாருக்கு வாக்களித்தபடி எவ்வாச் சீர் வரிசைகளும் செய்து சாங்கிகாபாங்கமாக வழிகட்டி ரயிலேற்றி அனுப்பி வைத்துவிட்டு மகிழ்ச்சியுடனும் மன நிறைவோடும் சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனிலிருந்து வெளியே வந்த முத்துசிலன் அப்போது ஸ்கூட்டர் இவ்வாத காரணத்தால் ஒரு டாக்கஸியைப் பிடிக்கச் சாங்கியோரம் நின்றிருந்த போது அழகிய ஸ்டான் டர்ட் ஹெரால்ட் கார் ஒன்று வந்து அவனருகில் தித்க, "விட்டுக்குத் தானே போகிறீர்கள்? வாருங்கள்!" என்ற இனிய குரல் கேட்டுச் சட்டென்று திரும்பினான்.

அழகே வடிவான ஓர் இளம் பெண் டிரைவர் ஆனத்தில் அமர்ந்தபடி

விடவரிம்கை ஒரு கைவாக் பிடித்துக் கொண்டு மறு கைவாக் கதவைத் திறந்து விட்டாள். அவள் வேறு யாருமல்ல; கருணாதான் !

முத்துவிவனின் உடல் சூப்பென்று வியர்த்துக் கொட்டியது. உள்ளார்ந்த பலத்துடனும் வெளிப்படையான வெட்கத்துடனும் அவளைப் பட்டும் படாமல் பார்த்துப் புன்முறுவல் பூத்தவன். "நான் டாக்டிக்காக சித்திதேன். அதோ ஒன்று காலியாக வருகிறது. உனக்கு வீண் சிரமம்...." என்று குழறினாள்.

"பரவாயில்லை; உட்காருங்கள்" என்றால் அவளும் கக்கப் புன்னை வுடன்.

அது ஒற்றைக் கதவு கொண்ட காரணதால் முன்சீட்டைக் கீழே சாயித்துக் கொண்டு போய்ப் பின் சீட்டில் அமர வேண்டும். அவன் அந்த சீட்டை மடிக்காமல் அதன் மீது தன் அழகிய வெண் தந்தம் போன்ற கரத்தை நீட்டித் துவளப் போட்டுக் கொண்டிருந்ததால் அவன் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் ஒருணைம் தவித்தான். பிறகு அசடு வழியச் சிரித்துக்கொண்டே முன் சீட்டில் அமர்ந்து கதவைச் சாத்தினான்.

அவளை ஒரு ணைம் இதமாகப் பார்த்துக் குறுகை புரிந்த அவள் வெகு லாகவமாகக் காளர வளைத்துத் திரும்பி மவுண்ட் ரோடை நோக்கி மீதமான வேகத்தில் செலுத்தினாள். அவன்தான் என்ன அழகாகக் கார் ஓட்டுகிறான்! ரோம்பவும் பதவிகாக ஒடுங்கி உட்கார்த்தவாறு அவளையே விழியவைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் முத்துவிவன்.

யார் இத்தக் கருணா ?

முத்துவிவனின் தந்தை நடத்தி வந்த டைப் பிபவுண்டரீயில் காண்டிங் பகுதிக்கு சீபோர்மேனாக இருந்த கனகசபை என்பவர் அந்த பிபவுண்டரி தொடர்த்துப் போய்ச் சாத்தப்பட்டவுடன் வேறு ஏதேதோ வேலைகள் பார்த்து விட்டுக் கடைமீயில், சிறு தொழில் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ்

சரீக்கார் அனீக்க முன்வந்த வடநாடுதலி
யைப் பெற்று 'கணகா இண்டஸ்ட்ரீஸ்'
என்றும் பெயரில் தொழிலகம் ஒன்றை
ஆரம்பித்தார். அதில் பூட்டுக்கள்,
இரும்புக் கல்வாப் பெட்டிகள், சீல்கள்
தாழ்ப்பார்கள், கொக்கிகள், பலகை
யான ஆணிகள் முதலானவை உற்
பத்தி செய்யப்பட்டன. அவற்றுக்கு
மார்க்கெட்டில் தங்கள் விராக்ஷியு
ஏற்பட்டது. குறிப்பாக அத்தம் பட்
டனையின் பெயர் கொண்டு பூட்
டுக்கள் மிகவும் பிரபலமாயின. இத்
தாறு வருடங்களுக்குள் சொன்னாலே
கணகாப குறிப்பிடத்தக்க ஒரு புள்ளி
யானார். அவருடைய மகன்தான் இத்தச்
சுருது.

கருணாவுக்கும் முத்துசிவனுக்கும் ஒரே
கல்துரீயில் படித்தவர்கள். அவன்
பி. ஏ. இரண்டாம் ஆண்டில் இருந்த
போது அவன் பி. ஐ. சி.யில் வந்து
சேர்ந்தார். அங்கிருவர் குடும்பத்தின
ருக்கும் நெருங்கிய நட்புறவு இருந்த
தால் அவர்களுக்கும் நெருங்கிப் பழக
நேர்ந்தது. அத்தப் பழக்கம் விரைவி
லேயே காதலாகவும் மலர்ந்தது.

அவர்களின் காதல் அதிக காலம்
மறைக்கப்பட்டிருக்க வில்லை. இருவர்
விட்டாருக்கும் விரைவில் தெரிய
வந்தது. அவர்களுக்கு அது ஒரு
மலிந்த்சிகரமான விஷயமாகவும்
ஆயிற்று. தம் பெண்டின் முத்துசிவ
னுக்குச் செய்து வைக்கப் பெருமை
யோடு முன்வந்தார் கணகாப.
முத்துசிவனின் தந்தையும் அதற்குப்
பூரண சம்மதம் தெரிவித்தார்.
பைவன் பி. ஏ. முடித்ததும் திரு
மணத்தை நடத்திவிட்டவாம் என்று
நீர்மானமாகியது.

இதற்கிடையில் முத்துசிவனின்
தந்தை காலமாகி விட்டவே அத்தத்
நீர்மானம் அப்படியே நின்றபோயிற்று.

ஆளுதல் இவ்விஷயமாகக் கணக
ாபையும் கருணாவும் எவ்வளவோ
மூயற்சி எடுத்துப் பார்த்தார்கள்.
முத்துசிவனுக்கு ஏதேதோ வாக்குறுதி
களும் அளிக்கத் தயாராயிருந்தார்கள்.

அவன் கருணாவை மணத்து கொண்
டால் அவனுடைய தம்பி தங்கைகளின்
படிப்பையும் திருமணங்களையும் தாமே
முழுப் பொறுப்பேற்ற நடத்தி முடித்து
வைப்பதாகச் சொன்னார் கணகாப.
தம் மகளின் மணத்துக்கிசைந்தவனை
அவளுக்குச் செய்து வைக்க வேண்டு
மென்பதோடு தமக்கு ஒரு காலத்தில்
முதலாளியாயிடுத்து சம்பாதித்தவனின்
குடும்பத்துக்குத் தம்மால் இயன்ற
வரை உதவ வேண்டும் என்ற நன்றி
வுணர்ச்சியின்பாற்பட்ட நங்கெண்ணத்

தானும் இவ்வாறு வாக்களிக்க முன்
வந்தார் அவர்.

ஆனால் முத்துசிவனோ அத்த யோச
னையை அடியோடு ஏற்க மறுத்துவிட்
டான். அது தன் குடும்ப கௌரவத்துக்
கும் தந்தையின் பெருமைக்கும் இழக்
கைத் தரும் என்பதோடு தன்
னுடைய உய் பெருமைத்துக்கும் அக்
குரல் சிறுமை தேரும் என்ற எண்ணம்
ஒடுபுறியிருக்க, தன் கையின் உழைப்
பைக் கொண்டு தனது குடும்ப
நிலையை உயர்த்தித் தம்பி தங்கை
களின் நல் வாழ்வுக்கு வழி வகுத்து
வைக்க வேண்டும் என்பதுடன் தன்
னுடைய சொந்த வாழ்க்கையையும்
தானே தன் பலத்தைக் கொண்டு
அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற
தன்மான வேட்கை இன்னொருபுற
யிருக்க, — இவற்றையெல்லாம் அவ
ரிடம் வாய் விட்டுச் சொல்லாமல் — தன்
தம்பி தங்கைகள் தால்வருக்கும் திரு
மணமான பிரேம தனது திருமணம்
பற்றி யோசிப்பது என்றும், அது
வகையில் பிரம்மசாரியாவே இருப்
பது என்றும் தான் உறுதியோடு
மேற்கொண்டுவிட்ட இலட்சிய விரதம்
ஒன்றை மட்டுமே அவன் வெளிப்
படையாகவும் வலியுறுத்தியுப் உறிஞன்.

இதற்கு மேல் கணகாபலாம் என்ன
சொல்ல முடியும். ஏது செய்ய இய
தும்? இனி இவ்விஷயத்தைத் தம்
மகளின் சொந்த முடிவுக்கே விட்டு
விடுவது என்று அவர் வானாவிடுத்து
விட்டார்.

கருணாவும் மனம் சொர்வடைபாமல்
அவனை இரண்டொரு முறை தனிமை
யில் சத்தித்து வேறு சில வாக்குறுதி
களைக் கொடுத்து அவனுடைய
மனத்தை மாற்ற முயன்றான். அதா
வது, தன்னை அவன் மணந்துகொள்
வதால் அவனுடைய இலட்சியப்படி
தம்பி தங்கைகளைச் சீராட்டிப் பாராட்டி
வளர்ப்புதோ, படிக்க வைப்பதிலோ
திருமணம் செய்து தருவித்தோ ஏதே
னும் தடவ்கல். அல்லது நூற்பத் தத்
ராறுகள் ஏற்படும் என அஞ்சவேண்டிய
தில்லை என்றும், அத்தகைய பிரசு
அனுதூஷம் நேராமல் தான் நடந்துகொள்
வதாகவும் சொன்னான். இதிலும் நம்
பிக்கை இல்லையென்றால் தங்கன் திரு
மணம் முடிந்த அன்றே தன்னைத் தனது
தாய் விட்டுக் குணாபி வைத்துவிட்டு
அவன் அவன் விட்டபேயே இருந்து
கொண்டு தன் தம்பி தங்கைகளுக்கு
செய்ய வேண்டிய கடமைகள் அனைத்
தையும் நின்றவேற்றி முடித்த பீன்
சாவதானதாகத் தன்னை அவனிடம்
அமைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் அது

உங்கள் சேமிப்பு இவ்வாறு எதிர்கால வாழ்க்கையைப் பாது
காக்கும். இவ்வாறு பள்ளிப் படிப்பு, உயர் கல்வி, திருமணம்
— இவை அனைத்திற்கும் பணச் செலவு ஏராளமாகும்.
எனவே, பணத்தை வளரச் செய்கின்ற யூகோ பாங்க்
இவ்வாறு பணம் சேமித்துவாருங்கள்

உங்கள் மகளை எல்லாக் காலத்திலும் மகிழ்ச்சியுடனிருக்கச்
செய்யுங்கள்

உங்கள் மகன்
வளர்த்து
வருகையில்
மகிழ்ச்சி
யுடனிருக்கச்
செய்யுங்கள்!

தலைவரே, எந்தவா
றானால் பணம்
சேமிக்க முடியும்
யூகோ பாங்க்
உங்களுக்கு
உதவி புரியும்!

தாயிடமிருந்து மகளுக்கு வரும்

உட்வர்ட்ஸ் அரிவுரை

உங்கள் குழந்தையை ஆரோக்கியமுடன்
குதகலமாக வைத்திருக்க உறுதுணை

உட்வர்ட்ஸ்

கிரைப் வாட்டர்

தலைமுறை தலைமுறையாக புத்திராவித் தாய்க்கை நங்கள்
குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்து வருவது உட்வர்ட்ஸ் கிரைப் வாட்டர்.
குடல் வலி, புளிப்பு, உபுசம், பல்முனைப்புக் கொள்ளுதல்
ஆகியவற்றுக்கு உடனடி சிகிச்சைத் தருவது உட்வர்ட்ஸ்.

சாத்தல் கொள்கித்
கவனப்படுகோ.
சுப்போதும் ஒரு டிரைப்
உங்கள் குழந்தைக்குக் கொடுக்க

உட்வர்ட்ஸ் கிரைப் வாட்டர்
தூறு ஆண்டுக்கு மேலாக
புத்திராவித் தாய்க்கைகள்
உபயோகிக்கப் பட்டு வருகிறது.

“ஆபீசுக்கு வேலாக்கியா? என்னிட்ட சொன்னா? இன்னாலும் என்ன தாக்கம்?”

“எதற்கு என்ன வினா? நேரத்தாலு சொல்லுங்க! என் டெஸ்டுப் கப்பலிலே வேலைக்கே உத்தரவு வந்திருக்கேன் டிசம்பர் 15!”

மெய்லையும் முடியாத, விழங்கலும் முடியாத தனிப்புடன் அவனைப் பின் தொடர்ந்தான் முத்துசிவன். அந்த நேரட்டின் “கார்ட்” லில் சற்று ஒதுக்குப்புறத்திலிருந்த ஒரு மெனசைவன்சைட் போய் இருவரும் அமர்ந்தனர்.

கருணா இரண்டு கப் காப்பிக்கு மட்டும் ஆர்டர் கொடுத்துவிட்டு வெளையாய் உட்கார்ந்திருந்தான். தங்கள் திருமண விஷயமாய் அவன் ஏதேனும் கேட்டுவிடுவானோ - அப்படிச் கேட்டால் என்ன சொல்வது - என்ற சூழ் பத்தில் ஆழ்ந்தவனாய் அவனையே இரு திடுவென விழித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் முத்துசிவன்.

காபி வந்தது. “சாப்பிடுங்கள்!” என்று இவிய குரலில் சொன்ன கருணா ஒரு கோப்பைபைய அவனருகில் நகர்த்தி வைத்துவிட்டுத் தான் ஒன்றை இழுத்துக் கரண்டியால் காப்பிவைக் கலக்கித் கொண்டே. “உங்களுக்கு ஒரு சின்ன விஷயம் தெரியுமா? நான் பி.டி.சிக் தெறிவிட்டேன்!” என்னுள் மிகச் சோதாரணமாக.

“அப்படியா? மெத்த மகிழ்ச்சி!” என்று போலியான சிரிப்புடன் சொன்ன முத்துசிவன் இன்னும் ஏதோ சொல்வ வாயெடுத்துச் சொற்கள் சரியாகக் கிடைக்காமல், திட்டபடித் திணறி விட்டு, “என் பாராட்டுக்கள்!” என்றான் குற்றமாக.

அவன் அவனைக் குறும்பாகப் பார்த்துச் சிரித்தான். அதைக் கவனியாத வம்போல் காப்பியை எடுத்துப் பருக லானான்.

“ஹாஸ்யமே திருமணம் தங்கப்படி யாக முடித்து விட்டதல்லவா?”

தான் எதிர்பார்த்த கேள்வி அடுத்து வரப் போகிறது என்ற நினைவுடன், “ஊம்” என்றான் முத்துசிவன்.

“இன்றுதான் அவனைப் புக்ககம் அனுப்பி வைத்தீர்களாக்கும்?”

“ஆமாம்.”

“அந்தக் கல்யாணத்துக்கு நானும் வரத்தான் இருந்தேன். அப்பறம்.... அப்பாவை மட்டும் அனுப்பி வைத் தேன்.”

“உன்னைப் பற்றி அவரிடம் விசாரித் தேன்.”

“திருமாகவா?”

“என்?... ”

“ஒன்றுமில்லை; என் நினைவு உங்க ளுக்கு இருக்கிறதா என்று சந்தேகம்.” “உள்ளார்ந்த பீதியுடன் மெய்லச் சிரித்துக் கொண்ட முத்துசிவன், “அப் படியெல்லாம் சந்தேகப்பட்ட வேண்டாம். ஆனால்...” என்று திணறி இருத்தான்.

“ஆனால்... அதைக் கொண்டு ‘நம் கல்யாணம் எப்போது என்று மாத் திரம் கேட்டுவிடாதே’ என்கிறீர்களா?” என்னுள் கருணா கவிர்வைச் சிரித்துக் கொண்டே. “பயப்படாதீர்கள். அப் படியெல்லாம் கேட்டு உங்களைச் சோதனைக்குள்ளாக்க மாட்டேன். இன்னும் ஒரு தங்கைக்கும் இரண்டு தம்பிகளுக் கும் நீங்கள் திருமணம் செய்து வைக்கும் வரைவிய் உங்கனிடம் அம்மாதிரிக் கேள் விவைக் கேட்கக் கூடாதென்பதையும் நான் மறக்க மாட்டேன்!”

அவன் அமைதியாக எழுந்தான். முத்துசிவனும் தட்டுத் தடுமாறியபடி எழுந்தான். இருவரும் சென்று காரில் அமர்ந்தனர்.

கருணா அவனிடம் பிறகு எதுவும் பேசவில்லை. அவனுடைய விட்டெனிரே அவனை இறக்கி விட்டுவிட்டுப் புன்னகை வரம் விடை பெற்றுக் கொண்டு போய் விட்டான் அவன்.

இப்படிப்பட்டதோர் ‘சர்ப்புச் சக்தி’ யால் இழுப்பு விடாமல் உறுதியுடன் நின்று தன் இலட்சிய ஸ்தம்பத்தினை தோக்கிஒருவன் நடை போடுவதென்பது எளிதானதா? முத்துசிவன் எப்படியோ இதைச் சாதித்தே காட்டினான்.

மேலும் சில வருடங்கள் ஓடின.

தம்பி நினைவாதன் பி.காம் படித்து முடித்தான். பம்பாயில் அவனுக்கு நல்ல சம்பளத்திலே ஓர் உத்தியோகம் கிடைத் தது. ஏதாண்டுக்குப் பின் அவனுடைய கல்யாணத்துக்கென பணம் சேமித்துக் கொண்டு பென் தேடுவதில் முத்துசிவன் மும்முரமாய் முனைந்தபோது அவனிட மிருந்து ஓர் அதிர்ச்சி தரத் தக்க கடிதம் வந்தது. (தொடரும்)

கண்ணை கவரும்...

திரைப்படங்களையும் பற்றும் கண்ணை
பிழைகளில் வரும் பின்னிலே
பார்க்கின்றவர் பின்னிலே
பிரிள்ளை, பின்னிலே உலர்ந்தி
உருதிக் கூடியவை பற்றிப் புக
கிறபாடு பற்றிப் பின்னிலே
இதே பார்க்கின்றவர்
லக்கி பிரிள்ளை,
போல்டு பிரிள்ளை

அழகான
ஆடைகளுக்கு
பின்னிலே.

பின்னிலே

சீனிக்மெனம். விடுமுறையில் அறிவு

மாணவர் விடுதியில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பிரதிபலித்தது. ஒவ்வொரு அறையிலும் சும் மாளாயும் கூத்துக்குள். கிகிரெட்டிப் புகை கூட்டும் முழுவதும் மாணடி விடுதியிலிருந்து வெளிக்கிளம்பி வானாண்டி வந்ததை நோக்கிப் பவ்வையாடிக் கொண்டிருந்தது. கீழ்ப் பகுதியிலிருந்து ஓர் ஆயாசக் கிளியாப் பாட்டாட வந்தவன் மருக்கிப் பாரக் கொண்டே வாகையில் சொல்லப் பெட்டிப்புடன் வந்தாந்து வழியாகக் கூலிவாண்டியை நோக்கிப் பாட்டிக்குப் புகை கொண்டு வந்த செல்லும். அவருடன் வார்டுக்குப் புகை மோண்டிக் இவ் பெரு அறையிலிருந்து அந்த பாட்டி ஒரு வன் மகன் வந்தாலியை சீட்டியபடி வந்திருக்க கொண்டிருந்தான். பெண் பாடியிலிருந்து வன் மருக்கிப் புகை தூக்கம் செல்லும் கூக்குரல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. விடுதி யின் மற்றப் பகுதிகளிலிருந்து பல இறங்காண்டி கூலிகள் கிளம்பிக் கொண்டிருந்தனர்!

அவ்வளவு இறங்காமல்தான், கும்பாளத் திட்டம் அக்கறை பாட்டாளம் வந்ததும் தன் ணுடைய அறையில் கதவையக் தாளிட்டுக் கொண்டே கட்டியில் படுத்துக் கிடந்தான். அவனுடைய அறிவு, சித்தகை எல்லாவற்றையு மிட. ஒரு பாடம் ஆட்கொண்டிருந்தது! அந்தப் பாட்களைய் பவ் கொண்டுவளில் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தான். ஒரு

சீனியூத சிவந்தை

—கோழை

தமிழ் சிவந்தைப் பாட்தில் வளவ் காட்டி அது. ஒரு நடிக்கும் நடிக்கும் முக்கால் திர் வானத்தில் காதுகி விளையாட்டில் ஒரு பட்டிக்குக் கொண்டதான் அந்தப் பாடம்!

அந்தத்தாக் எத்தன் நரம் பார்த்ததில் விட்டது இவ்வளவு அதுபட்டித் தட்டிலில். பார்த்துப் பார்த்து அறிவு கலங்கியது. வேளை வறியது. ஒருவித வெறி பா வெண் காம் பறவிற் கொய்கிறக்கி கொத்துகொண் டிருந்தது. பார்த்த பெரு பாட்களைத் தார வளத்தாழம். பார்த்த காட்டி மனத்தி லிருந்து கொண்டே வார்ப்பெல்லாம் அக்கி வறிக்வினது. ஒருவித வெறி. மனத்தின் கவிப்பா. திருப்பத் திருப்ப அனதபே பாரக்க வேண்டாம் எல்லாம் ஆனாத் துடிப்பா. ஒரு விதக் கற்பனைக் கதையில் கட்டியில் கிடந்த கந்திரம், கதவு தட்டப்பாரும் ஒண் கேட்டுக் திருக்கிட்டான்.

பரபரப்புடன் பாட்களைப் பருக்கக்கரு அடியில் மனப்பத்து வளத்துவிட்டு, கதவையத் திறந்தான்.

ஆ.....!

பிரபல சுவையான
காய்க்காய் தட்டை
பிரியோன் லாஸ்
கமது சிசோஷா
புகழ்வு ஸ்தல
மூன்று உயர்வுகளை
உயர்வு 198.

பேகிங் பவுடர்

உபயோகித்து கூலையிக்க
உலர்ந்த திராட்சை கேக்
செய்து பார்த்திருக்கிறீர்களா?

எவருக்கும் திகட்டாத இலேசான, இனிமையான கேக் !

கேக்குகள், பீஸ்கோத்துகள், பக்
கோடா, பூரி, குழம்புரலுள்
முதலியவற்றை ஆமிமென்சைம்-
யாகத் தயாரிக்க உதவுகிறது
ரெக்ஸ் பேகிங் பவுடர். சித்திரவு
உபயோகித்தாலே போதும்,
ரெக்ஸ் பேகிங் பவுடர் அருமை-
யான பொருளாகவிருந்து
மீதூற்ற கலாத்துடன் பக்குவப்
படுத்தப் பட்டது. பேகிங்
பவுடராகவே மிகவும் சிறந்தது
ரெக்ஸ்.

- 250 கி. பழப்புசு
காகைகள்
- 125 கி. வெள்ளை
சுருட்டி. கம்
- 125 கி. கலாத்த துபா
- 250 கி. கலாத்த துபா
- 2 தேக்கரண்டி ரெக்ஸ்
பேகிங் பவுடர்
- 1/2 டி. கிராம்புப் பவுடர்
- 1/2 டி. சூழிக்கரய
- 1/2 டி. உப்பு
- 125 கி. உலர்ந்த
திராட்சை

- 1. சூக்கரைப்பழம் வெண்கலைய-
வுக் கொணரவும் கலக்கவும்.
- 2. சூழிக்கரயை மூட்டை
வெள்ளைக்கு கொணரவும்.
- 3. தளி துபா சேர்த்துக் கலக்கவும்.
- 4. கலாத்த ரெக்ஸ் பேகிங் பவுடர்
சேர்த்துக் கலக்கவும்.
- 5. கலாத்த துபா சேர்த்துக் கலக்கவும்.
- 6. கலாத்த துபா சேர்த்துக் கலக்கவும்.
- 7. கலாத்த துபா சேர்த்துக் கலக்கவும்.
- 8. கலாத்த துபா சேர்த்துக் கலக்கவும்.
- 9. கலாத்த துபா சேர்த்துக் கலக்கவும்.
- 10. கலாத்த துபா சேர்த்துக் கலக்கவும்.

பந்தம் முறையான அடங்கிய
பூவுகாரை ரெக்ஸ்
சாங்கு ஆகியவற்றை
சுண்ணாம்பு/தமிழ்/தென்னு
யவுபாடம்/குராரத்தி
மாந்தி மென்மிய
தயவு செய்து அனுப்பவும்.

மென்
முறையி
இது உபயோகப் படுத்தி
செய்து அனுப்புக
காக்க மாட்டாடம்
செய்யி (இந்தியா)
கோலாட் வியிடெட்
ஸ் ரிவாரா ஹவுஸ், டாட்டி
ரோடு, பம்பாய்-1 சிதூர்

உங்கள் சாலைமயல் உள்ளதமாத இருக்க உயர்ந்த சாமரணிகளையே உபயோகிக்கவும் !
இதரோடு இன்னும் பல வகையான பின்பண்டங்களைத் தயார் செய்து உங்கள் குடும்பத்தினரை
மகிழ்விக்கவும், சிவ வரும் முறையாகக் கயலித்தப் பரிகாரம் !

காரை மிராடபுல கோ (இந்தியா) ரெக்ஸ் பவுடர்
ஸ் ரிவாரா ஹவுஸ், டாட்டி ரோடு, பம்பாய்-1 சிதூர்
சாங்கு ஆகியவற்றை
பாதி உபயோகி, ரெக்ஸ் ஹவுஸ், சதாசர் 1
மத்திய ஆவர்களை மிகவும்

**அளவு, மாடல் மாற்றி, லைட்
இவற்றில் பல வகையான
ரகங்கள் உள்ளது எந்த மார்க் ?**

எவரெடி

ஒன்றுதான்

தயாரிப்போர் :

**யூனியன்
கார்பைட்**

இந்தியாவில் அதிக அளவுபலம் பெற்ற
டீசெல் தயாரிப்பாளர்கள்

**பிரகாசமான ஒளி, நம்பகமுள்ள சக்தி-அது
'எவரெடி' யாகத்தான் இருக்கும்!**

DP-87

வண்டி ஊறிவிட்டது. ஓது வார் பரபரப்படைந்தார். கத்தரத்தெய்தப் பார்த்தார். வண்டி நகர்ந்தது. கத்தரத் தின் வாகனவர் பற்றிக் கொண்டார்.

"ஜாக்கிரதைபாக இருத் துக்கோ..." என்று. கத்தரம் தவிழைப ஆட்டிலும்.

வண்டி மனமுறுப்பினர றின்ற இடத்திலேயே நின்று கொண்டிருந்தார். கண் களில் நீர் மல்கியது. ஓது வார் கண்களில் காரும் பார்த்ததில்லை. இப்போது மனம் பிழம்புபோது பாகம் சுட்டை மீறிக் கொண்டு வந்து விட்டதே!

"ஜாக்கிரதைபாக இருத் துக்கோ..." என்று மட்டும் தான் அவரால் கூறு முடிந் தது. எதில் ஜாக்கிரதை? கத் தரம் என்ன காட்டுகிறார்?

போகிறான்? மன்லூர்கோயில் மனிதர்களைப் போலுள்ளவர்கள் வாரும் மட்டும்தான் தரவே வாரும் போகிறான்? இதற்கு ஜாக்கிரதை எதற்கு? ஏதோ சொன்ன வாகனவர். அவருள்ளே குறைந்த பரம். கொடுவனாக அவரின் வேலிக்கு வந்தது.

இப்போது நினைத்தாலும் ஓதுவார் கண் களில் பிழாப்பாரத்தில் நின்ற காட்சி கத்தரத்தின் நெஞ்சில் எவ்வளவு தேங்கிச் சைபி கொடுக்கிறது?

மன்லூர்கோயில் கிராமத்து சிவன் கோயில்தான் மரகதமணி ஓதுவாருக்குத் திருப்பணி. இன்றும் வானிலும். மரகத மீதியும் பூசுந் தடக்கும் நேரத்தில் கத்திரிவின் தேவாரம் திரவாகும் படும் இதுப்பணி தான் அவருக்கு. இரண்டு நூற்று தனி மூன்றுவரையே அவருடைய குடும்பத்து குக்கு வழி வழியாக வரும் கோயில் திருப் பணி ஆது. அத்தனாக அவருடைய குடும் பத்துக்குக் கோயிலிலிருந்து மான்லூரம் வந்து. மாதம் ஒரு கோட்டை தெல்லும். இருபது ரூபாய்தான் அவருடைய வருமானம்.

அத்த வருப்படிக்காகக் கூட அவர் அத்தப் பதவி வகிக்கவில்லை. வழி வழியாக வந்த திருக்கும் தெவலத் திருப்பணியில் அவருக்கு ஆதாரத்தமான் கருவாகு.

ஓதுவார் மீது கண்கள் அத்தனை நெருக்குப் பதிப்பு. பக்தி கைத்த பரமம் கூட வந்து.

கத்தரத்தையும் நம் பாவதலில் திருப்பத தான் ஆசை கொண்டார். ஆனால் அவருக்கு இப்படி மாதம் பிழாப்பதில் ஆரவம் இல்லை. அவருடைய பிழைத்ததைத் தனக்கே விருப்பமாய்தான் மேல் படிப்பதில் மட்டும்தான் இருப்பது இருந்தது. பட்டஸத்துக்கு வந்த பிறகுதான் அவன் எவ்வளவு மாற்றிவிட்டான்!

சீர்தாக ஒன்பது மணிக்கு முதல்தலா வத்துவிட்டான். அன்றுக்குள் வந்தவுடன் கத்தரம் உட்பறும் தூளிப்பட்டான். அவனை கத்தல்களையும் கத்தல்கள் கத்தரம் பங்கு

தயானா தான் சீர்தாகினை அழைத்து வந்தவாறுக்குப் பிடிக்க வேண்டும். கத்தரம் வந்த பிறகு அவர் கண்களையே நோக்கி கத்தரத்தின் பிடிக்கவேண்டும்.

தயன் முதல்தலாவையே பார்த்தான்.

முதல்தலா மேலா மீது உட்கார்ந்து கொண்டான். கப்பக்குவங்கிருந்து ஒரு சிறு பரட்டை எடுத்தான். பரட்டைக்குள் பஞ்சம் திறத்தில் ஒரு திரவம் இருந்தது. கத்தரத்தின் உடல் நடுங்கியது. மார்பு மாதத்துப் பவிலில் கூட அவன் உடல் விபர்த்தது.

"மேய். இவ்விடக்கு வேல் பிழாப்பா இவ்நெரு நாயி பார்த்துக் கொள்ளலாம்." என்று. கத்தரம் பவத்து உடல் நெருங்கியது.

"சேக்கோ! என் விவத்த காலம் நீன் வந்தவாறுமாம்! இதுக்கெல்லாம் பவத்தான் எவ்வத்ததான் கவத்தின் வாய்ப் போகிறுமோ!"

கத்தர் கொளமு" என்று முதல்தலா கத்தலுடன்.

கத்தரத்துக்கு நெஞ்சில் கருக்கென்று வத்தது. கோவழி எவ்வு நுதற்குட்டை அவன் கத்தத் தயாராக இல்லை. ஆனால், ஏன் அன்றுக்கு இப்படி விபர்த்திற்று? நெஞ்சு படபடப்பானேன்?

"கத்தலையோ தான் மூய்நி பவ்ணி இப்போ விரையிருக்கே? கண்ணத் தட்டிக் கொட்டி. ஊன்கிறத்துக்குள்ளே என் உயிரே போவீரம். இவ்வளவு உன் கோவழித்தன்ம் போகலியே. இதிலெல்லாம் என்ன தப்பு? கைரேட் பிடிக்கலாம். கிணிய பார்த்தலாம்? கிணியில் எவ்வெவ்வளவு காட்டலுக்க?" என்று முதல்தலா.

"என்ன இருத்தாலும்..." -- கத்தரம் தலங்கிற்று.

"இதென்னம் அன்றுமியப் பவம். காணே லுக்கு வந்தாக்கென்று 'அப்-டு-மேட்டா' இருக்க வேண்டாமா? எவ்வாற்றையுள் கத்தலுக் வக்கென்று. அன்றுபலத்தான்கா பவத்ததுப் போக்கும். இதிலே பவப்பற துக்கு ஒன்றுமே இல்லை. இவ்விடக்குத்தான் கண்ணைய கொளத்ததன்ம் முழுதா மனமுய்யோவது. தெரிஞுக்கோ..." முதல்தலாயின் பேச்சு கத்தரத்துக்கு தெய்வாக் கொடுத்தது.

சேக்கோ! எவ்வளவு கோவழி! எதற்கெல் லத்தான் பவத்து நடுங்கினன். முடிவாக் கத்தலாக் மேட்டிக் கொள்ளப் பவம் காட்டான். கைரேட்டைப் பிடிக்கப் பவத்தான். கிணியிலே கத்தலுமாய் காத்தல் காட்டினன் வரும்போது கண்ணை மூடிக்கொண்டு காணே! தன்நெரு படிக்கும் யானை கணோடு விதித் தாட்டை அடிக்கப் பறகு வத்தருள் அவன் பட்டபாடு! அதாவது பிழைக்கும். பன் ஸ்டாப்புகளில் தித்துப் போது கத்தலுக்கும் இளம் பெண்களைப் பார்த்து, கிணியப் பட்டபைப் பட்டத் தெரிவாவிட்டாலும் சீட்டியாவது வந்தி ரகிப்பதற்குக்கூட சூடியாமல் பவத்து நடுவி

மாஜரம் உதவி போலீஸ் சூப்பிரின் டென்டென்ட் திரு.டி.எம். குருசாமி அவர்களின் புதல்வி சௌ. அனில மணிக்கும் திருச்சி பாரதி நெல்லை மெகேட்டிரிகல்ஸில் உதவி போர்டிமென்டாக பணிபுரிந்துவரும் சிரஞ்சீவி என். அனாமுக்கராஜ் அவர்களுக்கும் சமீபத்தில் மாஜரத்தில் திருமணம் நெரு நிறப்பாக நடைபெற்றது.

வாழ்க மணமக்கள்

திருப்பழனம் தமிழ் வித்வான் எம். ஆபத்சகரயம் அவர்களின் புதல்வி சௌ.வி. தாமசாவிக்கும், பன்னாத்தூர் பண்டித வித்வான் முருகுத்து வெங்கடாதுமையர் குமாரர் செல்வன் எம். ராஜேஸ்வரன் B.Com.க்கும் சமீபத்தில் திருப்பழனத்தில் திருமணம் நிறப்பாக நடைபெற்றது.

வாழ்க மணமக்கள்

**ஒப்பியர்வற்ற
தம்ப-கரிப்**
மற்றும் பிரபலமான
சூங்கரி-கரிப் தன்னிகரற்றது
கொண்ட

தே பிரஷ் இது ஒன்றே

பூதுவழி நிறப்பாகக் கருவணம்
கொண்ட காரை உடைக்கும்

விடசுண்டிட்ட, ம. கைஸ் மற்றும்
சூப்பர் கலாவித் தாங்களிய,
ஹிரட்டி, பிடிவம் மற்றும் ஸாண்டி
வகைகளில் கிடைக்கிறது.
பேசி மற்றும் ஹிரியர்
காசஸ்-கரிப்பில்
கிடைக்கிறது

கொண்டபேட்ட
பெயர் பெத்தெத்த
சூப்பர் கலாவித்
கருவணம் கிடைக்கிறது
கொண்டபேட்ட கைஸ்
தாண்டி கைஸ்
கொண்டபேட்ட கைஸ்
தாண்டி கைஸ்
கொண்டபேட்ட கைஸ்
தாண்டி கைஸ்

ஆரியன்

ஆரியன்
தேவியின்
பிரஷ்
கருவணம்
கொண்ட
காரை
உடைக்கும்

திறமைக்கும் நேரத்திற்கும் சின்னம்!

பொன்னிவனத்துப் பூங்குயில்

கொத்தமங்கலம் சுப்பு

[அத்தியாயம் 4]

கோபுரத்தில் ஒரு குயில்

இரவெல்லாம் இளவரசரைக் காணாத
கூயரத்தில், "அம்மா, அவர் எங்கே?"
என்று கேட்டுக் குயிலினிமிய் அழுவதைப்
பார்க்கக் கிண்டித்தம்பிக்குப் பொறுக்க
வில்லை.

பையன்கள் எங்கேயும் இளவரசை
எதிர்த்து வெளியே புறப்பட்டார்கள்.

குயிலினியைக் கிண்டியபடி இளவெல்
நீரால் நீராட்டினான். அவ்வாறில்
விடுதியில் பள்ளி நூலர் குயிலின் பல்
தலையைத் துண்டித் கொண்டு வரவு
கப் போட்டுக் கொண்டிருந்த கிண்டி
அறையில் கண்ணாடியின் முன் நின்றான்.

கித்திரக்காரர் ரத்தபண்ணை விட்டில்.
தான் சுத்பரவி சாவித்திரியின் கோலத்
தில் நின்றது அவனுக்கு நினைவு வந்தது.
அப்படியப்பா! அவன் கண்ணாடிக்
கண்ணாடி பெராடினான் என்ற நினைவு
தான். அதிலும் இத்தகைய நினைவு
பரணியை அவன் விடவில்லை. நான்.
இன்று அப்போட்டு நான்... இவர்
தாக்கவே அமைந்தது. அதைத் தடுத்திச்
சிறியது. தூக்க அவன் விழும்பவிரை.
மங்கலத் திலகம் பெரிதாக இருந்தான்
என்ன? அதுவே அழகுதான்!

இத்தகைய சமயத்தில் வாசலில் ஏதோ
அரவம் கேட்கவே குயிலின் பக்கணி வழி
வாக எட்டிப் பார்த்தான். அரகான
ஒரு முத்துப் பல்வகிலிருந்து இரங்
கினார் அரவி அன்னபூர்ண தேவியார்.
இது என்ன. இளவரசர் பிரதாபசிம்மரே
பெண் வேடம் பூண்டு வருகிறார்
என்று ஒரு கணம் திகைத்த குயிலின்
பின்னர் தனக்குள் சித்தப்படியே இது
அரவி அன்னபூர்ண தேவியாகத்தான்
இருக்க வேண்டும் எனத் தெரிந்தான்.

இது அவருடைய ஏற்பாடுதான். முதலில் அம்மாவை அழைப்பி என்னைப் பார்த்துக் செய்து பிறகு குழைப்படி என்னைக் கொடுத்தார் செய்து கொள்வது என்பது இந்த ஏற்பாடு. அந்த விடையைக் கொண்டு அப்போது அதைத் முடித்தீர். குறு வியர்வை வியர்வாகிறது. அரசியை எடுத்துக் கொண்டு அரைக்க வேண்டிய கடமை தான் இருப்பது நினைவுக்கு வந்ததும் வியர்த்து கொடு திறம்படச் சென்றனர்.

கீழே உள்ள மரபுக் கதவைத் திறக்க
மக்கள் அதன் கைப்பிடியில் கை வைத்
துடையோது. "அங்கையே, அங்கையே"
என் மக்களுக்கு இம்மளவு ஆத்திரம்!
அப்படி மக்கள் போய், மனித குலம் மிக
என் மக்களை மயங்கு வாய் ஆகியவர்க்
களை! ஏன் இப்போது கம்மலா இன்று
திறந்தது! அமல்கள் அப்படி" என்று
இவையாகப் தாமதம் செஞ்சும் குறும்
அவன் மார்பில் கேட்டது. அப்படியே
தின்றான் துயிலி. அவரும் இப்போது
தான் வந்திருப்பாரோ என்று எண்ணி
னான். "இதோதான் மரபு. நீ கொடுக்கவேண்டி
யிருப்பான். தாழ்த்தி வைப்பான். மக்
களை வைத்து இனி தான் நீண்டதொழுவாய் என
நீ சொல்லுகின்றாய்" என்றுதான் மரபு

நது அன்னபூர்ண தேவியின் குரல். இதைக் கேட்டுக் கொண்டே மன்றத்தில் நின்ற குயிலியின் தலை சுழன்றது. காய்கள் தள்ளாடின. தான் கட்டிய மனக் கோட்டை சரிவதைக் கண்டான். கதலையப் பிடித்துப் படித்துக்கொண்டு வரவழிக்கும் கொண்டி நின்று.

“அச்சியோ, இதுதான் நான் கொடுத்திருக்க காரணம்! இதற்காகத் தாங்கள் வகுத்த வேண்டாம். நான் நேற்று இரவு காணிரி ஆற்றின் நடுகிப் படகில் மகாராஜாவைச் சத்தித்தேன். இங்கு நடத்த விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் விவரமாகச் சொன்னேன். இளவரசி, ஐயும் மயிற் பணக்க றுடி யாது என்றும் கூறிவிட்டேன்.” என்று எழுந்து நின்ற இளவரசர் இதைக் கேட்டவுடன், அன்னபூர்ண தேவி, “ஐயோ, மகிமை, என்ன காரியம் செய்துவிட்டாய்?” என்று அறிஞர்.

“பிரதாபா, இதைச் சொன்ன பிறகும் மகாராஜா உங்களைக் குருத்தவர் களா? அவர்கள் இப்போது உடன் தவறாக இருக்கிறார்களா?” என்று பதிக் கொண்டே கேட்டார். மாடிப் படியில் இருந்த குயில், “மகாராஜாவின் உயிருக்கும் இத்தக் திருமணத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம்? ஏன் இப்படி அறிபதறுகிறார்கள்?” என்று மிகுந்த வேதனைபுடல் நீடித்தான்.

“அம்மா, ஏன் இவளாறெல்லாம் பதறுகிறார்கள்? மகாராஜா எப்பொழுதும்பொழுது இருக்கிறார். மகிமை, உயர்விலும் அதுவெல்லாம் திருவிளையாடல் கல்யாணம் செய்து கொள்” என்று கூறிவிட்டார்” என்று இளவரசர்.

இதைக் கேட்ட மகாராஜா பிரமை. பிடித்தவர் போல் வெகு நேரம் திண்டிர், பேசுவதற்குக் கூட சத்தியில்கா மல் நின்றுனர்.

பிறகு, “பிரதாப சிம்மா, வெண் ணெய் திரண்டு வரும் நேரத்திற் நீ தாழியை உடைத்து விட்டாய். உன் கையே நம்பியிருந்த உன் தந்தையின் உடைத்திற் எட்டி உதைத்து விட்டாய்! அவர் கண்ணைக் காவேரியில் கலந்து விட்டாய். ஐயோ உன்னை மகனாகப் பெற்ற வயிறு பற்றி விழித்தது!” என்று சொல்லிக் கொண்டே திண்டி லடியாமல் அரசமா தேவி ஓர் ஆசனத் தில் சாய்ந்தார்.

“அம்மா!” என்று தூக்கப் போனார் இளவரசர். “நில்! என்னை உன் கை யாங் தொடாடுது. பிரதாப சிம்மா! என்னுடைய உல்லாசம் துறைய அரசுக்கு இடைபூறு வரக் கூடாது என்று காரணத்துக்காகவே நான் மகா தேவப்பட்டணத்தில் குகாவிவாக என்

னைவரையும் பிரித்து தனிமையில் வாழ்த்தேன். அதற்காகவே உனக்குப் பட்டம் வேண்டாம் என்றும் அபுரூபா பாடும் உருவிவந்தேன. ஓர் அறியின் தன்மைக்காக ஒரு தூதரையும் எடுத்துத் தங்கள் வாழ்வைத் திராகக் கொண்டது கூடவா எவ்வாறு யாழ்வினேன். நுனல் நீ உன் விதியாகவே விவள்ளாய். நான் இப்போது”

“நீங்கள் இவ்வளவு நொந்துகொள் ளுமடியாக நான் என்ன செய்நாட்டேன், அம்மா!”

“இதற்கு மேல் என்ன செய்ய வேண் டும் பிரதாபசிம்மா! ஆதி ருதல் நீ வந்திருக்கவே இருந்திருக்கிறாய். நான் கூட இதைக் காத பாடல் பூனை தட்டிக் கவிழ்ப்பது போல கந்தை அரண் மையாவுறவன்னை பாடிவந்தேன் இம் காமச் செய்தித் தவிரையிருக்கிறது.”

“ஐயோ, அம்மா! அப்படிச் சொன்னதற்கு உங்கள் மென் ஆனை வரை நான் ஒரு தவறும் செய்துவிட் டேன். ஒதுவகுக்கும் திரோகம் செய்ய விட்டேன்!” என்று தன் கால்களைப் பொத்திக் கொண்டு கதறினர் இளவரசர்.

“அப்படியில்கே யெல்லாம் நீ ஏன் உன் தந்தை சொன்னவுடன் இருக்கி இளவரசியை மணக்கவில்லை? நீ ஏன் அவளை மாறு வேடத்தில் வந்து வம் பிக்கு இருந்தாய்? ஏன் அவளை சபை நடுவில் அவளாவம் செய்தாய்? தந்தை நாடி வந்த இப்படி எத்திரும்பாததும் உன் தந்தை உன் தாசியின் விடே. கதிராகக் கிடக்கிறார்? ராணி மினாவி தேவி உன் கூட நாடகத்திதை தெரித்து சொன்னு விட்டாய். அந்தத் தாசியை விட்டாய்தான் உன் மகனை உனக்குத் தருவேன் என்றிருள். அபிட, பிரதாபசிம்மா! நீ அரசன் மகன். அரசைக் காக்க வேண்டியவன். இள வரசியை நீ மணத்தாய் இரு தாரும் ஒன்றுக் கூறும். இரண்டு நாட்டு மக் களும் சேர்த்து படைபெடுத்து வரும் அர்க்குலி நவாபின் படைகளை எதிர்ப் பார்க்கும், அப்பொழுதுதான் காவிரியும் கவலையுட கூடக்கப்படும். அறம் அளந்த தாவியும் அச்சை மினாவி வும் காக்கப்படுவார்கள். என்ன சொல் கிறது, மகிமை! உன் மனத்தில் வந்து சேர்வையெல்லாமானால் அந்தத் தாசியை விட்டு விடு. அறியின் மகனைக் கல் யாணம் செய்து கொள்” என்று அடி வயிறிவிடுத்து அவைக் கக்குவதைப் போல் வார்த்தைகளைக் கொட்டி லாள் அன்னை.

“அம்மா, அது முடியவே முடியாது. முட்டி தாசியை. அவள் நாசி

WHEREVER YOU ARE, WE ARE THERE!

In the busy city, in the sleepy village, on road
at sea — wherever you are, we are there!

NEW INDIA

INDIA'S LARGEST GENERAL INSURANCE COMPANY

Offers you unexcelled service in

FIRE * MARINE * ACCIDENT

and various other types of General Insurance

OUR POLICY IS PROTECTION

THE NEW INDIA ASSURANCE COMPANY LIMITED

NEW INDIA ASSURANCE BUILDING

MARATMA GANDHI ROAD

FORT, BOMBAY-1

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு

விடுகின்றன

நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) உபயோகித்து
தாது நுகர்ப்பருக்கள் எல்லாம் மறைந்து
விடுகின்றன. இன்றிரவு நிக்ஸோடெர்ம்
(Nixoderm) உபயோகிப்புகள். உங்கள்
சருமம் மிருதுவாகவும் வழுவழப்பாகவும்
மாக மறுவீழ்ந்தும் ஆவனதக் காண்
பீர்கள். நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) சரு
மத்தின்மீது ஏற்படும் முகப்பருக்கள்
கட்டிகள், செத்திறத் தழம்புகள், மெலாக
பரவும் படை, படர்ந்தாமரை, வெடிப்
புகள் முதலிய உபாதைகளுக்குக் காரண
மான கிருமிகளையும், பூச்சிகளையும் அதிக
விரைவில் ஒன்றடிக் தவிரிக்கப்பட்டது.
உங்கள் சருமத்தின் மெல்லிய துவாரங்
களில் இருக்கும் பூச்சிகளையும், கிருமி
களையும் அழித்தாவன்றி, உங்கள் சரும
உபாதைகள் விடமா. இன்றே உங்கள்
கெபிள்பட்டம் நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm)
வாங்குங்கள். முகப்பருக்களை மறைவச்
செய்து சருமத்தை மிருதுவாகவும் வழ
வழப்பாகவும் இருக்கச் செய்யும் என்ற
பூரண நம்பிக்கையுடன் நிக்ஸோடெர்ம்
(Nixoderm) வாங்குங்கள்.

படித்தீர்தும்

கிராக்கியத்தீர்தும்

முகம் மணமணமாக்கும்

உவாமருதம்

சருமம் மணமணமாக்கும்

சருமம் மணமணமாக்கும்

ஆயுர்வேதாண்மம்

முகம் மணமணமாக்கும்

சருமம் மணமணமாக்கும்

சென்னை.

வெலிங்டன் ஸ்ரீமுகன்
சரஸ்வதி ... தங்கம்
மற்றும் தென்னுடெங்ம்

தாஸ் & தாஸ்
அளிக்ம்

மல்லியம் புரொடக்ஷன்ஸ்

ஜீவனம்

கதை, வசனம், டைரக்ஷன் :

மல்லியம் ராஜகோயால்

உலக உரிமைகள் :

வெங்கடேஸ்வரா முனிஸ், 7. முதல் கிராமம் ரோட்,
சென்னை-600 001.

ELEGANT

குயத்திய்தான் பிறந்தான். ஆயினும் குயம் மகனாக நிகழ்கிறான். மூன் னேற்ற நினைக்கும் ஒருத்தியை மறுபடியும் பாதாளத்தில் தள்ளச் சொல் றிறார்களா? என்று ஆவேசத்தோடும் நேட்டார் இவ்வரசர். இந்த ஒரு யார்த்தத்தையும் குயவீணர் சொகமெல் வரம் எங்கோ ஓடியது. சத்தத்தை திறந்து கொண்டு ஓடிப் போய் "இவ்வரசர்" என்று அவர் கையில் கிழி போண்டும் வந்து தோன்றியது.

அப்போது. "பிறதாயா! ஒருத்தி முக்கியமா? ஒரு நாடு முக்கியமா? அவளைத் துள்ளச் சுடாது மட்டும்தான் அரசரைப் படுகுதியில் தள்ளலாமா? தாசிலிடம் காட்டும் மரிவை உன் தபாலில் போல் கூட்டில் காட்டா யகனோ உங்களைப் பற்று மாதம் கருவில் காமத்தையா நான். கரிந்தாராகவாதோ இடிய விடாதிடு. உங்களைச் சொல் லுத் தாயாட்டுப் பாடியவன் நான். பேதவாரத் திருளாசகங்களை அழிவ விடாதிடு. உங்களைப் பள்ளியும் ஒரு கொடியில் கீழ் காப்பாற்றியோர் உன் தந்தை. கொய் ணில் கொடித் தபால்கள் துளையா கையிடு. உன் தந்தையின் தபால்களைத் தவிர. வேறு யார் காணும் தபால் எழுந்ததில்லை. மகனே, இப்போது உன் கையில் விழுமியேனா? இந்தத் தபாலினை விட்டுவிடு. உன் தந்தையின் காப்பாற்ற. பெற்று தாயைக் காப் பாற்று. பிறந்த காட்டைக் காப்பாற்று" என்று கதறிக் கொண்டே தன் மகனின் தபாலில் பற்று மாதம் காமத்து பெற்று தாய் பணிந்தான். இவ்வா னேட்டுக் கொண்டிருந்த குயவீணர் குதுங்கித் துறந்தி அமுதான். சத்தம் விவரிப்பே கேட்டு விடாமல் இருக்கத் தன் வாயை இறுகப் பொத்திக் கொண் டான்.

"அம்பா. அம்பா!" என்று துடித் தார் இவ்வரசர். தாயையத் தன் இருகரங்களிலும் தூக்கி நேர். மக்கத்தினிருந்த மருத்தின் மீது உட் கபர வைத்தார். தாய் மகன் முகத் தையே பார்த்தார். மகனும் தாயின் முகத்தையே பார்த்தார். ஒரு கணம். இரண்டு கணம் ஏன். அறுபது விநாடிகள் அப்படியே சென்றன. இவ்வரசர் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். சீரென்று தம் இடைவீணுந்த உடை காளை மருவி டார். "அம்பா! என்னை நீங்கள் அரசு லுக் வளர்த்தீர்கள். சாதாரண மனித லுக்கென வளர்த்தீர்கள். என்னை நீங்கள் உவவனாக வளர்க்கவில்லை. கனியு ளுக்கென வளர்த்தீர்கள். அவள் குரவை முகத்தில் ஒரு நாள் குதிரை வண்டியில் உட்டேன். அப்போழுதே அதற்கு

"தாய் தாய் எழுந்தது. மருவல் வரம் துளையத் தள்ளுமேல் பரத் துக் கொண்டேன்."

"அப்போது அப்போது உட டுண்டுவரன் எதிர்த்துக்கொண்டி போந் திரைக்கு?"

அவ்வாயினேன். அவன் பாட்டை. அழ்ந்து வளையில் போட்டேன். அப் பொழுதே அந்த இளை வெள்ளத்தில் விழத்தேன். அப்போது இவன் மாதம் இளை பரிப்பது பழகினேன். அவன் உயர்ந்தவன் என்பதை அறிந்தேன். அவரை என் காதலி என்று ஏற்றுக் கொண்டு விட்டேன். அந்த வாகத்தை அழிக்காதீர்கள். அவரை விடுவதைக் காட்டிலும் என் உயிரை விடச் சொல் லுங்கள். நான் விட்டு விடுகிறேன். இவ வயதில் என் மனம் இனிக்க இனிக்க அரிச்சுத்திரன் கதைமையர் சொல்லித் தந்தியத்தை அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் தாங்கள். இன்று என்னைச் சத்தி யத்தை பிரச் சொல்பதீர்களா? தாயே. அனாத் சொல்லாதீர்கள். அனாதைட்டம் தாங்கள் கொடுத்த உடலைத் தாங்களே அறிந்து விடுங்கள். இத்தா குங்கள், என் உடைவாளி" என்று பல எதிரிகளின் மார்பைப் பதம் பார்த்த தம் உடைவாலை - தர்மத்தை ரட்சிப்பதற்காக அதர்மத்தை அறித்தே பழகிய அந்த ஆபத்தத்தை - அவ்ளையின் காலடியில் வைத்தார் இவ்வரசர். குயவீணர் மூக்கைக்கூட முடியாமல் திட்டுள். தாய்க்கும் சிறிது நேரம் மூக்க வரவில்லை. அந்தச் சுவர்கள்கூட சற்று நேரம் கதிகலந்திப் போய் வின்றன. அந்த வாரை எடுத்துக்கொண் டான் அவ்வரசர்.

"மகனே, இது தர்மத்தைக் காட் டும் வான். உன் உடம்பில் தாய்ப் பால் ஊட்டிய சத்தி இருக்கும் வளையில்

11

விற்பனையாத் துவ

உங்கள் விகி 250 பக்கம்.
உங்களுக்கு 1969 2 பலன்கள்

"நீளம்" M.B. ராமன் எழுதியது
12 ராசிக்கும் தெவருடையவர்கள்
தனித்தனியாக

நல்ல முனைவியை தோர்ந்திடுக்கு

தொழில் கூட்டாளியை.

நான் பார்த்தோ. தோர்ந்திடுக்கு

வணங்க வேண்டிய விதம்வம்.

சிதிர்ப்புட எண்கள், கற்கள்?

... புதிது/புது விளக்கம் ...

விற்பனையாத் துவ... ரூ. 75.75

தலை பதிப்பகம்

80, 1/2 பஸ்ஸுக்கு எதிரில்
மத்தியவாழ்வு, சென்னை-3

கிடைக்க வாங்கும் பத்திரத்தில் சிதிர்ப்புடன் பரிசுத் திட்டம் உண்டு.
மற்ற விவரங்களுக்கு கிடைக்க பதிப்பகத்தில் சென்னை-3 விவரங்களுக்கு எழுதவும்

நாட்டின் முக்கிய இரு
பிரச்சினைகளுக்கு
எங்கள் சேவை

உங்கள் பிரச்சினை எதுவானாலும் சரி,
அருகில் உள்ள எங்கள் கிளையில்
உதவியை நாடுங்கள்.

விவசாயம், உணவு உற்பத்தி பெருக
களின் முகநிலை எக்டாபெசெய்ய
புரட்சிக்கும் பம்புகெட்டும் வாங்க
குறைந்த வட்டியில் கடன் வழங்குகிறோம்.

சிதிர்ப்புடன், சிதிர்ப்புடன் பெருக
இயந்திரங்கள் வாங்கவும். முன்பொருள்
வாங்கவும் குறைந்த வட்டியில் கடன்
வழங்குகிறோம்.

ஒவ்வோர் செவ்வாய்க்கு
உங்களுக்கு வட்டி வீதங்கள்
செவ்வாய்க்கு புரட்சிக்கு 3%
செவ்வாய்க்கு
புரட்சிக்கு 8% வரை
செவ்வாய்க்கு
புரட்சிக்கு 81% வரை

தஞ்சாவூர் பர்மனெண்ட்
பாங்க் லிமிடெட்.

R. V. சந்திரசேகர் குமாரன் - டைரக்டர்
R. V. சந்திரசேகர் குமாரன் - டைரக்டர்

1969-70

GRASIM

STAPLE FIBRE A SUPPLEMENT TO COTTON AND OTHER FIBRES

Among Indian technological achievements Gwalior Rayon's success in producing Rayon Grade Pulp from indigenous raw materials without any foreign aid or collaboration has, perhaps, been the most remarkable. The staple fibre produced from the pulp has been a boon to the hard-pressed textile industry which was deprived of valuable raw materials when vast areas of cotton-growing land were lost to Pakistan as a result of Partition.

Grasim Staple Fibre is unique in many respects, and is, in effect, a supplement to all natural fibres including cotton, wool, silk, jute, as well as to synthetic fibres. When blended or mixed with other fibres, it increases the usefulness of the resultant fabrics, making them cooler, softer, and more comfortable while at the same time helping to lower costs.

Today Gwalior Rayon contributes substantially to the national economy. It keeps hundreds of textile mills busy, gives employment to thousands of people, helps clothe folks more, saves crores of rupees in foreign exchange, contributes handsomely and in ever-increasing amounts to the national exchequer—these are just a few of the calculable benefits.

Besides Rayon Grade Pulp and Staple Fibre, Gwalior Rayon also produces high quality fabrics and fabricates its own machinery and equipment.

As the needs of the nation for the basic necessities of life are constantly growing, Gwalior Rayon, conscious of its responsibilities, has already made plans to expand its production. It is the constant endeavour of the Company to serve the country to its utmost ability.

THE GWALIOR RAYON SILK MANUFACTURING (WYG.) CO. LTD.

Birmingham, Noida

முதல் வேலையாக அன்புபூர்வான தேவியார் மகாராணி மீனாட்சியைக் காண விரும்புவதாகத் தெரிவித்தார். மகாராணி வந்தவுடன் அவரிடம், "பார் சீனிவா அக்கா, தாயிலே வரவில்லை. நான் விடுவதில்லை. தாய்கள் அவசரப்பட்டு எந்த முடியும் எடுக்க வேண்டாம்" என்று கேட்டுக் கொண்டார். மகாராணி மீனாட்சிக்கு இந்த வார்த்தை வயிற்றில் பால் வார்த்தை போல் இருந்தது. ஆனால் அன்புபூர்வானதேவியோ தன் வயிற்றில் அனல் பதறிவது போல் ஏனோ துடித்தார்?

நாளை மாணிக்கம் பதித்து கற்றி தும் கமலம் இழைத்த மாரங்காய் மாலை ஒன்றைக் குயிலிடம் கொடுத்து, "அக்கா, இதை இளவரசர் உனக்காகக் கொடுத்து அனுப்பிக்காராம். இப்பொழுதுதான் ஓர் உத்தியோகஸ்தர் என்விடம் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்" என்றான் முந்திரிக்கொட்டன்.

சின்னத் தம்பியும் மற்றவர்களும் அவள் அதை அணித்து பார்க்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்கள்.

"எனக்கு எதுக்கடா தம்பி, இதெல்லாம்? இந்த மாலை இல்லாமலே நான் அழகாய் இருப்பேண்டா!" என்று சலிப்புடன் கூறினாள் குயிலி. ஆம், நியாகத்தின் அழகும் சேர்ந்து குயிலி மங்களை திரும்பொன் கொன்றினாள்.

"குயிலி, இதை நீ கழுத்திலே போட்டுக்க. நான் எவ்வதூக்குள்ளே அவர் வந்துகொள்" என்று தோரியம் கூறினாள் சின்னம்மாள். குயிலிக்கு அடிவயிற்றிலிருந்து ஒரு பெருமூச்சு வந்தது. அவள் மனத்தில் ஏதோ ஒரு குரல், "மாரங்காயம் இட்டால்தானா? மாய்காய் மாலைதான் ஓர் அடையாளமாக இருக்கட்டுமே" என்று கூறியது. குயிலி அதை இயந்திரம் போலத் தன் கழுத்தில் உணர்ச்சியற்றவளாக அணித்து கொண்டாள். பையங்கள் எல்லாரும் ஆனந்தம் தாங்காமல் சிரித்தார்கள்.

மெல்ல எழுந்து உள்ளே சென்றாள். கண்ணாடியின் முன் நின்று, அந்த மாலைவிருந்த மாணிக்கங்கள் அத்தனையிலும் இளவரசரின் முகம் தோன்றியது. "உனக்கு எவ்வளவு துணிச்சல்! குயிலி, செல்வதை யோசித்துச் செய்" என்று கூறியது. அவளுடைய கண்ணீர் மாலையின் மீது சித்தி அந்த முகங்களை மறைத்தது. ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்தவள் போல் காணப்பட்டாள் அவள்.

அணைக்கரை அருகில் இரு புரவிகள் வேகமாக வந்து கொண்டிருந்தன.

சாலைில் குயிலிடன் புறப்படுவதற்காகப் படகுக்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டு இளவரசரும், சர்க்களையும் வரும் குதிரைகள்தாம் அவை. அங்கு இருந்த கை தண்டிப் பொடியுமாய் அக்காவுக்குக் கொடுத்த பொதுவாக நடந்தது. "இளவரசே, நீங்கள் உத்தரவு கொடுத்தால் என் மனத்தில் உள்ள ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்" என்றான் சர்க்கரை.

உத்தரவு கிடைத்ததும் மேலே பேசினான்: "தாய் தந்தையே சம்மதம் கொடுத்தாலும் தாய்கள் தாபியை மரணப்பது சரியல்ல. தாய்கள் அமரவாசை இருப்பே போல் இதயமற்றவர்கள். மற்றவர்களுக்கு வாய் பேசும், அவர்களுக்கோ கண்ணும் கையும் பேசும்."

"அப்படியென்ன?"

"அழகும் காசும்தான் பேசும். அவர்கள் காய் ஓர் இடத்தில் ஊன்றி நிற்காது. எப்போதும் ஆடிக்கொண்டே இருக்கும். அவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு நூறு பேர் மாலை போட வேண்டும்."

"அதாவது....?"

"ஒருவரை நம்பி ஒருவனது மாலையில் திருப்தி அடைய மாட்டார்கள்."

"என் குயிலி அப்படியா பட்டான் அல்ல?"

"பாம்பில் எட்டி கிடையாது. பறக்கையில் பதினெட்டு மைலும்தான்" என்றான் சர்க்கரை.

அவன் எதிர்பாராத விதமாக இளவரசரின் வலக்கரம் பளீரென்று அவன் கண்ணத்தில் அறைய முன்வந்தது. இதைப் பார்த்துச் சர்க்கரை திடுக்கிட்டான். ஆனால் அவர் தன் சாட்டையால் குதிரையைப் பளீரென்று வைத்தார். திருச்சியை தோக்கி விரைந்தார்.

சர்க்களையின் விழி கலங்கியது. அடிபட்ட தண்ணீரும் அடிபட்ட நாயும் விவகிப் போல் விடுமா என்ன? சர்க்களையும் அவர் கூடவே தொடர்ந்தார்.

"குயிலி, குயிலி!" என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே 10டி அறைக்கு ஓடினார் இளவரசர். அதை வெறித்திட்டிருந்தது. அங்கே குயிலியைக் காணும், ஆனால் ஒரு முக்காலின் மீது ஓர் ஓவியம் அதன் மேல் அது காற்றில் பறக்காமல் இருப்பதற்காக அவர் தலை பொறித்த மோகராவும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆவலோடு எடுத்தார் இளவரசர். படித்தார். அவர் தலை கழன்றது. தாய் படிக்கிறேமா அல்லது நமக்குப் படித்தியம் படித்து விட்டதா என்ற ஐயத்தில் இரு கையாலும் கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டு படித்

தார். "இளவரசே! நான் தாசி, எனக்கு வேண்டுமது செவ்வம். நீங்கள் அரச பதவிக்கு வர முடியாதவர். என் வாழ்க்கையில் நலத்தை உத்தேசித்து நான் தஞ்சைக்கு வரங்கூலத்தில் அரச ராகப் போகும் காட்டு ராசாவிடம் சென்று விட்டேன். நீங்கள் கற்றுக் கொடுத்த வித்தைக்கு நன்றி. குயிலி." என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. திகைத்தார். இப்படியும் நடக்குமா என்று எண்ணினார்.... "அப்பா!" என்று அழிந்த தனையில் விழுந்தார்.

"நான் தான் அப்பொழுதே கொண்னே!" என்னுள் சரக்கரை.

"நீயா, என்னை மன்னித்துவிட்டு, நீயும் சொன்னால், தாயும் சொன்னால், ஒவியரும் சொன்னால், உலகமும் சொல்லியது. நான்தான் மோசம் போன்றிட்டேன்" என்று அவன் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு கதறினார் இளவரசர்.

இரவு நடுநிசி. காவிரிக் குளிரில் எவ்வாரும் அர்ப்பட்டவால் இருவர் போர்த்திக் கொண்டு படகைத் தன்விழர்கள். ஆனால் அன்னப்பூர்ணதேவியின் முடியில் தலை சுவத்துப் படுத்திருந்த இளவரசரின் நெற்றி தண்ட போல் கொதித்தது. "அப்பா, நான் நம்பி மோசம் போல் விட்டேனம்மா. உலகத்தில் எல்லோரும் நல்லவர்கள் என்று எண்ணினேன் அம்மா!" என்று வாய் ஓயாமல் புயம்பிக் கொண்டிருந்தார் இளவரசர். வாய் நிறவாயில் அடைக்கேட்டு உள்ளத்தில் புயங்கிக் கொண்டிருந்தார் அன்னப்பூர்ணதேவியார். அரண்மனைப் படகு தஞ்சையை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

அடுத்த நாள் திருச்சி அரண்மனை அல்லோலகல்சோலப்பட்டது. ஆளுவிரம் வராகன் விரியமுடைய மாலை ஒப்பனை அடைக்குள்ளிருந்து கரணமல் போய் விட்டால் கம்மா இருக்க முடியுமா? ஊழியர்கள் பலர் சின்னப் பெருமானால் கைது செய்யப்பட்டார்கள். யாராவிருந்தாலும் தயை நாட்சன்யம் பாராதே என்று அரசி உத்தரவிட்டாள். கத்தவர்கள் யார் யார்? சத்தெக்கப்படக் கூடியவர்கள் யார் யார்? என்ற ஜாபிதா எடுக்கப்பட்டது. "ஒரு வேளை அந்தக் குயிலியின் ஆட்கள் எடுத்திறுப்பார் களோ?" என்னுள் கொத்தவால்.

"குயிலி என்ன? கருடனே கொத்திக் கொண்டு போயிருந்தாலும், கொண்டு வர வேண்டும்" என்று உத்தரவிட்டார் மாமா.

குயிலி இருந்த ஜாகை செறுங்கூடா க் காட்சிபளித்தது. அவளும் இங்கே, பக்கவாத்திபக்காரர்என்று இங்கே, அவள்

போன அடித்தடத்தைப் பார்த்துக் கொத்தவால் புறப்பட்டாள்.

கழுத்தில் மாலைபோடு, களவுப் பொருளோடு ஆசாயி கிடைத்தால் விட்டு விடுவார்களா? விவங்கிட்டு இழுத்துவரப்பட்டாள் குயிலி. இழுக்காமலே வந்துவிட்டார்கள் அவள் கூட்டத்தினர். ஆனால் குயிலிக்கோ விவங்கு வலிக்கவில்லை. வெளில் உறைத்களில்லை.

முதல் நாள் எந்த அரண்மனையில் ஆடிப் பாடிப் பாராட்டுகளைப் பெற்றாளோ அதே இடத்தில் இன்று கைவிலங்குகளுடன் சோறு தண்ணீர் இல்லாமல் ஓர் அனாதையில் அடைக்கப்பட்டாள் குயிலி.

"இருட்டு நாயே, இளவரசியின் நகைசுவைத் திருட உனக்கு எத்தனை நிமிர்?" என்று கத்தினான் சின்னப் பெருமான்.

குயிலி சிரித்தாள். மேலும் சிரித்தாள். விடாமல் சிரித்தாள். விழிதீர் பெருமும் வரை சிரித்தாள்.

"ஏன் சிரிக்கிறாய்? சொல்!" என்று அடட்டினான் சின்னப்பெருமான்.

"என்னை ஏன் ஐயா, கேக்கறே? உனக்கு அது தெரியாதா? ஆற்றிலே முதலை அடியில் கிடக்கும். அரண்மனை முதலை மேயெய் கிடக்கும். உலகத்திலே உன் போய், குது, வஞ்சகம் புனைகருட்டு எல்லாம் ஏழைகள் விட்டிலே பொறக்கிறதில்லே. ஐம்பெரும் பாதகங்களுக்கும் அரண்மனைதான் பிறப்பிடம். தரும் புத்திரன் ஆகாடினது அரமனை. நிரெளபதியைத் துலில் உரித்தது அரமனை. ராமனைக் காட்டுக்கு ஓட்டியது அரமனை. தேற்ற நாள் தோற்ற வேணும் உன் மருமகள் ஜெயிக்க வேணும் என்று, அத்தனை பேரும் இருக்கிறப்ப ஆடுகிற மேடையில் ஆழாக்கு என்னெனைய ஊத்தினதும் அரமனை தான். நான் ஜெயித்து விட்டேனே என்ற ஆத்திரத்திலே மாங்காய் மாலைவை ஆனை விட்டுக் கொடுத்தனுப்பிவிட்டு என்னையே திருடி என்று பிடித்ததும் அரமனைதான். ஐயா அனமச்சரே, என் குயத்தைச் சேர்த்தவங்க பணத்துக்காக உடலை விற்றிருங்க. உன்னைப் போன்றவங்க பணத்துக்காக உள்ளத்தை விற்றிடுங்க! இதோ பாருங்க. நான் வாழ்க்கை வையே விரும்பாதவன். உன் மாங்காய் மாலைக்கு ஆசைப்பட மாட்டேன். என்னை நீ கொய்யூ, உதை, பட்டினி போடு, என்ன வேணும்னாலும் செய்.... ஆனால் இவங்க எல்லாரையும் விட்டு விடு. பாவம், அவங்க ஏன்டவர். அடியும் அழுதால வந்தப்

கண்ணீரில் அரண்மனைச் சுவர் எல்லாம் பாளையம் பாளையம் வெடித்து விடும்."

"ஓ! நிஜத்து. ராஜத் துரோகி! தேய், கூப்பிடு கொடுவாய்வினய. அவரு டைய முக்கையும் தூக் கையும் அறுத்துவிடச் சொம்!" என்று கிவ்வப் பெருமான் உத்தரவு போடும் போது கதவு பாடபென்று தட்டப் பட்டது. கதவைத் திறத் தான் ஒருவர்.

"அமைச்சர் அவர்களை மகாராணியார் உட்பெ அழைக்கிறார். அவசரம்!" என்று ஒரு தோழி.

"தண்டிப்பை நிறைவேற்ற வேண்டாம். சற்று இருக்கச் சொம்." என்று அமைச்சர் விரைந்தார் அந்தப் புத்தக தொகி.

ஆம். அங்கு ஓர் எதிர்பாராத சம்பவம் நடந்து விட்டது. ராஜ மன்னரின் சாவத்தினை பாடி இதராத் காரணம்.

பாடி பெறு வந்திருந்த பாடகன்கு ள். அதுதான் உயர்வாக இருந்ததால் ராணியின் பார்வைக்கு அது அழைப் பாய்ந்தது. சங்கமன்களும் வந்திருத் தார்.

மட்டுத்திரைக்குள்ளே - மட்டைகள் பார்த்த அரசி கவந்த உள் வாங்கலாய் பார்த்தபடியே நின்று.

அவள் பார்க்கும் ஒவ்வொரு உருக் கனையும் ஒரு நூறு பொன்னை அதிகம் பெற்றுத் தான் என்று ஒவ்வொரு மகிழ்ந்தார்..... "ஒவ்வொரு இத்த முகம்...." என்று இருந்தான் ராணி. அவள் மனத்தில் சிறு வயதில் தம்மை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற அத்தக் குழந்தையின் முக ஜாடையும் இதுவும் ஒன்றாகத் தோன்றியது.

"ஆம், அருண்மயான முகம். சாமுத்திரா ஸட்சணப்படி சாவத்தினைக் குப் பொருத்தமாய் முகம் ஒன்றைத் தேடி பல நாள் அலைந்தேன் ஓர்."

"அப்படியானால் இத்த முகம் உயி ரோடு இருக்குள் ஒரு பெண்ணின் முகமா?" என்று அவளாள் கேட்டாள் அரசி.

"ஆமாம், அரசியாரே! தெற்று உங்கள் சபையில் ஆடிய குயிலின் முகம்தான் இது."

"என்ன குயிலா? என் சபையில் ஆடியவனா? ஐயோ, தெற்று நான்

"எல்லா தேவர்களையும் காக்கும் வேலையை இப்படி கையாட மட்டுமா அடியை தான் கையாட வேண்டும்? அல்லவோ அல்ல!"

தாட்டியும் பாரிக்கத் தர்பாருக்குச் செல்லவே இல்லை. உண்மையிலே நயிவியின் மடமா இது?"

"ஆம், அரசி." "தங்கதான் அவளை வைத்துப் படம் எழுதி இருக்கிறீர்களே, தங்குதப் பழி இருப்பீர்களா உமா?"

"ஆம். என் விட்டி யேயே என் மகள் போல் பணநாட்கள் இருந்தான்."

"அவளுக்கு உடலில் மிக மிகம் ஏதேனும்..."

"அப்படி ஒன்றும் எனக்குத் தெரிய வில்லை. தயிரா ஓர் பெண்ணின் உடலில்...? ஆ! இப்ப

நாபகம் வருகிறது. என் மனைவி சொன் னாள். அவளுடைய கையில் முழுவதற்கு அந்த ஒரு தடிப்பு."

"தழுப்பா? இடது கையில்லானா?" என்று அரசி ஆச்சரியத்தோடு கூறி, அவர் பதிலுக்குக் காத்திராமல் எழுந் தார் அருகில் இருந்த சோமக்கயத்தத் துடிக்கார். உடனே அங்கு ஓடிவந்த பனியர் பெண்ணிடம், "ஐயோ, உட்பெ சின்னம் பெருமான் நான் அழைப்பதா ள் சொம்" என்று உத்தரவிட்டார்.

பெருமான் வந்தவுடன் அத்தப் பாத்தகக் காட்டியதில் அவ ரும் "அத்த முகம் முன்பு எங்கோ பார்த்த முகம் போல் இருக்கிறது" என்று. குயிலின் முகம்தான் என் றும் தெற்று அவளை முதல் முதலில் ஒப்பனை அறையில் பார்த்த பொதே தமக்குச் சிறிது சந்தேகம் வந்ததாகவும் கூறினார். ரங்கமன்னர் அவர் களுக்குத் தக்க சன்மானம் செல்து அனுப்பியதில் சின்னம்மாளை மட்டும் தனியே அழைத்து அரசி, "இத்தப் பெண் யார்?" என்று கேட்டார். முதலில் சின்னம்மான் தன் அக்களன் டகன் என்றே சாதித்தான். பிறகு தங்கள் குலத்தின் பவர் பெண்களைக் குழந்தையாக இருக்கும் பொதே வாய்வி வளர்ப்பது உண்டு என்றும், தாக்குப் பெண்தான் தன்ம என்றும் கூறினாள். பிறகு மகாராணியார் சின்னம்மாளுக்கு உண்மையைச் சொன் னாள் ஓர் ஊரையே மானியமாகத் தருவ தாகக் கூறவே சின்னம்மான் பின் வருமாறு கூறினாள்:

"இது எங்கம்மா சொல்லிக் கேட்ட கதைதான். கமார் பதினாறு வருஷம்

கதற்கு முன்னாலே ஒரு நாள் நடுராத்திரியில் எங்க விட்டுக் கதவை யாரோ துடித்துக்கொள்கிறார். கதவு உடனே திறந்துவிடுகிறது. உள்ளே ஒரு பொர்வையின் கையால் ஒரு மூட்டையுடன் பரப்பாக வந்தாராம். அவரைப் பார்த்துப் பதிலுக்குப் பயத்து வடிவத்தவர் போவது தோணிச்சாம். ஆனால் எங்கக்கா அவரை யார் என்ன என்று கூடக் கேட்காமல், 'வாங்க, உட்காருங்க' என்று கதவுக்குள் உட்காரச் சொல்லிக்கொண்டார். அவர் ஆச்சரியப்பட்டு, 'நான் யார் என்று கூடக் கேட்கவில்லையே? நான் திருடனாக இருந்தால் என்ன செய்வாய்?' என்றாராம். அதற்கு எங்க அக்கா, 'பிரித்துக் கொண்டு, 'தாங்கள் கையிலேயே குழம். வங்கன் விட்டதைப் பதிக் அரக்கும் வரலாம். திருடனும் வரலாம். யார் வந்தாலும் யார் என்ன என்று விவரம் கேட்காமல் இருப்பதுதான் எங்கள் குடிநிர்மம்' என்று சொல்லிவிட்டு, 'உட்காருங்க. இதோ பால் காய்ச்சிக் கொண்டு வருகிறேன்' என்று அடுப்புகளைக்குப் போச்சாம். அப்ப அந்த வீரர் அவருக்குப் பதிலிட்டு அதன் கையிலே பதிக் யாராகக் கொடுத்துவிட்டு, 'இந்தா, இதைப் பார்த்துக் கொள்' என்று அந்த மூட்டையைக் காட்டிவிட்டு, 'முதலில் நான் குளிக்க வேண்டும். ஷைதறடி எங்கே இருக்கிறது?' என்று கேட்டாராம். அக்கா கொய் ஷைதறத்துக்கு அழைத்துப் போய்க் கிணத்தைக் காட்டினாள். அவர், 'நான் ஷைதறம் செய்து விட்டு வருகிறேன். நீ உய்யோ போ' என்று கொல்லைக் கதவைச் சாத்திக்கொண்டாராம். எங்கக்கா நாலு நாழி காத்திருந்திருக்குது. ஆறு மொண்டுகூறு வாயிலே இல்லை. கொல்லையுழறத்து நாய்கள் குக்கிறிய சதையும் வேறே கேட்கவே கொல்லையிலே போய்ப் பார்த்தா அவரைக் காணாமல். கொல்லைக் கவர் வழியாக ஏறிக் குதிக்க ஓடிப்போகிறபுப் பாரோ என்ற சத்தெகத்தில் எங்கக்கா பயத்து உள்லே வந்து அவர் குருக்க மூட்டையிலே என்ன இருக்குமோ; உண்ணாமலே அவர் திருடனாகவே இருந்து எங்கையாவது திருடிய சாமரணை நம்ம வீட்டிலே கொண்டு வந்து வச்சுட்டா ஆபத்தாச்சே என்று எண்ணத்திலே விட்டதே இருந்த மூட்டையைப் பிரிச்சுப் பார்த்தால் கொடி. குரியப் பிரகாசமாக குழத்தை இருந்துதாம். குழத்தைவயத் தூக்கி குக்கலாம். கையிலே ஒரு கையாந்தைப் புண்ணு இருந்திக்காம் அந்தப்

புண்ணிலே கைபட்டுக் குழத்தை கத்திச் சாம். அப்பறம் அதுக்கு மருத்து போட்டு ஆத்தி நமக்குப் பொண்ணு குழத்தை இல்லேங்குதுதுக்காக ஆண்டவனே குழத்தைவயத் கொண்டு வந்து குருக்கிருக்காரு என்று எங்கக்காவாய் அம்மாவும் அதை வளர்க்கதாங்க. குரலைக் கேட்டுப் போ வச்சாங்க, அதுதான் குயிலி.

'இதோ பாருங்க!' என்று தன் மடியில் இருந்து ஒரு கருக்குப் பொண்ணு வந்ததான் நினைவம்மா. அதுதான் இருந்து ஒரு குழத்து மாலையும் அவரைப் பதக்கமும் ஒரு பிஜாடி. காதுக்குள் டலமும் கீழே விழுந்தன.

'இதுதான் அந்தக் குழத்தைப் பாரட்டுகிட்டிருக்க நனாக. 'அடியே நீ கருக்குப் பொறப்போ அந்த விட்டியே வச்சுட்டுப் போகாதே. அந்த 'கொண்ட' கதவைக்கூடக் கழட்டிக் கண்ணுக்களையிலே அடகு வச்சுடுவான். அவன் கையிலே இது கிடைத்தால் குழத்தை நனாகவயது வித்துக் குடிக்கலாம்' என்று எங்கம்மா சொல்லுங்க. அது இப்ப நம்மதாப் போச்சு' என்று நினைவம்மா அழுது கொண்டே கொண்டாள்.

மகாநாணி மீதுட்டி தேனியார் அந்த குழத்து மாலையையும் பதக்கத்தையும் எடுத்துப் பார்த்தாள். 'ஆ! மகனே நீதானே குயிலி!' என்று அவறிழுந்தாள். 'அக்கா, உனக்கா துரோகம் செய்தேன்!' என்று அவறினாள் ஆடுமயில்.

தொழில் நெய்தல் குயிலி இப்போது மெத்தைமயில் நெய்தல். விவஸிட்டு வங்கனில் குழத்தமிட்டால் அரசி. அப்போது ஸ்திரீத்துவிடு என்று மத்திர விட்ட தங்கை, 'அக்கா, அக்கா! என்னை வண்ணிப்பாயா?' என்று அடிக்கடி கேட்டாள். 'அக்கா நீயே அவரைக் கையாணம் செய்து கொள்' என்று சொல்லிக் கண்ணில் தன் மாதலை ஏன் துத்தம் செய்தான் ஆடுமயில். மாயம் நினைப் பெருமாளோ இனி நமக்குப் போட்டியில்லை, குயிலி வத்த தாய் இனவரை நமக்குக் கிடைப்பான் என்று இறுமரத்திருந்தார்.

அதிகாலையில் குயிலி ஒரு கையுக் கொண்டாள். அதில் அவளுடைய உருவமே எதிரில் வந்தது.

'அடியே, ஸும்பெரும் பாதகங்களுக்கு அரண்மனைதான் பிறப்பிடம் என்றுமே. நீயும் அதில் ஒருத்தியாகிவிட்டாயா? அன்னபூரண தேவிக்கு அளித்த சத்தியத்தை மறத்தாய். தங்கைமயில் மாலையே உன்னுடைய கணவனுக்கு அளித்தொன்றாய் பார்ப்பு

பயிர்கள் செழித்து வளர...
பண்ணிகளில் தானியங்கள் கோழிக்க...
விவசாயப் பேருங்குடி தழைத்து ஒங்க...
இதோ பாக்ட் மாண மராக் உரங்கள்!

பாக்டம்பாஸ்

ஆம்மோனியம் பாஸ்பேட் 16:20

என்ற ஆக்சிசன் கூட்டுகளை உட்கொண்ட நைட்ரஜன் (Nitrogen)
மணல் சத்து (Phosphoric Acid) உள்ள இது
முக்கியமான காலகால உரங்கள் 16:20 என்ற விகிதத்தில்
குருத்தெண்ணெய் ஒரு கூட்டில் மாடிக் Complex
Fertilizer குருத்தெண்ணெய் ஒரு கூட்டில்
சிலதரம் தூட்டலின் உதவியுடன் கரைக்கும்
தன்மை உடையது (Completely water Soluble)
பயிர்கள் தானியங்கள் உட்கொண்டு செழித்து
வளர்ந்து திறமையாகத் தருகின்றன.

பாக்ட் பாஸ்பேட் மரிகளின் வளரிததி பெற்ற இதர உரங்கள்:

- ஆம்மோனியம் சல்பேட் • நுபர்பாஸ்பேட்
- யூரியா • கலப்பு உரங்கள்

பெர்மிபேஸாஸ் துண்டு கெழிகல்ஸ்
திருவிதாங்கூர் மினிமிடட்

சிறப்பு உரங்கள்: சூரூர், சேலம், சி.செ.பி. கோவிலுர்,
சென்னை, கரையாறு, கரையாறு, கரையாறு, கரையாறு,
சென்னை, கரையாறு, கரையாறு, கரையாறு, கரையாறு.

முதல் பாக்டாபாஸ்பேட் உரங்கள்:

16:20 உரங்கள்: சென்னை, கரையாறு, கரையாறு, கரையாறு.

பெர்மிபேஸாஸ் துண்டு கெழிகல்ஸ், சென்னை, கரையாறு, கரையாறு, கரையாறு.

16:20 உரங்கள்: சென்னை, கரையாறு, கரையாறு, கரையாறு.

1. ஆக்சிசன் கூட்டுகளை உட்கொண்ட நைட்ரஜன் (Nitrogen)

மணல் சத்து (Phosphoric Acid)

முக்கியமான காலகால உரங்கள் 16:20 என்ற விகிதத்தில்

கிரும். ஏழைக் குயிலிக்கும் இளவரசி குயிலிக்கும் எத்தனை மாறுபாடு?" என்று அவன் மனச்சாட்சி கேட்டது. என்னி நிகையாடியது.

மறுநாள் காலை, மஞ்சள் காவியாக இருந்தது. மாயக் குயிலி மனதந்து விட்டான். தாயும் மகளும் தேடி யார்கள். "இன்றுவரை ஏன்மாயாகவே இருத்தேன். என்றும் அப்படியே இருந்து விடுவிறேன். என் தங்கைக்கும் இளவரசருக்கும் நடக்கும் இறுமாசைத் தில் என் பரிக" என்று மாங்காய் மாலைபின் மேல் ஓர் ஓலை நறுக்கு எட்டி இருந்தது.

"மகனே!" என்று அவதூறுகள் மகா ராணி. அப்போது, "ஆர்க்காடு நல்லா படைப்பு உ வருகிறது. அக் ரோடு கூட அவரது அக்காள் புருஷன் சந்தா 4 ராயும் வருகிறார்." என்றார் பூற்றுர் தலைவன். "மகனே" என்று அளவிய வாய் "மருடத்தை எப்படி யாவது காப்பாற்றுகள்" என்று கூலியது.

சின்னத்தம்பி, சட்டாம்பினை, முந் திரிக்கோட்டை மூலகும் ஒரு பட்ட மரித்தை வெண்ணற்றின் மேல் தன் னிக்கொண்டு சென்றார்கள். காலை வெயிலில் சுற்றுல் உடையுடன் குயிலி அதன் மேல் குப்பாறுக் கிடந்தான்.

துக்கோஜி மன்னரும் அண்ணாநீ ளில் அப்படிக்கான் படுக்கிறுந்தார். மந்திரம் போடப் கொண்டிருக்கிற விழுங்கியது போல் இளவரசி சுற்று பாய் கிடம்பெதார் என்னும் கிழா"ர்ப் போயின் கையாளவையாகி விட்டான்.

"நான் சொன்னபடி கொடுக்கிறேன். இவ்வாறிட்ால் கௌமாஜியைக் கூடா விட்டது நீதான். நீயும் உன் கணவரும் கூட்டு ராஜாவுக்கு உட்ப்பதை" என்று அரசரிடம் கூறி உங்கள் பட்டத்துக்கு உரிமைவத்துவிடவா? என் மகளை நான் சந்தா சபையிலே மகனுக்குக் கம்பா னைம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு நீங்கள் இடையரும் பட்டத்துக்கு வந்து உதவி செய்ய வேண்டும். உட்பே உன் மாமனாசரிடம் போய் அவருக்குப் பிறகு உன் கணவனுக்கே பட்டம் தருவதாக உறுதி வாங்கிக்கொள். இவ்வியை அவர் பிரதாப சிம்மனுக்குப் பட்டம் கட்டிவிடுவார். அவன் பிர தாசரிக்களுக்கு விபோதி" என்று அக்கலுத்தினார் மதவெறி பிடித்த கிடம்பெதார்.

அரசரின் மரணப் படுக்கையில் மரு மகள் போராடினாள். மருமகளின் துணி வைக் கண்டு அரசர் வருத்தினார். கிடம்பே தாரின் சூழ்ச்சி வெய்லாம் அவருக்குப்

பிரித்து விட்டது. ஆயினும் தம் மகள் பாவாஜியை அழைத்து அவர் உயி ரோடிருக்கும்வரை அயவாதுக்கு அடி மையாவதில்லை என்ற உறுதியை அவ் ரிடம் வாங்கிக் கொண்டு "பட்டம் உன்க்கே" என்று கையதின் மூன்றிலை வில் கையிள் அடித்துக் கொடுத்தார் அரசர்.

"பிரதாப சிம்மர, பிரதாபசிம்மா! திருக்காட்டுப்பள்ளியை உனக்காகவே வாங்கினைன். உன் அண்ணன் பாவாஜி உடல் நலம் இல்லாதவன். நீயும் அவ னும் சேர்ந்து அரசு புரிந்தால் நாடு நிலைக்கும் என்று நினைத்தேன்... நினைத் தேன்..." என்று சொல்லிக்கொண்டே தன் நிலையை இழந்தார் அருங்கலைகளை ஆயுள்வரை காத்த அரசர் துக்கோஜி.

1736ம் ஆண்டு நள வருஷத்தில், தஞ்சை அரசன்மகியை துக்கத்தில் ஆழ்த்தது. பட்டத்து மாரி கண வகுத்தாரால் உயிரை விட்டது. பண்டித முனிவர் துறவியானார். கிடம்பெதார் ஸ்சயது கொட்டை மூலவதின் எங்கும் இருந்தார். மன்னர் துக்கோஜியுடன் பட்டமகிகள் மூலரும், அண்ணாபுரது தேவியும் உடன்கட்டை ஏறி "விதி" செய்யத் தயாரானார்கள். பிரதாப சிம்மரோ பித்துப் பிடித்தவர் போல் இருந்தார். உணவு உறுக்கம் ஒன்றும் தேவையில்லை என்றார். குயிலி தன்னை வெறுப் கூடாக ஆக்கி விட்டான் என்ற வருத்தத்தில் "துயேன், மரணத்தில் என் குறையை நான் முந்தியிருக்கக் கூடாது?" என்று தலித்தார்.

மகளை அழைத்தார் அண்ணாபுரது தேவி. மஞ்சள் புடவையும், மல்கினை மாலையும், வாய் நிரம்ப வெற்றிலையும் படியில் தேங்காய்மரக் கைந்தனின் எதி ரில் நின்றுள் அம்மாதா.

"மகனே, உன்னமையை உரைக்காமல் உடன்கட்டை ஏற எனக்கு மனமில்லை. குயிலி குணம் கெட்டவன் அல்ல. அவன் ஓர் உத்தமப் பத்தினி. என்னைக் கூட்டியும் பத்துப் பங்கு மேலானவன். உன்னை விட்டுக் கொடுத்துவிடுவதாக அவன் இரகசியமாக எனக்கு உறுதி அளித்தான். அதற்காகவே அவன், நீயே அவனை வெறுக்கும் வண்ணம் பெண் குலத்தால் தாங்கவே முடியாத பெரும் பழி ஒன்றைத் தானே சுமந்து கொண்டிருக்கிறான். மகனே, அவருடைய ஆசைக் கணவனை அவனிடமிருந்து பிரித்த பாவம், என் கணவரை நான் இழந்தேன். குயிலியைத் தேடிப் பார். அவளைக் கண்டு அவளுக்கு ஆறுதல் கூறு. சூப்பியின் மகனாகிய காட்டு ராசாலை நீ உன் கைவால் கொள்வ மாரட்டாய் என்று நான் குப்பிக்கு

அபயம் அளித்திருக்கிறேன். நீ அவனைக் கொல்லாதே. உனக்கு மன்னர் புகழ் இவ்வாறிட்டாலும் மக்கள் கடனும் உண்டு. இந்நாட்டில் அபயம் அடியெடுத்து வைக்க விடாதே. என் அய்யியை எடுத்துக் காவிரியில் கரைக்கும்போது அம்மா என் உடல் போருள் ஆவி மூன்றும் காவிரியைக் காப்பேன் என்று கூறு" என்று கண்ணீரும் உயர்வையும் கூறிய பின்னர் அன்ன பரிந்து தேவியர் அதைமறக்கத் தன் கணவனுடன் அனலில் குத்தினார்.

முடிவுரை

தீயரத்தின்மேல் துயரம் தாங்காமல் பிரதாப சிம்மர் துறவிபோலானார். குவீனியைத் தேடித் தேடி அலைந்தார். இதற்குள் பாவாஜி எட்டத்துக்கு வந்த மூன்றாம் மாதத்திலேயே சந்திரசாபிப் தஞ்சையைத் தாக்கினார். அந்த ஆபத்துச் சமயத்தில் வையதின்கு படை தளபதிச் செய்யவே, உடல் நலமில்லாத பாவாஜியை கோட்டையின் மீது பிரயணியை ஏற்றி நம் கைகளாலேயே குண்டுமாரி பொழிக்கார். அன்னவரின் கீழ் ஒரு சாதாரணச் சிப்பாயைப் போல் பிரதாப சிம்மர் வீரர்போலச் சேங்கார். அவருக்கு உயிர் மெய் ஆரை இய்யாத தாய் ஏராளமான எதிரிகளைக் கொன்றார். சந்திர சாபிப் தஞ்சையில் முதியடிக்கப்பட்டார். இருக்கையை நோக்கிச் சென்றார்.

ரானி மீளுட்கியைக் காப்பதாகச் சொல்லிப் போய்ச் சத்தியம் செய்து கொடுத்துவிட்டு அவளைச் சிறைவைத்தார் சந்திர சாபிப். அதுமட்டுமல்லாமல் ரானியைக் கெட்ட நோக்கமும் கொண்டார். இதை அறிந்த மீளுட்கியும் ஆடுமேலையும் எதையோ அருத்தி அள்ளியாள் மகளும் மாணத்தாள் அரங்கம் திருவடி சேர்ந்தார்கள்.

போர் வெற்றியாக முடிந்தாலும் அந்தக் களைப்பின் பாவா சாபிப் தந்தைக்கு அளித்த வாகனம் காப்பாற்றி விட்டு இறந்தார். அவரோடு அனலில் குதிப்பதைக் காட்டிலும் அரிவாடியால் ஏறவதுதான் சரி என்ற எண்ணத்தில் கஜனுபாய் தன் தீயவியை நஞ்சைக் கிரீடத்தைச் சூட்டிக் கொண்டாள்.

பிங்கன வருஷத்தின் பின் பகுதியில் பெண் அரசு தஞ்சையிலும் ஏற்பட்டது. திருச்சிராப்பள்ளி விழுத்ததைக்கண்ட பண்புத முனிவரும், சர்க்கரையும் பிரதாப சிம்மரைத் தஞ்சை அரசு காரியத்தில் அக்கறை கொள்ளும்படி அடிக்கடி உறுப்புறந்தி வந்தார்கள். இத்தினியின்

காட்டு ராஜா சிதம்பரத்தில் இருப்பதாகவும், தேவனும்பட்டினத்தில் உள்ள கிழந்திதியக் கம்பெனி வெள்ளைக்காரர் களின் உதவியை அவருக்காக கௌமாரத்தி தாடுவதாகவும் அவர்களும் நாடு பிடிக்கும் அளவிற்கு காட்டு ராஜாவின் உரிமைக் கதைகளை தம்புததாகவும், வெள்ளையர் நாகரீகம் அங்கு வரப் போவதாகவும் கூறினார்கள். அன்பர்கள் தொத்தாடி தாங்காமல் தஞ்சையை விட்டுப் பிரதாப சிம்மர் மகாதேவ பட்டினம் சென்றுவிட்டார்.

அநிகைய மகாதேவ பட்டினத்தில் உள்ள கம்போ மகாதேவர் கோயிலைச் சுற்றி வந்தார் இளவரசர். அப்போது அவர் காதில் 'ராம ராம ஜய ராஜா ராம ராம ராம ஜய சீதாராம்' என்று தெவிடும் இனிமையான ஒரு கீதம் கேட்டது. அத்தினையை நோக்கி ஓடினார் இளவரசர்.

அங்கு வட நாட்டுக் கோணாலிகள் போல வேடமிட நாய்வர் ஒரு அடுப்பைச் சுற்றி ரோட்டி கட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் நடுவே ஒரு பெண் பாடிக்கொண்டிருந்தாள்.

அவசை பரட்டைத் தலையும் அழகடைத்த மேனியும் ஓடிந்து விழுவது போல் இருந்த உடலினையும் கண்ட இளவரசர் ஓடி அவளருகில் சென்று "குவினி" என்று கூறினார். துவண்டார். அவள் ஓடிவந்தாள். அவரைத் தாக்கினார்.

"இளவரசே! தானும் அரசைத் துறந்தவள்தான். அனாதை உங்களை அரசைத் துறக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் பெண்; எப்படியும் இருக்கலாம். நீங்கள் கடமைகளை விடலாமா? நான் கலைகளைக் காக்கும் கடமைக்காகக் காதலைத் துறந்தேன். நீங்கள் காதலுக்காகக் கடமைகளைத் துறந்தால் உலகம் உயர்வதில் பார்த்து நகைக்காதா?" என்றாள்.

"குவினி! நீ இவ்வளவு உலகம் எனக்கு குனிவமாய் விட்டது" என்று இளவரசர்.

"நான் இறந்திருந்தால்?"

"தானும் இறந்திருப்பேன்!"

"அரசே! ஒரு பெண்ணை ஒரு விடுவினங்குவது போல் ஒரு ஆணை ஒரு தாலும் விளக்க வேண்டும். என் தியா கத்தை நீங்கள் மதிப்பதாக இருந்தால் நீங்கள் காட்டு ராஜாவையும் அவருக்கு உட்படவதாக இருக்கும் விலைதாரரையும் அடக்க வேண்டும். ஆங்கிலேயரும் பரங்கியும் காவிரி நாட்டில் காலடி வைத்து நம் கலைகள் அழியாமல் காக்க வேண்டும்"

“ஆகட்டும் குயிலி, நான் அப்படியே செய்கிறேன். நீ என்னோடு வந்ததுக்கு” என்று நாத் தழுதழுக்கக் கேட்டார் இளவரசர்.

“அரசே! அப்படியானால் நான் இப்போது உங்களைோடு இயிலவா? என்னை நீங்கள் மறந்தால்தானே நான் இயிலாமல் போயேன்? காலிரிக் கணை மரங்களில் குயில் கூவும்போதெல்லாம் குயிலி அழைக்கிறாள் என்று அறிந்து கொள்ளுங்கள். உங்கள் கடமைகளைச் செய்வதுதான் என் கடமையுக்குப் பரிசு. உங்கள் குலம் விளங்குவதுதான் உங்கள் குடி மக்களுக்குப் பரிசு” என்று மூச்சுத் திணைக் கூறிலுள் குயிலி.

இளவரசர் மெனமமாக நின்றார். “செய்யுள்” என்றுள் குயிலி. அவர் திரும்பினார். “வாழ்க்கையே பல வேடங்கள் நிரம்பியதுதான்! சிங்களுக்கு இருந்து கடமைகள் செய்தார்கள், பிரதாப சிம்மராக இருக்கும்போது அதைச் செய்ய வேண்டாமா? என் காதல் உங்களுக்குத்தான். நீங்கள் வென்று கடமைகள் செய்து அரசராகிய பின் தாராகரம் கோயிலில் அன்ன புரணியின் முன் எனக்கு ஒரு சிறிதென்று அதுன் கையில் ஒரு விளக்கைக் கொடுங்கள். அது அணையாமல் நந்தா விளக்காக நம் காதலைப் போய் என்றும் இருக்கும்படி நிவந்தம் அளியுங்கள். நான் அந்த விளக்கின் ஒளியில் நின்று அங்குள்ள கலைகளையும் கட்டிடங்களையும் மக்களுக்கு என்றும் காட்டிக் கொண்டே இருக்கிறேன். என் காதலுக்கு இதை நீங்கள் செய்யக் கூடாதா?” என்றுள் குயிலி. அவள் பேச்சு அடிக்கடி தடைப்பட்டது. பேச்சும் மூச்சும் போட்டி விட்டன.

“ஐயோ, உயிருடன் இருக்கும் உனக்குச் சிறிதென்று சொல்லுதா? கற்பு விளக்கைக் கண்கா விளக்காகவா சொல்கிறாய்?” என்று புலம்பினார் பிரதாப சிம்மர். அவனையே கூர்ந்து நோக்கினார்.

பிரிவுத் தீ அவனை உருக்குவதை அறிந்தார். அவசரமாக அவளது இடக் கரத்தைப் பற்றினார்.

“கைத்தலம் பற்றுக் கருக் கண்டேன் நோதி நான்” என்று ஆண்டாள்

பாசுரத்தை ஆதிவராகப் பெருமான் சந்திதலில் யாரோ பாடினார்கள். ஆம். குயிலையும் கண் மூடிக் கண்கு ஊண்டு கொண்டிருந்தாள். அப்போது எதிரில் இருந்த இவைய மரத்தின் மேல் இருந்த ஓர் குயில் பஞ்சம் உவரத்தில் உவியது.

இளவரசர் உவரப் பார்த்தார். குயில். குயில்தார். அவர் கரத்தை விட்டுக் குயிலியின் உடல் சரிந்து கொண்டிருந்தது.

“குயிலி! என்னை இவைய காதல் செவியாக்கி விட்டாயே” என்று அவ்வி ஓர் பிரதாப சிம்மர்.

க க க

காட்டு ராஜா எவ்வளவு கலாபுர பாவைக் கொண்டு விட்டுப் பட்டத்துக்கு வந்தான். அவன் அரியலையில் கால் வைத்து ஏறுவதற்கு முன் அவனை எழுந்தி கிரட்டினார் பிரதாப சிம்மர். அப்போது தாயின் வரத்தைக் காக்க அவனைக் கொல்லாது விட்டார்.

அயல் நாட்டு நாகரிகம் நம் நாட்டுக்குப் புருந்துவிடாமல் வெள்ளைக்காரர்களுக்குக் கங்க வரி போட்டார் அவர்.

காலுசியில் இருந்து பல போரிகளிடம் அவநியூற்ற காமகோபு பீடத்தைக் குடந்தைக்கு அனுமத்து அங்கு இருமடமும் ன்றாரித்தான். நாகரிகம் மருதித் திருப்பணி செய்தார். கலாநியவர நம் கலைகளைக் காப்பாற்றினார். காராகரம் கோயிலில் ஒரு நான் நம் கையாலேயே குயிலியின் தங்கச் சிலையில் கரத்தில் இருவிளக்கேற்றினார். அப்போது எதிரில் இருந்த கோபுரத்திலிருந்து ஒரு குயில் வவியது. பிரதாப சிம்ம மகாராஜா தம்மை மறந்தார்.

பெருமை

“அரசர்கள் கருவாரிகள் போவார்கள் ஆனால் அறம் தான் நிலத்து நிதும்” என்பதைக் காட்டத் தான் பிரதாப சிம்ம மகாராஜா இந்தச் சத்திரத்தை கட்டியிருப்பாரோ” என்று தீண்டித் தொண்டே தஞ்சை ராஜா சத்திரத்தில் ஓர் அறையில் படுத்திருந்தேன். அப்போது ஓர் குயில் உவயே எனக்குச் சிறிதென்று விவரமாரால் சொல்லிய குயிலியின் கதை நினைவுக்கு வந்தது. கடமைக்காக காதலைத் துறந்த குயிலி! அதையும் தாக்கிக் கொண்டு கடமைக்காக நாட்டைக் காத்த பிரதாப சிம்மர் இவர் களைக் குறித்துப் பெருமிதம் வரவே, அந்த வரலாற்றை எழுத வேண்டுமென்று ஆசை பிழந்தது. இக்கதையை எழுதுவது என நிச்சயம் செய்வேன். நிச்சயம் செய் தால் மட்டும் போதுமா? எனக்குச் சத்திர

ரடுக்கித் தந்த எல்லாவற்றி மகாரையும், பழக்க நூல் களைத் தந்த நம் நாட்டு ஆராய்ச்சிவா னர்களையும் தஞ்சை அரச பரம்பரையா னரையும் நினைக்க வேண்டும். வாகை நெயர்களுக்கு வணக்கம், என்னை “மகாராஜா” இருக்க” என்று வாழ்த்திய அமரர் கவி அவர்களுக்கும் வணக்கம்.

நெஸ்காஃபேயின் ருசியிலிருந்தே தெரியும்:

1

அது நேர்த்தெடுக்கப்பட்ட நென்
னிந்திய பீப்பேரி காய்க்கொட்டை
யிலிருந்து தயாரிக்கப்படும்
100% தூய காபி

2

அது ஜின்ஸ்டன்ட் காபி தயாரிப்
பதில் உலகிலேயே அதிக அனுபவம்
உடையவர்களால் தயாரிக்கப்படுகிறது.

3

உங்கள் ருசிக்கேற்றபடி 'ஸ்ட்ராங்
காஃபே' 'ஸ்பீட்டாகாஃபே' போட்டுக்
கொள்ளக்கூடியது.

குறைந்த காஃபே: ஸ்ட்ராங் காபி: குறித்து:

நெஸ்காஃபேயின் ருசியிலிருந்து
தெரியவராத விஷயம்:
அது சிக்கனமானது. நேரடியாக
கப்பிலேயே தயாரித்துக் கொள்ளக்
கூடியதால் அதை தேவையான
அளவு மட்டுமே போட்டுக்
கொண்டால் போதும்.

4

NESCAFÉ

ஒரு நெஸ்காஃபே தயாரிப்பு

NESCAFÉ

நெஸ்காஃபே—தனிச்சிறப்புள்ள தரமான காபி!

* நெஸ்காஃபே என்பது நெல்லைில் ஜின்ஸ்டன்ட் காபியைக் குறிக்கும் நெல்லைட் பிரைட் மாக்ஸ்கூடும்
NCS 0202A

இனிக்கும்
நினைவுகள்

***இனிக்ரம்** திரைவு'களை காரணம் மூலத்து
அவ்வாறு செவித்து விட்டு ஆங்கிலம் முன்பு
திரைவுகளாக இடமுக்குமி நேரமாக வந்தது.

17-11-10

എസ്.പി. ഓഫീസ്

தேவராயர் பாதநிரத்தியில் குறையப் பிழைத்தி
றோனாகப் புலங்கண்டார். இவ்வாறு உணர்ச்சிக்குத்
தொல்லுபயனாகப் போகிறது. படியப்பாடல்களில்
உயர்வாதினியை எய்தவதற்கும் தீயவாது எய்தவதற்கு
தூயியப்பாடல் "இவர்களுடைய தீயவாதுகளை" அழைக்க
புகுகக்கூடாது.

$$D_p \frac{d\bar{c}}{dt} = -D_p \bar{c}$$

1991—1992 年度

37. 373 + 216949

67 கலாபெரு தெருவில் தீயொத்தியிட்ட நிலையுடனாகி விட்டன. 'இனிக் கும் தீயொது' வளின் ஆழிபாக்கம் என அடையர் மாரா' இடம்.

$$\sum_{i=1}^n m_i d(N^i) = 1$$

100—101—102

सुविधा, सुसज्जित

—அங்கம் பாசியப் பிரிப்பது போல் அம்
றுக்குத் தகததாய் பிரித்துவிட்டுத் தாய்
துயர எத்திச் செல்லும் தங்கையின் திறவு
என்றுமே இவர்க்கும். கதை முடிவாகும்
உணர்ச்சித் கொத்தெப்புகளையும் உணர்வு
பரிமாறுகளையும் தயம்படச் சித்திப்பதிடுக்
கப் பறந்து திகவும் பாசியாடுக்காயிவது.

1980-1981-1982

17-10-198

உதயசுந்தரி செல்வசுந்தரி

முதல் தரவரை இயங்காது நிறுத்தி
கொடுத்தது. துரிதமாகவும் தீர்மானமாகவும்
காட்டுகிறது. பாராட்டுதல்கள்.

Prüfung – 5

10-10-68

5. *Index of 40*

காழியுக்கு வசந்தத்தைக் காட்டியவன்
வசந்தத்தை இழந்தே வாடுகின்றான்
தாழ்வுக்குத் தள்ளியே இடமாகிக்
கொட்டிட்ட பயன்களை நேர்நொண்டான்

புதுச்சேரி, 15.12.2017

சீனியர்கள் மோட்டாய் திகழலாமா?

சென்னை, 15.05.2019

சகிப்புகளில் வாழ்க்கைதான் வாழ்க்கைதான்!

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 103–110

[illegible]

வினா: காவல்துறையினரின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிற கிராமங்களில் எடுத்துக் காட்டுவது என்பது பற்றி ராஜ்யாதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா:

பேரவையாட்சியுக்குத் தரிசுசெய்து, அவர் ஏதாவது பதிலி ஸ்ரீ ராஜாஜி எழுதியதை எவரும் படித்து இம்மாதிரி எத்தர்ப்பத்தில் எப்படி தடக்க வேண்டும் என்பதை உணர வேண்டும்.

இப்போதில் தர்மசங்கடங்களில் ப்ரீராஜாதி
தான் மனத்திற்கே ஆளாகியிருக்கிறான்
மனமே தன்மனம் என்று சொல்லுகிறான்
ஆகவே.

ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் தொடரில் சான்
சித்தும் கூறினார். நன்றி இப்படி என்று
இந்தக் கேள்விக்கும். ஸ்ரீ குருநாதராயர்
அப்படி அந்தப் புரிய கேள்விக்கும் என்று பிரசுர
இருக்கிறது.

Week - 7

20-16-48

புதிதான ஆய்வுகூடம் நிகழ்ச்சி

“தேவதாசை வெல்லும்: ஆனா வெல்
வாது” என்ற தத்துவத்தை ஸாசுவத்
‘முதுபடிபடி வெல்லும்’ என்ற கதை மூலம்
வெளிப்படுத்தி எழுத்தும் ஸாசுவதம் வெல்
வென்கை அடைகிறது.

புதிதாக வரவில்லை. 'செல்'களைப் போட்ட பார்ச் கட்டடம் ஒளி கண்ணைப் பறிப்பது போல வாரா வாரம் புதிய கருத்திற்குக் கொண்ட சிறப்புச் சிறுகதைகள் வெளிவரும் "கவி", வாசகர்களின் மனத்தைப் பதிக் கிறது !

6388-1

4-10-68

மலி, காஞ்சி, சத்திரமங்கலம்

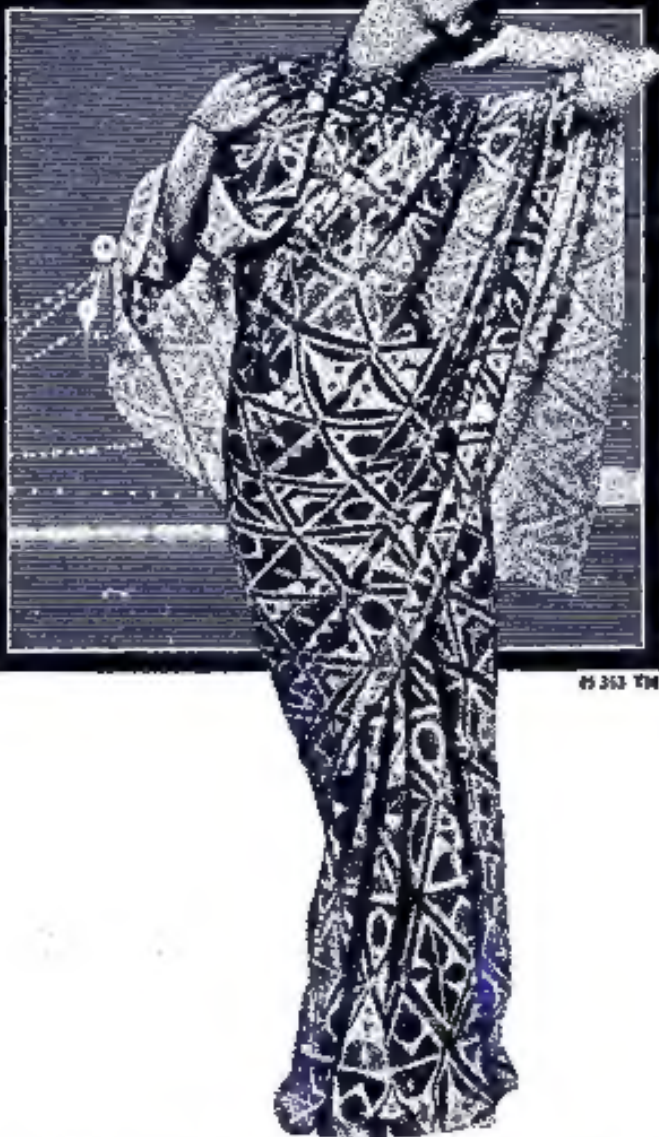

மதி மயக்குவது!

மீதித்திரி உலகம் புரழ்
பாடும் வாயில்கள். பரிசு
சென்ற கோல திருக்கள்
வண்ண வலக்கலோ,
உலகனைப் போலவே களி
துவ்ருபவை, உலகத்
திறகு உற்சாக மூட்டு
வதற்கென்றே தாயரிக்க-
கப்படுபவை இதுபோன்ற
வாயில்கள் ஆனின்ற
பாருக்கள்: அருமைபை
உணர்ச்சி.

மபத்லால் கூறுப்

2x2 வாயில்களும்
லிளோக்களும்
'மெரீன்' / காட்டன்,
மெயிலிஸ்டு &
'மயினை ஸ்டு', தரங்கர்

85 363 794

திரு வராக் (கூரக்), அகமதாபாத், திரு வராக், சிறிபாத் - ஸ்டாண்டர்டு, பம்பாய், ஸ்டாண்டர்டு
(திரு வராக்), பம்பாய், ஸ்டாண்டர்டு (தேவாஸ்), ஸாஸ்க், பம்பாய், ஸாஸ்க் (திரு பூனியன்)
பம்பாய், ஸாஸ்க் ஸ்டாண்ட், ஸாஸ்க், மபத்லால் ஸ்டாண்ட், கவ்சாரி, மிஷிர் டெக்ஸ்டைல், அகமதாபாத்

நொடிப் பொழுதில் பளிச்சிடும் தூய்மைக்கே...

நுரைவளமோங்கும் விம்

எடுகல வாய்க்காத, மலிவான தேய்ப்புச் சாதனங்களை கம்பிடுக்க
முடியுமா? கண்டிப்பாகப் பெற்றிடுகீர் நுரைவளமோங்கும்
விம். பேசின், தொட்டி, பீங்கான் பாண்டங்கள், பாத்திரங்கள்,
எதுவாயினும் சரி—விம் பட்ட இடமெல்லாம் ஒளிப் பிழம்பே.
தூப்புவாக்குவதில் அதிக ஆற்றல் வாய்க்காத விம், விடையெல்லாம்
பிசுக்குக்கும் விடைகொடுக்கும். தூப்புவான இல்லங்களுக்கு
அடைவானம் ஒப்பினை விம் ஒளி.
ஏங்கிய ஒளிபெறவே—வாய்க்காத விம்.

பாங்கான இல்லங்களிலே விம், பளிச்சிடும் இல்லங்களிலே விம்

இத்துதான் வீவரின் தாமர தயாரிப்பு

விட்டை-V.15-147